

Άρθρ. 6.

Η φροντίς πρὸς εἰσπραξίν τῶν χρημάτων ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν Ταμίαν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει τὸ τμήμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ ἀπαρίθμησης, ἀλλὰ τῶν ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ τμήματος ὅπου οἱ κύριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας τῶν.

Άρθρ. 7.

Τὰ πρὸ τῆς ἀπαριθμήσεως σφαγέντα ἢ ἄλλως ἀπολεσθέντα ζῶα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν.

Άρθρ. 8.

Ὅστις ἤθελεν ἀποσπᾶσαι τὰ ἰδιὰ του ἢ τὰ ὅποια αὐτὸς βόσκει ζῶα ἀπὸ τὴν ἀπαρίθμησης, ἢ δὲν ἤθελε φανερώσει εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἀπαρίθμησης ὑπάλλληλον, ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, ὅλας τὰς θέσεις, ὅπου εὐρίσκονται τὰ ῥηθέντα ἰδιὰ του ἢ τὰ παρ' αὐτοῦ βοσκόμενα ζῶα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἀπορῦγῃ τὴν φορολογίαν, καθὼς καὶ ὅστις καθ' ὅποιονδῆποτε ἄλλον τρόπον ἀπάτης ζημιῶι τὸ δημόσιον κατὰ τοὺς εἰς αὐτὸ ὀφειλομένους ἐπὶ τῶν ζώων φόρους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μὲ τὸ τετραπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου ὅσον ἐπροσπάθησε τοιοῦτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς χρηματικῆς ποινῆς τὸ ἐν τρίτον δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἤθελεν εἶναι οὗτος, εἴτε δημόσιος ὑπηρετῆς πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλε διὰ νὰ μὴν ἀποστερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων. Ἐπίσης ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν τοιαύτην ἀνταμοιβὴν οἱ ἰδιαιτέροι ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ἐπιστάται. Ἐκτὸς τῶν τὴν πρώτην ἀπαρίθμησης ἐνεργούντων, καὶ ὅταν ἀκόμη ἤθελον ἐνεργήσῃ οἱ αὐτοὶ καὶ δευτέραν τῶν αὐτῶν ζώων ἀπαρίθμησης.

Άρθρ. 9.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τὸ πλημμελειοδικεῖον ἐκεῖνο, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα· αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων. Ἡ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ μέρους θέλει ὅμως πάντοτε προηγεῖσθαι τῆς περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου δίκης, ἀλλ' ἡ ἀθωοτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου διοικητικοῦ δικαστηρίου.

Άρθρ. 10.

Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιτροποὶ ἢ οἱ τὴν πρώτην ἀπαρίθμησης ἐνεργούντες ἰδιαιτέροι ἐπιστάται θεωροῦνται, καθόσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 8 ἀναφερόμενα παρανομήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ Πρωτοδίκης Εἰσαγγελέως.

Οἱ ῥηθέντες ὑπάλλληλοι θέλουν ἐνεργεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, θέλουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατώνει αὐτὴν ἀνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως.

Άρθρ. 11.

Οἱ ἐπιφορτισθέντες τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου Οἰκονομικοὶ Ἐπιτροποὶ, Ταμίαι, Ἐπιστάται καὶ εἰσπράκτορες θέλουν ἐφοδιασθῇ μὲ διπλότυπα βιβλία καὶ πίνακες, τῶν ὁποίων τὴν χρῆσιν θέλει κανονίσῃ ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδίδουσα ἐπὶ τούτῳ ὁδηγίαν.

Άρθρ. 12.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπάλλληλος, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ

πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχμῶν 25 ἕως 200 ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Άρθρ. 13.

Πᾶσα διενέξις ἀναφύσισα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου μεταξὺ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, δικάζεται ἀπὸ τὸ διοικητικὸν δικαστήριον τῆς Διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ἀνεφύει, ἀντιπροσωπευομένου τοῦ δημοσίου παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν.

Άρθρ. 14.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Φεβρουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ καταργήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν καυσοξύλων κλπ. φόρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 1.

Ἀπὸ τῆς ἀ. τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου καταργεῖται ὁ φόρος.

α) Ὁ ἐπὶ τῶν καυσοξύλων.

β) Τῶν φουρκάδων, ὅσαι χρησιμεύουν εἰς ἀμπέλους σταφιδαμπέλους καὶ καλύβας.

γ) Τῆς χρησιμευούσης εἰς ἐργαλεῖα τῆς γεωργίας ξυλικῆς, καθόσον τὰ εἶδη ταῦτα ξυλικῆς ὑλοτομοῦνται πρὸς τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους χρῆσιν.

Άρθρ. 2.

Πᾶς μέχρι τοῦδε Νόμος ἢ Διάταγμα περὶ τούτων τηρεῖται μόνον καθόσον δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ ἐνέργεια ἀντίκειται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4.

(Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Μαρτίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν·

1. Τὸ σχέδιον τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον συζητηθὲν ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐπικρουσιάσθη εἰς ἡμᾶς τὴν 21 Φεβρουαρίου

Κατὰ τὴν ἐν τῷ προγράμματι τῆς ἐπιτροπῆς ὠρισμένην ὥραν τῆς παύσεως τῆς ψηφοφορίας ἐκάστης ἡμέρας, ἡ ὁπὴ τῆς κάλπης σφραγίζεται δημοσίως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξ ὧν ἐκ τῶν παρευρισκομένων ψηφοφόρων τὸ ἀπαιτήσωσιν.

Ἡ δὲ ἀποσφράγις αὐτῆς ἐπαναλαμβάνεται ἐκάστην πρωΐαν δημοσίως παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὴν σφράγισιν καὶ ἀποσφράγισιν συντάσσεται ἐκθεσις παρόντος τοῦ δημάρχου, ὑπογραφομένη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξ ὧν ἐκ τῶν παρόντων ψηφοφόρων τὸ ἀπαιτήσωσιν.

Ἡ κάλπη φυλάττεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτῆς.

Ἄρθρ. 23.

Εἰς τὴν λήξιν τῆς πρὸς ἐκλογὴν προθεσμίας ὅλαι αἱ κάλπαι μεταφέρονται μετὰ τῶν πρακτικῶν ἀσφαλῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκάστου δήμου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, καὶ κατατίθενται ἐν τῷ ἐν αὐτῇ προσδιορισμένῳ διὰ τὰς ἐκλογὰς καταστήματι, ὅπου ἀποσφραγίζονται. Ἡ δικλογὴ τῶν ψήφων γίνεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῶν κάλπων δημοσίᾳ ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ διοικητοῦ, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 18 ἐφορευουσῶν τὰς ψηφοφορίας ἐπιτροπῶν ὅλων τῶν δήμων.

Ἄρθρ. 24.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, τὰ πρακτικὰ διευθύνονται εἰς τὸν Διοικητὴν, ὅστις ὀφείλει νὰ τὰ ἐξαποστείλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ αὕτη πάλιν εἰς τὴν Βουλὴν.

Ὁ Διοικητὴς δημοσιεύει διὰ προγράμματος καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, καὶ συγχρόνως εἰδοποιεῖ τοὺς ἐκλεγθέντας.

Ἄρθρ. 25.

Εἰς τοὺς δήμους Κρανιδίου, καὶ Ἑρμιόνης ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων θέλει γενῆ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ πρώτου δήμου· οἱ οἱ δὲ Ψαρρίανοι θέλουν συνέλθῃ διὰ τὴν πρώτην περίοδον εἰς τὴν Ἑρμούπολιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Βουλευτῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 26.

Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, τῶν πραγματικῶς ψηφοφορησάντων.

Ἐν μετὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν δὲν ἀναδειχθῶσιν ὅλοι οἱ Βουλευταὶ ἢ μέρος αὐτῶν ἐν ἀπολύτῳ πλειοψηφίᾳ, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία ἐπὶ διπλασίῳ τοῦ ζητουμένου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν ὀνομάτων, λαμβανομένων ἐκ τῶν λαβόντων κατὰ τὴν προλαβούσαν ψηφοφορίαν τὴν πλειονοψηφίαν σχετικῶς, μέχρις οὗ ἀναδειχθῶσιν ὅλοι οἱ Βουλευταὶ ἐν ἀπολύτῳ πλειοψηφίᾳ.

Ἰσοψηφίας οὗσης ἀποφασίζει ὁ κλῆρος.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν βουλευτῶν τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου ἰσχύει, μὴ ὑπαρχούσης ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἡ σχετική.

ΤΙΤΛΟΣ Δ΄.

Περὶ βουλευτικῆς ἱκανότητος.

Ἄρθρ. 27.

Διὰ νὰ γίνῃ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται·

α) Νὰ ἔχῃ τὰς ἐν τῷ 63 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ὀριζομένης ιδιότητος·

β) Νὰ μὴν ὑπάγῃ εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νόμου.

γ) Νὰ ᾔναι,

1) ἢ αὐτόχθων τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐκλέγεται·

2) ἢ ἐκ τῶν πολιτικῶς ἢ στρατιωτικῶς ἀγωνισθέντων, καὶ διαμεινάντων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1827 ἔτους, καὶ ἐγκατα-

στημένων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἀφ' ἧς ἐκλέγονται πρὸ ἐνὸς ἔτους, καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς ἓνα τῶν δήμων αὐτῆς·

3) ἢ αὐτόχθων τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἐγκαταστημένος· πρὸ ἐνὸς ἔτους εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐκλέγεται.

4) ἢ α) ἐκ τῶν πολιτικῶς ἢ στρατιωτικῶς ἀγωνισθέντων καὶ διαμεινάντων ἐν Ἑλλάδι μέχρι τέλους τοῦ 1827.

6) ἐκ τῶν ἐλθόντων εἰς Ἑλλάδα καὶ διαμεινάντων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ αὐτοῦ ἔτους,

γ) ἐκ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὰς μετὰ ταῦτα μάχας μέχρι τέλους τοῦ 1829, ἀλλὰ κατοικούντων ὅλων τῶν ἐν ταῖς τριῖσι ταύταις α. β. γ. κατηγορίαις τοῦ παραγράφου 4 περιλαμβανομένων πρὸ ἐνὸς ἔτους εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐκλέγονται, καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς ἓνα τῶν δήμων αὐτῆς·

5) ἢ νὰ ἐκατοίκησεν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐξ ἑτῆ ἐγγραφίαις εἰς ἓνα τῶν δήμων, ἐξ ὧν τὰ τρία ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐκλέγεται καὶ νὰ ἀπέκτησεν ἐν αὐτῇ πραγματικὴν ἀκίνητον περιουσίαν δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 28.

Διοικητικοί, οικονομικοί, δικαστικοί καὶ στρατιωτικοί ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγθῶσι βουλευταὶ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας εἰς ἣν ἐκτελοῦσι τὰ καθήκοντά των. Οὕτε μετὰ τὴν παραιτήσιν, ἢ παύσιν των οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι ἐκλέγονται ἐκ τῶν μερῶν ὅπου ἐτέλουν τὰ τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου καθήκοντα, εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ἐξαμηνίας· ἀλλ' αὕτη ἡ περὶ τῆς παραιτήσεως καὶ παύσεως διάταξις δὲν ἰσχύει διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου, εἰμὴ ἂν ὁ ὑπάλληλος παραιτηθῇ, ἢ παύσῃ μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου. Οἱ διὰ δημόσιον χρέος φυλακισμένοι ἀνήκοντες εἰς τοὺς ψηφοφόρους τῆς ἐπαρχίας των, ἐξέρχονται τῶν φυλακῶν μὲ ἀδειαν, ἂν τὸ ζητήσωσι, κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, δίδοντες ἀξιοχρεὸν ἐγγυητὴν διὰ τὴν εἰς τὴν φυλακὴν ἐπάνοδόν των.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 29.

Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως, παραιτήσεως, ἢ ἀνικανότητος βουλευτοῦ γίνεται νέα ἐκλογὴ περὶ ἀναπληρώσεως ἐντὸς δύο μηνῶν κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγραφόμενας διατυπώσεις.

Ἡ Βουλὴ ἔχει μόνη τὸ δικαίωμα νὰ δέχεται τὴν παραιτήσιν τῶν μελῶν τῆς.

Ἐσδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 30.

Οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ὁθωνος ἐκλέγουσιν ἴδιον Βουλευτὴν κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

Ἄρθρ. 31.

Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω συνέρχονται κατὰ πρόκλησιν τοῦ διοικητοῦ τῆς Καθέδρας τοῦ Βασιλείου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς Συνέλευσιν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐνεργοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ ἐκλογαὶ τοῦ Κράτους.

Ὁ μὲν Πρύτανης προεδρεύει τὴν Συνέλευσιν, ὁ δὲ Γραμματεὺς κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον.

Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδελτίων.

Ὁ ὡς Βουλευτὴς ἐκλεγθησόμενος ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 τοῦ Συντάγματος ιδιότητος.

Ἄρθρ. 32.

Οἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀπολαμβάνοντες τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκλέγειν δὲν δύνανται νὰ ἐξασκήσωσι τὸ αὐτὸ καὶ εἰς ἄλλην ἐκλογὴν.

σα γόνυ, θύση πρὸς τὸν ὕψιστον θυσίαν βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης καὶ αἰνέσεως διὰ τὰς ἀπείρους καὶ αἰωνίους πρὸς τὸν πιστὸν αὐτὸν λαὸν χάριτας,

Ψηφίζει.

Α'. Περιφανὴς ἔπαινος καὶ εὐγνωμοσύνη ἀπονέμεται, καὶ ἀνεξάλειπτος μένει πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας πολιτικούς τε καὶ στρατιωτικούς τοὺς ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ καὶ κατὰ τὰς Ἐπαρχίας συντελέσαντας εἰς προπαρασκευὴν, ἐκτέλεσιν καὶ εὐόδωσιν τῆς ἐθνοσωτηρίου μεταβολῆς τῆς 3 Σεπτεμβρίου.

Β'. Ὡς ἰδιαίτερον δείγμα τῆς Ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν φρουρὰν τῆς Πρωτεύουσας διὰ τὴν ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦδε πατριωτικὴν καὶ ἀνεπίληπτον διαγωγὴν τῆς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας καὶ ὡς ἀπόδειξιν τῆς πληρεστάτης πεποιθήσεως, ἣν ἔχει ἡ Συνέλευσις, ὅτι καὶ ὡς φρουρὰ αὐτῆς, ἡ φρουρὰ τῆς Πρωτεύουσας θέλει διατηρήσει μέχρι τέλους τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀπαρασαλεύτως τὴν αὐτὴν ἀξίεπαινον διαγωγὴν, ἐξασφαλίζει διὰ βίου ὡς Ἐθνικὴν ἀμοιβὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικούς αὐτῆς, τὸν ἐν ἐνεργείᾳ μισθὸν τοῦ βαθμοῦ τῶν, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς αὐθορμητοῦ αὐτῶν παραιτήσεως, ἢ τῆς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως καθαιρέσεως.

Ψήφισμα Β'.

Η ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος νὰ σχηματίσῃ τὸ προσωπικὸν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, διορίζουσα ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς ἐξῆς κατηγορίας.

α) Τοὺς αὐτόχθονας κατοίκους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας καὶ τοὺς μέχρι τέλους τοῦ 1827 ἀγωνισθέντας ἐν αὐτῇ, ἢ ἐλθόντας καὶ διαμείναντας μέχρι τοῦ αὐτοῦ ἔτους· πρὸς δὲ καὶ τοὺς λαβόντας στρατιωτικῶς καὶ ἀποδεδειγμένως μέρος καὶ εἰς τὰς μετὰ ταῦτα ἤτοι μέχρι τοῦ 1829 κατὰ ζῆρὰν καὶ θάλασσαν γενομένας κατὰ τῶν ἐχθρῶν μάχας.

β) Τοὺς μεταναστεύσαντας κατοίκους καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς τῶν μερῶν τῆς Στερεᾶς καὶ τῶν νήσων, τῶν λαβόντων τὰ ὅπλα εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἐλθόντας μέχρι τοῦ 1837, καὶ ἐγκατασταθέντας οἰκογενειακῶς εἰς ἓνα τῶν δήμων τοῦ Βασιλείου· καὶ τὰ τέκνα ὅλων τῶν εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας ὑπαγομένων.

γ) Τοὺς μὴ ἐμπεριλαμβανομένους εἰς τοὺς ἀνωτέρω δύο παραγράφους ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ μὴ διατηρήσῃ οὐδὲ νὰ διορίσῃ εἰς τὰς θέσεις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, εἰμὴ τοὺς μὲν ἐλθόντας καὶ ἐγκατασταθέντας εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1827 μέχρι τέλους τοῦ 1832 μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος· τοὺς δὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1832 μέχρι τέλους τοῦ 1837 μετὰ τρία ἔτη, καὶ τοὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ 1837 μέχρι τέλους τοῦ 1843 μετὰ τέσσαρα ἔτη.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας γενικῶς ὁ στρατὸς τῆς ζῆρας καὶ θαλάσσης, οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους διοριζόμενοι εἰς διεργητικὰς καὶ προξενικὰς θέσεις, τὰς ὁποίας ὁ τοῦ ἀγῶνος Ἕλλην δὲν δύναται ν' ἀναπληρώσῃ, καὶ οἱ Καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ τῶν ὠραίων τεχνῶν ὡς πρὸς τὰς εἰδικὰς θέσεις τῶν.

Β'. Τὸ παρὸν ψήφισμα ἰσχύει ὡς ἐὰν ἦτο καταχωρημένον αὐτοεξῆς εἰς τὸ Σύνταγμα, καὶ ἡ παράθεσις αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου θεωρεῖται ὡς παράθεσις τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος.

Ψήφισμα Γ'.

Η ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Συντάγματος, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ Ἀντιβασιλείας,

Ψηφίζει.

Ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία, μένουσα εἰς τὴν χρεῖαν τῆς καλεῖται αὐτοδικαίως εἰς τὴν Ἀντιβασιλείαν ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότητος ἢ ἀπουσίας τοῦ κατὰ τὸ 40 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος διαδόχου τοῦ Θρόνου.

Ψήφισμα Δ'.

Η ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 61 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸν δ'. παράγραφον τοῦ 17 Νόμου τοῦ ἐκτελεστικοῦ σώματος τῶν 1822,

Ψηφίζει.

Α'. Εἰς τὰς νήσους Ὑδρας καὶ Πετσῶν διατηρεῖται ὁ διὰ τοῦ εἰρημένου περὶ ἐκλογῆς παραστατῶν Νόμου ὀριζόμενος ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν, τὸ αὐτὸ δικαίωμα διατηρεῖται καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ψαρρῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ συνοικισθῶσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης Βουλευτικῆς περιόδου.

Νόμος ἰδιαίτερος ἐκδοθησόμενος ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιόδου θέλει προσδιορίσει τὸν ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν συνοικισθησομένων.

Β'. Τὸ παρὸν ψήφισμα ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχύϊν τοῦ Συντάγματος.

Ψήφισμα Ε'.

Η ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τοὺς παραγράφους ρζ', ρη, καὶ ρθ', πς', πθ', καὶ ρ', τῶν προσωρινῶν πολιτευμάτων τῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ καὶ ἐν Ἀστρεὶ Ἐθνικῶν Συνελεύσεων καὶ τὰ ἄρθρα 147 καὶ 148 τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος τῆς ἐν Τροιζίνι, καὶ θεωροῦσα, ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τούτων ἐπεβλήθη τὸ χρέος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ φροντίσῃ διὰ νὰ εὐρεθῇ σταθερὸς πόρος ζωῆς εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων στρατιωτῶν, προλαμβάνουσα πᾶσαν πρὸς τοῦτο κατάχρησιν, νὰ ἀντιβραβεύσῃ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ὅλους, ὅσοι συνεισέφεραν εἰς θεραπείαν τῶν χρηματικῶν χρεῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἀνταμείψῃ τοὺς προφανῶς δυστυχήσαντας.

Λαβοῦσα προσέτι ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. ΙΑ'. ψήφισμα τῆς ἐν Τροιζίνι Συνελεύσεως, κατὰ τὸ ὁποῖον ὀφείλεται περιθάλψαι καὶ ἀνταμοιβῆ εἰς τοὺς ἄχρι τέλους ἐν τῇ Ἀκροπόλει τῶν Ἀθηνῶν ἀθλήσαντας καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἀποθανόντων, τὸν Ε'. §. τῶν πρακτικῶν τῆς ΚΔ'. συνεδριάσεως τῆς ἰδίας Συνελεύσεως, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ τῆς φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου· πρὸς δὲ καὶ τὸ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1829 ὑπὸ στοιχ. ε. τῆς ἐν Ἀργεὶ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καθ' ὃ ἐδόθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἡ πληρεξουσιότης νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐρευναν τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἀποκτηθέντων δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν εἰς τὰς ἀποζημιώσεις.

1) Αἱ νῆσοι Ὑδρας, Πετσῶν καὶ Ψαρρῶν.

Άρθρ. 20.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει προσηκόντως καὶ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαρτίου (4 Ἀπριλίου) 1839.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ,
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων Νόμον, καὶ τὸν ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμον.

Σκεφθέντες ὅτι τὰ ἐπαρχιακὰ Συμβούλια εἰς 2 κατὰ τὰς προμνησθείσας διατάξεις ἀνήκει νὰ ἐκλέξωσιν ἐξ ἡμισείας τοὺς κατὰ διοικήσεις διορισθησόμενους ἐνόρκους, δὲν ἡδυνήθησαν νὰ συγκαλεσθῶσι μέχρι τοῦδε, ἡ δὲ ὀριστικὴ σύνταξις τῶν διὰ τὸ παρὸν ἔτος καταλόγων τῶν ἐνόρκων δὲν δύναται ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ πλέον.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρ. 1.

Οἱ κατὰ τὰς διοικήσεις κατάλογοι τῶν ἐνόρκων διὰ τὸ παρὸν ἔτος θέλουσιν συνταχθῇ ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ μόνων τῶν Διοικητῶν.

Άρθρ. 2.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, ΑΝΔΡ. ΛΟΝΤΟΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ,
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Μ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1843.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ μένωσι καὶ ἐφέτος ἀπηλλαγμένοι ὅσον ἐνεστὶν οἱ ἀγαπητοὶ Ἡμῶν ὑπήκοοι ἀπὸ τὰς καταπιέσεις, αἵτινες συνήθως συνοδεύουν τὸ σύστημα τῆς ἐνοικιάσεως τῶν φόρων πρὸς δὲ, νὰ μετριάσωμεν τὸν ποιμνιακὸν φόρον, καθόσον αἱ παροῦσαι οἰκονομικαὶ τοῦ Κράτους περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσιν.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,

Ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1843 ἔτος προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν.

§. 1.

α) Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἰγας καὶ πρόβατα) 30 (τριάκοντα) λεπτὰ κατὰ κεφαλὴν.

β) Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

γ) Διὰ τοὺς ὄνους δραχμὴν μίαν.

δ) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.

§. 2.

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου.

α) Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, χοίρων καὶ προβάτων.

β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων, καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν, καὶ ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ θηλάζωσι μέχρι τῆς ἡλικίας τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων.

γ) Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἂν καὶ σφάζωνται διὰ γῆρας.

δ) Ἀνὰ ἓνα οἰκόσιτον χοῖρον εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν.

§. 3.

Ὁ φόρος ἐνὸς ὡς ἀχθοφόρου χρησιμεύοντος ὄνου, ἡμιόνου ἢ ἵππου διὰ πᾶσαν γεωργικὴν οἰκογένειαν ἐλαττοῦται καθ' ἡμίσειαν δραχμὴν.

Άρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων ἢ διοριζομένων παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἰδιαιτέρων ἐπιστατῶν, ὅπου ἤθελε τὸ κρίνει ὠφέλιμον.

Άρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἐκάστου ποιμνίου καὶ τῶν μεγάλων ζώων πρέπει νὰ γείνη ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως διορισθησόμενον ἐπιστάτην τοῦ τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον παρεχέμεσθαι καὶ ἐγέννησαν τὰ δὲ ἀγωγιατικὰ ζῶα ἀπαριθμοῦνται, ὅπου καὶ ἂν εὑρεθῶσιν.

Άρθρ. 4.

Ἡ ἀπαρίθμησις ἐν γένει τῶν ζώων λιανικῶν τε καὶ χονδρικῶν θέλει ἀρχίσαι ἀπὸ τὰς 20 τοῦ Φεβρουαρίου.

Άρθρ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρόνεται εἰς μίαν δόσιν, τῶν μὲν χοίρων εὐθὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, τῶν μεγάλων ζώων ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν δὲ λοιπῶν ζώων ἐν γένει τὴν 1 Μαΐου.

έτερον ήμισυ εκ τής δευτέρας· οί δέ αναχειρας τής Κυρίας Βαλτινου ύπαρχοντες πρωτότυποι τίτλοι θέλουν επιστραφή πρὸς τήν Πρεσβείαν τής Υψηλῆς Πόρτας, μενόντων τῶν κληρονομίων τοῦ Χαλίλ Μπέη καὶ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτῶν ἀπηλλαγμένων οἰασδὴποτε ἀπαιτήσεως ὡς πρὸς τὸ χρέος τοῦτο.

Ἄρθρ. 12.

Ἀπὸ τοῦ νῦν παύει πᾶσα ἀπαίτησις ἐναντίον τής Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τόσον ἀπὸ μέρους τής Υψηλῆς Πόρτας, ὅσον καὶ ἀπὸ μέρους τῶν ὑπηκόων τῆς ἐπὶ κτημάτων κειμένων ἐν τῶν πρώην ἐπαρχίων Ζητουνίου καὶ Πατρατζικίου. Ἄν δέ τινες ὀθωμανοὶ ἔχωσιν εἰσέτι ἀπαίτησιν τινα ἐπὶ κτήματος κειμένου εἰς τὰς ῥηθείσας Ἐπαρχίας ὡς Ἐλβάτ Βακουφίου, ὀφείλουν ἐντὸς πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν επικυρώσεων τῆς παρούσης Συμβάσεως νὰ παρουσιάσωσιν αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν συνωδευομένην μετὰ τοὺς ἀποχρῶντας τίτλους πρὸς ἀπόδειξιν διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν οἱ ὅροι τῶν Πρωτοκόλλων. Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, πᾶσα τοιαύτη ἀπαίτησις θέλει εἶσθαι ἐντελῶς ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρ. 13.

Συμφωνεῖται τελευταῖον ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Χατζῆ Μεχμέτ Ἀγᾶ, Σαῖτ Ἀγᾶ καὶ Σαφέρ Μπεηζαδὲ Ὄσμαν Μπέη καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς κατὰ τὴν Λαμῖαν ἀλικῆς Χαλίλμπεη τοῦ Τεφρὶκ Μπέη θέλουν ἐξετασθῇ καὶ ἀποφασισθῇ ἀκολουθῶς.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ὑπογεγραμμένη καὶ ἐσφραγισμένη ἀφ' ἐνὸς ὑπὸ τοῦ Κ. Δρόσου Μανσόλα ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Κ. Κ. Μουσούρου ἐκ μέρους τῆς Υψηλῆς Πόρτας θέλει ἐπικυρωθῇ, ἡ δὲ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐπικυρώσεων θέλει γίνεαι ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σήμερον, εἴτε πρότερον, εἰ δυνατόν.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Φεβρουαρίου 1844.

(Τ. Σ.) ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ. (Τ. Σ.) Κ. ΜΟΥΣΟΥΡΟΣ.

Ἡμεῖς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν Σύμβασιν τὴν ὑπογραφείσαν ἐν Ἀθήναις τὴν 18 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους παρὰ τοῦ Κ. Δρόσου Μανσόλα ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, πληρεξουσίου ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος ὑπὸ τῆς Α. Μ., καὶ ἀφ' ἑτέρου παρὰ τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Μουσούρου Ὑπουργοῦ τῆς Υψηλῆς Πόρτας ἐδρεύοντος παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Α. Μ. καὶ πληρεξουσίου ἐπὶ τούτῳ διορισθέντος ὑπὸ τῆς Υψηλῆς Πόρτας, ἡ ὁποία Σύμβασις ἀφορᾷ τὴν διάλυσιν τῶν περὶ τῶν Βακουφίων Εὐδοίαις καὶ τῶν ἐν Φθιώτιδι κτημάτων ὑπαρχουσῶν ἀμφισβητήσεων μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὀθωμανικῆς. ἔχοντες ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου ε. ε. Βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς κηρόθηκε ν' ἀναθέσῃ εἰς ἡμᾶς τὸ νὰ ἐπικυρώσωμεν ἐν ὀνόματι Του τὴν ῥηθείσαν Σύμβασιν, ἐπικυροῦμεν καθ' ὅλοκληρίαν τὴν εἰρημένην Σύμβασιν, ἥτις θέλει ἀνταλλαχθῇ ἐνταῦθα.

Εἰς ἐνδειξιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὴν παρούσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπιθέσαντες καὶ τὴν ἡμετέραν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Φεβρουαρίου 1844.

Κ. ΚΑΝΑΡΙΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 13, 14 καὶ 15. (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συστάσεως ἐφετερίου εἰς Πάτρας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων Νόμου, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπεται καὶ τρίτου δικαστηρίου ἐφετῶν ἡ σύστασις· θεωροῦντες, ὅτι ἡ σύστασις τοῦ δικαστηρίου τούτου εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐυκολωτέραν διεξαγωγὴν τῆς τε πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικαιοσύνης, καὶ ὅτι δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ αὐξήσεως τῶν δαπανῶν, καθότι ὡς ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῆς περιφερείας τῶν ἐφετῶν θέλουν ἐλαττωθῇ οὐσιωδῶς τὰ ἐξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης. Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἐξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Συσταίνεται εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν δικαστήριον ἐφετῶν περιλαμβάνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν Πατρῶν, Μεσολογγίου, καὶ Καλαμῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θέλει ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του τὸ δικαστήριον τοῦτο θέλει προσδιορισθῇ συγχρόνως μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὅλαι αἱ ἀπὸ τῶν πρωτοδικῶν Πατρῶν, Μεσολογγίου καὶ Καλαμῶν ἐρέσεις ὅσαι εἶναι ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Ναυπλίῳ ἐφετῶν χωρὶς νὰ ᾖναι ὥριμοι πρὸς ἐκδίκασιν, μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ ἐν Πάτραις δικαστήριον τῶν ἐφετῶν. Τὰ περὶ τῶν ἐκκρεμῶν ποινικῶν δικῶν θέλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαίτερου Νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

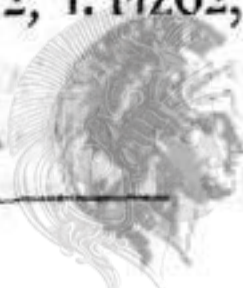
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1843.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
 Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ψήφισμα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ἀπαντες οἱ πολῖται Ἕλληνες, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης θέλουν δώσει ἀνευ ἀναβολῆς τὸν ἐν τῷ ριθέντι ψήφισματι ὅρκον, εἴτε ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν τῶν παρὰ τῶν Νόμων ὠρισμένων, εἴτε διὰ τὸ κατεπεῖγον καὶ τὴν εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐνώπιον ἄλλων Ἀρχῶν, εἰς ἃς οἱ ἀρμόδιοι Ὑπουργοὶ ἤθελον ἐπιτρέψει νὰ δεχθῶσιν αὐτόν.

2. Εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἀπριλίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ,
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, διορίζομεν τὸν Ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν, μέχρι τοῦδε ἑκτακτον ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν Μας παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐλῇ, Κ. Αλ. Μαυροκορδάτον, Πρόεδρον τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Λόντος, νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀναθέσεως τῆς διεύθυνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου προσωρινῶς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν Κ. Α. Μαυροκορδάτον.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος ἀναθέτομεν προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν Κ. Α. Μαυροκορδάτον.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς νὰ προσυπογράψῃ καὶ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου 1844

Ο Θ Ω Ν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 24 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος διορίζομεν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν τὸν Συνταγματάρχην Κ. Ἀνδρέαν Λόντον μέχρι τοῦδε Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου, καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, διορίζομεν τὸν Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κ. Σπυρίδωνα Τρικούπην Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναθέσεως τῆς διεύθυνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 24 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἀναθέτομεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασιλι-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 2.

1844

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Φεβρουαρίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 1. (Παρελείφθη.)

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, τῇ συναινέσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ἰχθυοτροφεία, θυννεῖα, ἰχθυοτρόφοι ποταμοὶ ἢ λίμναι, ἰχθυοτρόφα ὕδατα, κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, ὧν ἡ μίσθωσις ἐληξεν, ἢ ὅσα δύνανται νὰ διατεθῶσι, θέλουν ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν ἐκμισθώσεως κατὰ τὸν ἀπὸ 23 Μαρτίου (4 Ἀπριλίου) 1839 περὶ τούτου Νόμον.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπειδὴ τινὰ τῶν ἰχθυοτροφείων ἀπαιτοῦσιν, ἕνεκα τοπικῶν δυσχερειῶν, μεγαλητέρας προκαταβολῆς πρὸς πλήρη ἀλίευσιν, παρ' ὅσας δύναται ν' ἀνταποδώσῃ εἰς τὸν μισθωτὴν μία πενταετία, δίδομεν εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τὴν ἄδειαν νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν χρόνον τῆς ἐκμισθώσεως κατὰ τὸ συμφερότερον τῷ δημοσίῳ καὶ μέχρι δεκαετίας.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐνέργεια τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Ἰανουαρίου 1844.

ΟΘΩΝ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. ΔΟΝΤΟΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ,
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Μ. ΣΧΙΝΑΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. τοῦ Κράτους.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ἰχθυοτροφεία, θυννεῖα, ἰχθυοτρόφοι ποταμοὶ ἢ λίμναι, ἰχθυοτρόφα ὕδατα, κείμενα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους, ὧν ἡ ἐνοικίασις ἐληξεν, ἢ ὅσα δύνανται νὰ διατεθῶσι, θέλουν ἐκτεθῆ εἰς δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως, καὶ παραχωρηθῇ, κατ' ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, ἂν ἡ ἐνοικίασις φθάσῃ τὸν ἐλάχιστον ὅρον καὶ δώσῃ ὁ ἐνοικιαστὴς ἀξιοχρεῶν ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐνοικίασις θέλει γενῆ χωριστὰ δι' ἕνα ἕκαστον, ἐκτὸς μόνον, ὅπου καὶ ὅταν ἀπαιτῆται ἡ ἔνωσις δύο ἢ καὶ πλειοτέρων συνάμα πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιζημιῶν διενέξεων.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ ὅροι καθ' οὓς ἕκαστον ἐκ τῶν ἰχθυοτροφείων, θυννείων κτλ. θέλει ἐνοικιασθῇ, πρέπει νὰ σαφηνισθῶσιν εἰς ἰδιαίτην διακήρυξιν ἐκδοθησομένην καὶ δημοσιευθησομένην διὰ τῆς πρὸς δημοσίευσιν τῶν ἀγγελιῶν προσδιορισμένης ἐφημερίδος, διὰ τοιχολλήσεως καὶ κηρύξεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἀνηκούσης διοικήσεως, καθὼς καὶ εἰς τὸν τόπον ὅπου εὐρίσκεται τὸ ἰχθυοτροφεῖον, δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς δημοπρασίας. Εἰς τὴν διακήρυξιν αὐτὴν πρέπει νὰ ληθῶσι πρὸ πάντων ὑπ' ὅσιν αἱ τοπικαὶ περιστάσεις, ὅσαι θέλουν ἀπαιτήσῃ διαφόρους ἐξηγήσεις καὶ διασαφήσεις, τεινούσας εἰς τὸ ν' ἀρθῶσιν ἐκ μέσου προηγουμένως ὅλαι αἱ ὡς ἐκ τῆς ἀσαφείας ἀμφιβολίαι, περὶ δικαιωμάτων ἢ ὑποχρεώσεων τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

οικίαν τοῦ φορολογουμένου· τὸ δὲ κορίνιον παρακατατίθεται, ὅπου προσδιορίσῃ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ· ἀφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος, ἀνοίγεται τὸ ἐσφραγισμένον κορίνιον ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ δύο ἡμέρας, κοπανίζεται ἐντὸς σακκίου, ζυγίζεται, καθαρίζεται καὶ ἀκολουθῶς ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων ὄρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος ν' ἀλωνίσῃ λυγνίσῃ ἢ καπανίσῃ δι' ἰδιαιτέρων του ἐξόδων.

γ) Τὰ ὄσπρια, οἶαν, ὀρύζιον, κίμνον, σῖσμον κλπ. δεκατίζονται ξηρὰ μετρούμενα ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὸ ἀλώνι.

δ) Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἢ εἰς ἐλαίας ἀλατισμέναις ὅταν αὐταὶ χρησιμεύωσιν εἰς βρώσιν. Εἰς ἐπαρχίας ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, ἡ φορολογία ἐνεργεῖται κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν.

ε) Τὰ σύκα τῆς Μεσσηνίας καὶ Καλαμῶν, ὅσα ξηραίνονται διὰ νὰ ἀποταμιευθῶσιν, ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδη καὶ παραδίδονται εἴτε εἰς τὸ παράλιον ὅθεν ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἀποταμιεύονται.

ς) Τὰ κουκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινούς μαγγάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος ἐπ' ἐκτιμίσει, ἐὰν συμφωνήσωσιν ὁ τε ἐνοικιαστὴς καὶ ὁ φορολογούμενος.

Ἄρθρ. 34.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν ὑπὸ στοιχ. Α. Β. Γ. ἐδαφίων τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, παραδίδονται ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἀλώνι εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν, εἰς τὰ χωρία ὀφείλει νὰ προμηθεύσῃ ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις ἡ κοινότης ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρῆσιν καταλληλοτέρων ἀποθηκῶν ἢ καλυψῶν τοῦ χωρίου. Ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριμμένους μέχρι διαστήματος πέντε ὥρων, διὰ δὲ τὸ περαιτέρω διάστημα, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς πέντε ὥρας, ὀφείλει νὰ τοὺς μετακομίσῃ τότε μόνον, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς προκαταβάλῃ τὸ ἀγώγιον ὑπολογιζόμενον πρὸς δύο λεπτὰ τὴν ὁκάν διὰ πᾶσαν ὥραν.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν α) νὰ ζητῇ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κατάθλιψιν ἢ αἰσχροκέρδειαν, μετακόμισιν διὰ δυσβάτων δρόμων· β) νὰ ζητῇ τὴν μετακόμισιν ταύτην εἰς ἡμέρας καθ' ἃς οἱ φορολογούμενοι ἀσχολοῦνται εἰς γεωργικὰς ἐργασίας μὴ ἐπιδεχομένας ἀναβολὴν, οἷον εἰς σποραν γαιῶν, θέρος, συλλογὴν, συγκομιδὴν καρπῶν καὶ τὰ παρόμοια· γ) νὰ κάμῃ χρῆσιν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ φορολογουμένου ὅλων τῶν πρὸς μετακόμισιν ὠρισμένων δέκα ὥρων, ὅταν ἐντὸς μικροτέρου διαστήματος ὑπάρχῃ ὁ συνήθης διὰ τὴν ἐναποταμίευσιν καὶ ἐξαγωγήν τῶν γεννημάτων λιμὴν· δ) ν' ἀπαιτῇ παρὰ τοῦ φορολογουμένου χρήματα ἀντὶ τῆς εἰς εἶδη μετακομιδῆς τῶν προϊόντων.

Ὁ παραβαίνων τὴν τελευταίαν ταύτην διάταξιν ἐνοικιαστὴς θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον 50—200 δραχ. παρὰ τοῦ Πταιματοδικείου.

Ἄρθρ. 35.

Ὁ μὲν φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν μετακόμισιν τῶν καρπῶν ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως ἀπὸ τοῦ ἀλωνίσματος, τὸ ὁποῖον θέλει πιστοποιεῖσθαι παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς· ὁ δὲ ἐνοικιαστὴς ἂν δὲν ζητήσῃ τὴν μετακόμισιν ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς μετακομίσεως.

Ἐὰν ὁ φορολογούμενος προσκληθεῖς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἀποποιήσῃ τὴν μετακόμισιν καὶ παρέλθωσιν αἱ 60 ἡμέραι ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ μετακομίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἀφοῦ ἀποδείξῃ δεόντως ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, θέλει λάβει παρὰ τοῦ φορολογουμένου δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως Νόμου.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1844).

Ἄρθρ. 36.

Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς δεκατίζονται εἰς τοὺς ἄγρους κατ' ἐκτίμῃσιν εἰς εἶδος, ἢ ζυγίζονται κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου. Ὁ φόρος τοῦ βαμβάκιου λαμβάνεται πάντοτε εἰς ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν, ἡ δὲ παράδοσις εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1844.

Ἄρθρ. 37.

Ἐνοικιαστὰ καὶ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κάμωσιν ἰδιαιτέρας συμφωνίας ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν. Αἱ ἐκ τῆς ἀθετήσεως τοιούτων συμφωνιῶν γινόμεναι διενέξεις θέλουν διαλύεσθαι διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 38.

Ἄμα ἐξακριβωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου σημειοῦται ὀλογράφως εἰς τὴν ἀρμοδίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἐνὸς διπλοτύπου βιβλίου τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστὴς. Ἐν περιπτώσει ἀμαθείας ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορολογουμένου, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ μετὰ προηγουμένης ἐξακριβώσεως τοῦ σημειωθημένου ποσοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων, οἵτινες εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἐκλέγονται παρὰ τοῦ φορολογουμένου, ὅπου εὐρίσκεται ἱερεὺς ὑπογράφει αὐτὸς ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, καὶ ἀφοῦ τὸ ὑπογράφῃ, τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου, ἥτις γίνεται ἐνώπιον δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τ' ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου ἢ εἰς ἰδιαιτέρον ἔγγραφον.

Ἄμα δὲ γενῇ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 35 μετακόμισις τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει ἐπίσης νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Οἱ ἐνοικιαστὰ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσιν τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμοδίον Διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ 100 μέχρι 1,000 δραχ. ἐπιβαλλομένῳ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ ὅταν παραδώσωσι τὰ βιβλία ἐλλειπῇ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἢ ἀτάκτως καταστρωμένα.

Επίσης ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπιστάτης ὅταν οἱ φόροι εἰσπράττωνται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 25—200 ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 39.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἔγγραφον ἀπόδειξιν, θεωρεῖται ὡς ἀδίκος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

Ἄρθρ. 40.

Μετακόμισις ἐλαίου, κουκουλοδεκάτων, ρητινοκατραμίων, βαμβάκιων καὶ καπνῶν δὲν γίνεται μῆτε προμήθεια ἀποθήκης δι' αὐτά.

Ἄρθρ. 41.

Ὅταν πρόκηται περὶ εἰσπράξεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων διορίζει ἐπὶ τοῦτο τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ φύλακας.

Ἄρθρ. 42.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται πρὸς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς καὶ πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν.

σης καὶ ὁ φρούραρχος αὐτῆς Κ. Α. Καλέργης διήγαγον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ψηφίζει.

Εὐγνωμοσύνη καὶ χάρις ὀφείλεται εἰς τὴν γενναίαν τῆς πρωτεύουσας φρουράν καὶ τὸν φρούραρχον αὐτῆς Κύριον Α. Καλέργη διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ μετὰ ἀμειψίτου πατριωτισμοῦ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἀποτελούντων τὴν φρουράν τῆς Συνελεύσεως.

Ψήφισμα ΙΔ'.

Η ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Ψηφίζει.

Ἐν τῶν πρωτίστων χρεῶν τῆς Βουλῆς θέλει εἶσθαι τὸ νὰ προσκαλέσῃ ἐντὸς τῆς πρώτης Βουλευτικῆς Συνόδου τὰ μέλη τοῦ συστηθέντος κατὰ τὴν Γ'. Σεπτεμβρίου Ὑπουργείου, ἵνα δώσωσιν ἐνώπιον αὐτῆς λόγον ὅλων τῶν πράξεων τῶν ἐν γένει καὶ ἰδίως τῆς παρ' αὐτῶν γενομένης καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπουργείας τῶν χρηματικῆς διαχειρίσεως.

Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει τυπωθῇ καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως συγχρόνως μὲ τὸ Σύνταγμα.

Ψήφισμα ΙΕ'.

Η ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. Γ'. ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως περὶ τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους.

Θεωροῦσα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ληθῇ πρόνοια περὶ τῆς ἀποτίσεως τῶν χρεῶν αὐτῶν εἰς τρόπον συμβιβάζοντα τὸ συμφέρον τῶν τε δανειστῶν καὶ τῶν διαφόρων ὀφειλετιδῶν κοινοτήτων.

Ψηφίζει.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία τροποποιούσα ἐπὶ τὸ καταλληλότερον τὸ μνησθὲν ψήφισμα, θέλει ἐκδώσῃ ἐντὸς τῆς πρώτης, εἰ δυνατόν, Βουλευτικῆς Συνόδου, Νόμον κανονίζοντα τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως, καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τῶν προτιθεμένων χρεῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀποδειχθῶσιν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῶν πρὸς τὴν πληρωμὴν προθεσμιῶν, τὴν ποσότητα τοῦ χρέους καὶ τὴν κατάστασιν τῶν τε δανειστῶν καὶ τῶν κοινοτήτων.

Ψήφισμα ΙΣ'.

Η ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν ἐφ' ὅλων τῶν σοβαρῶν καὶ δυσχερῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνάγκης ζήλον, τὴν πολιτικὴν σύνεσιν καὶ τὴν πολλὴν ἐμπειρίαν τῆς Προεδρίας καὶ τοῦ γραφείου

Ψηφίζει.

Εὐλακρυνεῖς εὐχαριστῆται καὶ πλήρης εὐγνωμοσύνη ἀπονέμεται πρὸς τὸν Πρόεδρον, τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς γραμματεῖς τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διὰ τὴν εὐτυχῆ καὶ καθ' ὅλα εὐάρεστον πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν καὶ πολυμόχθων καθηκόντων αὐτῶν.

Ψήφισμα ΙΖ'.

Η ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Ἐκπληροῦσα χρέος ἱερὸν ὡς πρὸς τὴν διαίωσιν τοῦ μεγάλου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐξαιρέτου εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος σώζουσιν εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀοιδήμου Ι. Α. Καποδίστρια ποτὲ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος

Ψηφίζει.

Κατὰ τὴν ἐν Ναυπλίῳ πλατείαν τῶν τριῶν Ναυάρχων νὰ ἀναγερῇ ἐπιμελεία τῆς Κυβερνήσεως ἀνδριᾶς τούτου ὡς εὐεργέτου τῆς πατρίδος.

Ψήφισμα ΙΗ'.

Η ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν δυσχέρειαν τῶν περιστάσεων, καθ' ἧς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, καὶ ἐκτιμῶσα ἀποχρόντως τὴν ἐμφρονά καὶ πατριωτικὴν διαγωγὴν, ἣν ἐπέδειξατο εἰς τε τὴν συγκάλεσιν καὶ συγκρότησιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν τοῦ Κράτους ἀσφάλειαν κατὰ τὰς ἀκροσφαλεῖς ἐκείνας περιστάσεις

Ψηφίζει.

Ἀπονέμεται ἡ Ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη εἰς τε τὸν Πρόεδρον Κ. Ἀνδρέαν Μεταξᾶν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

Ἄπαντα τὰ παρόντα δεκαοκτὼ τὸν ἀριθμὸν ψήφισματα τῆς ἐν Ἀθήναις τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως θέλουσι δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως συγχρόνως μὲ τὸ Σύνταγμα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ

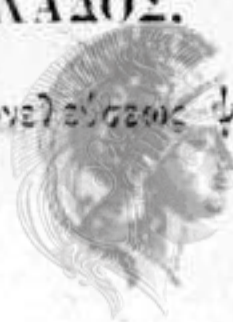
Περὶ ὀρχοδοσίας τῶν πολιτῶν, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ παρὰ τῆς ἐθνικῆς συνέσεως ψηφισθὲν θ'.

Άρθρ. 11.

Η Ταχυδρομική Διεύθυνσις τῆς Ἑλλάδος θέλει πληρῶναι εἰς τὴν τῆς Γαλλίας, ὡς δικαίωμα τῶν ἀπληρώτων ἐπιστολῶν μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των ἐν τῇ Ἑλλάδι.

1 Διὰ τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἱρλανδίας τὴν ποσότητα πέντε φράγκων καὶ εἴκοσι ἑκατοστῶν, πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐξ ὧν ἐν φράγκον καὶ εἴκοσι ἑκατοστὰ παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Διεύθυνσιν.

2 Διὰ τὰ γράμματα τῶν Ἀποικιῶν, ἢ ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὐρισκομένων μερῶν (μόνον ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῶν ἐκ τοῦ λιμένος τῶν ἀποικιῶν τούτων ἢ ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν μερῶν, ἐξοῦ ἤθελον ἀποβιβασθῇ) τὴν ποσότητα ὀκτὼ φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐξ ὧν τέσσαρα φράγκα παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Διεύθυνσιν.

Θέλει προστεθῇ εἰς τὴν ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσαν ποσότητα τῶν ὀκτὼ φράγκων καὶ ἐκείνη τῶν ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν ὡς ἐσωτερικὸν δικαίωμα ἐκείνων τῶν εἰρημένων γραμμάτων, ὅσα ἤθελον προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἰαμάικαν, Καναδὰ, νέον Βρουσβίκον, τὴν νῆσον τοῦ Ἡγεμόνος Ἐδουάρδου καὶ τὴν Νέαν Γῆν, τὸ ὅλον ὀκτὼ φράγκα καὶ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

Άρθρ. 12.

Η Ταχυδρομική Διεύθυνσις τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐπίσης πληρῶναι εἰς τὴν Ταχυδρομικὴν τῆς Γαλλίας Διεύθυνσιν.

1 Διὰ τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ πληρωμένα ὄντα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των ἐν τῷ Ἡνωμένῳ Βασιλείῳ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἱρλανδίας τὴν ποσότητα πέντε φράγκων καὶ εἴκοσι ἑκατοστῶν πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐξ ὧν ἐν φράγκον καὶ εἴκοσι ἑκατοστὰ παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Διεύθυνσιν.

2 Διὰ τὰ πληρωμένα γράμματα τὰ διευθυνόμενα εἰς τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὐρισκόμενα μέρη (ἀλλὰ πληρωμένα μόνον μέχρι τοῦ λιμένος τῆς ἀποβάσεώς των εἰς τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν μέρη) τὴν ποσότητα ὀκτὼ φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐξ ὧν τέσσαρα φράγκα παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Διεύθυνσιν· θέλει δὲ προστεθῇ εἰς τὴν ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσαν ποσότητα τῶν ὀκτὼ φράγκων, καὶ ἐκείνη τῶν ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν ὡς ἐσωτερικὸν δικαίωμα ἐκείνων ἐκ τῶν εἰρημένων γραμμάτων, ὅσα ἤθελον εἰσθαι προσδιορισμένα διὰ τὴν Ἰαμάικαν, Καναδὰ, νέον Βρουσβίκον, τὴν νέαν Σκωτίαν, τὴν νῆσον τοῦ Ἡγεμόνος Ἐδουάρδου καὶ τὴν Νέαν Γῆν· τὸ ὅλον ὀκτὼ φράγκα καὶ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

Άρθρ. 13.

Η Ταχυδρομική Διεύθυνσις τῆς Γαλλίας θέλει ὡσαύτως πληρῶναι εἰς τὴν τῆς Ἑλλάδος ὡς δικαίωμα τῶν ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἱρλανδίας, ἢ τῶν ἀποικιῶν καὶ ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν μερῶν προερχομένων γραμμάτων ἅτινα ἤθελον εἰσθαι πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των ἐν τῇ Ἑλλάδι, τὴν ποσότητα ἐξήκοντα ἑκατοστῶν, πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1844.)

Art. 11.

L'office de Grèce payera à l'office des postes de France, pour le port des lettres non affranchies à destination du Royaume de Grèce, savoir:

1° Pour les lettres originaires du Royaume Uni de la Grande Brétagne et d'Irlande, la somme de cinq francs vingt centimes par trente grammes, poids net, dont un franc vingt centimes représente le port à rembourser par l'office de France à l'office Britannique;

2° Et pour les lettres des colonies et possessions anglaises (mais seulement à partir du port d'embarquement dans ces colonies et possessions), la somme de huit francs par trente grammes, poids net, dont quatre francs représentent le port à rembourser par l'office de France à l'office Britannique.

Il sera ajouté à la somme de huit francs ci-dessus celle de quatre vingt centimes pour port intérieur fixée, de celles des susdites lettres qui seront originaires de la Jamaïque, du Canada, du Nouveau-Brunswick, de l'île du Prince Edouard et de Terre-Neuve; en tout huit francs quatre vingt centimes par trente grammes, poids net.

Art. 12.

L'office des postes de Grèce payera également à l'office des postes de France, savoir:

1° Pour les lettres originaires du Royaume Uni de la Grande Brétagne et d'Irlande, la somme de cinq francs vingt centimes par trente grammes, poids net, dont un franc vingt centimes représente le port à rembourser par l'office de France à l'office Britannique.

2° Pour les lettres affranchies adressées dans les colonies et possessions anglaises (mais affranchies seulement jusqu'au port de débarquement dans ces colonies ou possessions) la somme de huit francs par trente grammes, poids net, dont quatre francs représentent le port à rembourser par l'office de France à l'office Britannique.

Il sera ajouté à la somme de huit francs ci-dessus fixée, celle de quatre vingt centimes, pour port intérieur de celles des susdites lettres qui seront destinées pour la Jamaïque, le Canada, le Nouveau-Brunswick, la Nouvelle Ecosse, l'île du Prince Edouard et Terre-Neuve; en tout huit francs quatre vingt centimes par trente grammes, poids net.

Art. 13.

L'office des postes de France payera de son côté à l'office des postes de Grèce, pour le port des lettres originaires du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, des colonies et possessions anglaises, qui seront affranchies jusqu'à destination en Grèce, la somme de soixante centimes par trente grammes, poids net.

Τὸ σιδηροῦν ἀριστεῖον νὰ διανεμηθῇ εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας συμπληρωμένον τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ λαβόντας ὅπως δῆποτε μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα μέχρι τοῦ 1829.

Οὐδείς ἔχων ἡλικίαν ὀλιγώτερον τῶν 30 ἐτῶν δύναται νὰ φέρῃ ἀριστεῖον τοῦ ἀγῶνος. Ἡ ἡλικία τῶν 30 ἐτῶν προσδιορίζεται μέχρι τέλους τοῦ παρόντος ἔτους.

Ψήφισμα Θ'.

Ἡ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Συντάγματος

Ψηφίζει.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως Νόμου κανονίζοντος ὁριστικῶς τὸν ὅρον τοῦ πολίτου Ἑλλήνης, τῶν δημοσίων υπαλλήλων, καὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης οἱ πολιτογραφούμενοι ὡς πολῖται Ἕλληνες οἱ δημόσιοι υπάλληλοι, καὶ οἱ στρατιωτικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης θέλουν ὀρκίζεσθαι ὡς ἐρεξῆς·

"Ορκος τοῦ πολίτου" Ἑλλήνος.

Ὀρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα, καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου, διάγων καθ' ὅλα ὡς χρηστὸς καὶ πιστὸς πολίτης.

"Ορκος τοῦ δημοσίου υπαλλήλου.

Ὀρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, τηρῶν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρσκαλεύτως τοὺς ὅρους αὐτοῦ καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου, καὶ διαχειρίζων εὐσυνειδότως τὴν ἐμπιστευθεῖσάν μοι ὑπηρεσίαν.

"Ορκος Στρατιωτικός.

Ὀρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους μου, νὰ ἐκτελῶ προθύμως καὶ ἄνευ ἀντιλογίας τὰς διαταγὰς των, νὰ ὑπερασπίζω μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν μέχρι τῆς τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός μου τὰς σημάδας, νὰ μὴ τὰς ἐγκαταλείπω, μηδὲ ν' ἀποχωρίζωμαι ποτὲ ἀπὸ αὐτάς· νὰ φυλάττω δὲ ἀκριβῶς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους καὶ νὰ διάγω ἐν γένει ὡς πιστὸς καὶ φιλότιμος στρατιώτης.

Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία δύναται νὰ κανονίσῃ ὅπως ἄλλως ἐγκρίναι, τοὺς ἐν τῇ παρόντι ψηφίσματι περιεχομένους ὅρκους.

Ψήφισμα Γ'.

Ἡ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν, ὅτι πολλοὶ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατιωτικῶς υπηρετησάντων κατὰ τὸν ἀγῶνα, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα κατετάχθησαν εἰς τὰ περὶ βαθμολογίας διάφορα μητρώα παρὰ τῶν διαφόρων ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπῶν δὲν ἔλαβον τὸν ἀνήκοντα εἰς ἕκαστον τούτων στρατιωτικὸν βαθμὸν, καὶ ἐπομένως οὐτε τὰ γραμμάτια τῆς ἀντιμισθίας ἐδόθησαν εἰς αὐτούς.

Θεωροῦσα ὅτι τὸ ἐπαχθὲς τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ κατὰ τὸ 1834 Νόμου, περὶ στρατιωτικῆς προικοδοτήσεως, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὸ ὑπαγορευθῆναι τὸν νομοθέτην πνεῦμα.

Ψηφίζει.

Α. Ἡ Κυβέρνησις ὀρεῖται ἄνευ ἀναβολῆς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος ν' ἀποδώσῃ τὸν ἀνήκοντα καὶ προσδιο-

ρισθέντα βαθμὸν ἐκάστου κατὰ τὰ διάφορα μητρώα, καθὼς καὶ τὰ γραμμάτια τῆς ἀνταποδοτικῆς μισθοδοσίας των ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838 Γ. Β. Διατάγματος, χωρὶς νὰ ᾔναι ὑπόχρεοι νὰ παρουσιάσωσιν ἐνδεικτικὰ πενίας.

Β. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀπέθκον καὶ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματά των εἰς ὅποιονδήποτε ἐκ τῶν εἰρημένων μητρώων, νὰ δοθῇ εἰς τοὺς κληροδόμους αὐτῶν ἐννοουμένους κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 28 Φεβρουαρίου τὸ γραμματίον τῆς ἀντιμισθίας τῶν βαθμῶν των ἀπαράλλάκτως ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ζώντων.

Γ. Εἰς ὅσους ἐκ τῶν βαθμολογηθέντων ἐδόθησαν μέχρι τοῦδε γραμμάτια ἀπέναντι τοῦ βαθμοῦ των κατὰ τὸν Νόμον τοῦ 1834, νὰ ὑπαχθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Δ. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία θέλει λάβει ὑπ' ὅψιν κατὰ τὴν πρώτῃν Βουλευτικὴν Σύνοδον τὸν κατὰ τὸ 1834 Νόμον περὶ στρατιωτικῆς προικοδοτήσεως, καὶ θέλει τὸν τροπολογήσῃ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπαχθεῖς ἐν αὐτῷ ὑποχρεώσεις.

Ψήφισμα ΙΑ'.

Ἡ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Θεωροῦσα, ὅτι ἡ πατρίς ὀρεῖται νὰ δώσῃ πραγματικὰ δείγματα εὐγνωμοσύνης καὶ πρὸς τοὺς πολιτικῶς αγωνισθέντας ὑπὲρ αὐτῆς ἐν καιρῷ τοῦ μακροχρονίου ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Ψηφίζει.

Α. Ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως στρατιωτικῶν νόμου, νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τοὺς πολιτικῶς αγωνισθέντας ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἐκδουλεύσεων ἐκάστου.

Β. Ἀνατίθεται εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδώσῃ νόμον ἐντὸς τῆς πρώτης περιόδου, ὀρίζοντα τὰ καθ' ἕκαστα.

Ψήφισμα ΙΒ'.

Ἡ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Συνκισθανομένη ἐν ἐκυτῇ τὴν ὀφειλομένην εἰς τὰς τρεῖς συμμάχους καὶ κραταιάς τῆς Εὐρώπης Δυνάμεις ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εὐγνωμοσύνην δι' ὅσα ἐπεδαψίλευσαν εἰς αὐτὸ εὐεργετήματα εἴτε ταῖς συνοχαῖς τοῦ πολέμου ἐκτείνασαι αὐτῷ σωτήριον χεῖρα, καὶ ταῖς μετὰ τούτον περιστάσεσι παρασχῶσαι αὐτῷ κραταιὰν προστασίαν καὶ ἀδιαλείπτως κηδόμεναι αὐτοῦ, προσενεγκοῦσα ἐν κατανύξει ψυχῆς θυσίαν αἰνέσεως εἰς τὸν Ὑψιστον.

Ψηφίζει.

Εὐγνωμοσύνη αἰωνία ὀφείλεται εἰς τὰς τρεῖς συμμάχους καὶ προστάτιδας τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας διὰ τὰ μεγάλα αὐτῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εὐεργετήματα.

Ψήφισμα ΙΓ'.

Ἡ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὸν ἀκάματον ζῆλον καὶ τὸν παντὸς ἐπαί-νου ἀνώτερον πατριωτικὴν μεθ' ὧν ἡ τε φρουρὰ τῆς πρωτεύουσας

*Αρθρ. 76.

Ἡ Βουλευτικὴ Σύνοδος τῆς Γερουσίας ἀρχεῖται καὶ λήγει συγχρόνως μὲ τὴν τῆς Βουλῆς.

*Αρθρ. 77.

Πᾶσα συνεδρίασις τῆς Γερουσίας, ἐκτὸς τοῦ χρόνου καθ' ὃν συνεδριάζει ἡ Βουλὴ, εἶναι παράνομος, καὶ πᾶσα πράξις, γινομένη ἐν τοιαύτῃ συνεδρίασει, εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἐκτὸς ὅταν ἡ Γερουσία συνέρχεται ὡς δικαστικὸν σῶμα, ὅτε μόνον τὰ παρὰ τοῦ Συντάγματος ὠρισμένα δικαστικὰ αὐτῆς καθήκοντα δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ.

*Αρθρ. 78.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει ἐκ τῶν Γερουσιαστῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας κατὰ τριετίαν· αὕτη δὲ κατὰ πᾶσαν Βουλευτικὴν Σύνοδον ἐκλέγει ἐκ τῶν ἰδίων μελῶν δύο Ἀντιπροέδρους καὶ δύο Γραμματεῖς.

*Αρθρ. 79.

Οἱ Γερουσιασταὶ λαμβάνουσιν ἀποζημιώσεις πεντακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα δι' ὅσον ἐκάστοτε διαρκέσωσιν αἱ νομοθετικαὶ ἢ δικαστικαὶ ἐργασίαι αὐτῶν.

Οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλως πως μισθοδοτούμενοι Γερουσιασταὶ δὲν λαμβάνουσιν, εἰμὴ τὸ τυχὸν ἐλλείπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν.

*Αρθρ. 80.

Οὐδεὶς ἐκ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῇ Ὑπουργός.

*Αρθρ. 81.

Οἱ Ὑπουργοὶ ψηφοφοροῦν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν τότε μόνον, ὅταν ᾖναι μέλη αὐτῶν. ἔχουσι δὲ εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν καὶ ἀκούονται, ὡς αἱς ζητήσωσι τὸν λόγον. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία δύναται ν' ἀπαιτήσωσι τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

*Αρθρ. 82.

Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἐγγράφος ἢ προφορικὴ δὲν ἀπαλλάττει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

*Αρθρ. 83.

Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργούς ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ἥτις δικάζει αὐτοὺς εἰς δημοσίαν συνεδρίαν. Δὲν λαμβάνουσι δὲ μέρος εἰς τὴν δίκην οἱ Γερουσιασταί, οἵτινες διωρίσθησαν τυχόν, ἀφοῦ ἐπροτάθη ἢ εἰς δίκην εἰσαγωγή.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει ὀρίσει τὰ περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν, τὰς ἐπιβλητέας ποινὰς καὶ τὴν διαδικασίαν.

*Αρθρ. 84.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ εἰδικοῦ περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν Νόμου, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ κατηγορῇ αὐτοὺς καὶ ἡ Γερουσία νὰ τοὺς δικάζῃ ἕνεκεν ἐσχάτης προδοσίας, καταχρήσεως δημοσίας περιουσίας, παρὰ νόμου εἰσπράξεως καὶ πάσης παραβάσεως τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος.

*Αρθρ. 85.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται ν' ἀπονείμῃ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα ὑπὸ τῆς Γερουσίας, μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῆς ἢ τῆς Βουλῆς.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας.

*Αρθρ. 86.

Ἡ Δικαιοσύνη πηγάζει ἀπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐνεργεῖται δὲ διὰ Δικαστῶν ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένων.

*Αρθρ. 87.

Οἱ Δικασταὶ καθὼς καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θέλουν εἶσθαι ἰσόβιοι. Ὁ χρόνος, καθ' ὃν θέλουν (ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1844.)

κατασταθῇ τοιοῦτοι, θέλει ὀρισθῇ δι' εἰδικοῦ Νόμου, ἐκδοθησόμενου μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ Δικασταὶ καὶ τὰ ψῆφον ἔχοντα μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατασταθῶσιν ἰσόβιοι, δὲν δύναται νὰ παύσωσιν, ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

*Αρθρ. 88.

Εἰσαγγελεῖς, Ἀντεισαγγελεῖς καὶ Εἰρηνοδίκαι δὲν ἀπολαμβάνουσι τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰσοβιότητος.

*Αρθρ. 89.

Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ Νόμου ὠρισμένου εἰς αὐτὸν Δικαστοῦ ὅθεν δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἑκτακτα δικαστήρια ὑπ' οἰονδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συστήθωσιν.

*Αρθρ. 90.

Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημοσίαι, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ᾖθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ᾗθη καὶ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀποφάσεις.

*Αρθρ. 91.

Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ ᾖναι αἰτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

*Αρθρ. 92.

Τὸ ὄρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

*Αρθρ. 93.

Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὡς αἱς ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

*Αρθρ. 94.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ὑπηρεσίαν ἑμμισθον, ἐκτὸς τῆς τοῦ Καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

*Αρθρ. 95.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ Στρατοδικείων καὶ Ναυτοδικείων.

*Αρθρ. 96.

Τὰ προσόντα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ὀρισθῇ δι' εἰδικοῦ Νόμου.

Γενικαὶ διατάξεις.

*Αρθρ. 97.

Εἰδικὸς Νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ ἀποχωρήσεως τῶν Γερουσιαστῶν καὶ ἰσοβίων Δικαστῶν, ἕνεκα γήρατος, ἢ διαρκῶν νοσημάτων.

*Αρθρ. 98.

Ἄνευ Νόμου, στρατὸς ξένος οὔτε εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὔτε δύναται νὰ διαμείνῃ εἰς τὸ Κράτος, ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

*Αρθρ. 99.

Μόνον ὅπως καὶ ὅταν ὁ Νόμος διατάσῃ οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεων τῶν.

*Αρθρ. 100.

Οὐδεὶς ὄρκος ἐπιβάλλεται, ἄνευ Νόμου, ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

*Αρθρ. 101.

Τὰ ὑπάρχοντα διοικητικὰ δικαστήρια καταργοῦνται· αἱ δὲ ὑπαγόμεναι εἰς αὐτὰ περὶ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑποθέσεις ἀνατίθενται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων, καὶ θέλουν δικάζεσθαι ὡς κατεπεύγουσαι. Νόμοι ἰδιαίτεροι, ἐκδοθησόμενοι ἐντὸς τῆς πρώτης Βουλευτικῆς περιόδου θέλουν ὑπαγάγει ἐπίσης ὅλας τὰς λοιπὰς τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητι-

σιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, δέκα ἑκατοστῶν φράγκου δι' ἐκάστην ἐφημερίδα, ἢ φύλλον ἐντύπου.

2) Ὡς πρὸς τὰς ἐφημερίδας, καὶ ἔντυπα, ἅτινα προερχόμενα ἐκ τῶν ἀποικιῶν, καὶ ἄλλων ὑπερθαλασσίων μερῶν ἀνευ διακρίσεως παραλίῳν ἤθελον μετακομισθῇ εἰς τὴν Γαλλίαν δι' ὁποιοῦδήποτε μέσου, εἴκοσιν ἑκατοστὰ δι' ἐκάστην ἐφημερίδα, ἢ φύλλον ἐντύπου.

Ἄρθρ. 32.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις, ἣτις θέλει θεωρηθῇ ὡς πρόσθετος εἰς τὴν κατὰ τὴν 2 Ἰανουαρίου 1838 γενομένην καὶ ἣτις θέλει ἔχει τὴν ἰδίαν ταύτης διάρκειαν, θέλει ἐπικυρωθῇ, καὶ αἱ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουν ἀνταλλαχθῇ εἰς Ἀθήνας ἐν διαστήματι δύο μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν. Θέλει δὲ ἐμβῇ εἰς ἐκτέλεσιν μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς τοῦ πολὺ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν εἰρημένων ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων ἀμφοτέρωι οἱ Πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν Σύμβασιν ταύτην ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν πρωτότυπον ἐν Ἀθήναις τὴν εἰκοστὴν τοῦ μηνὸς Μαΐου (1 Ἰουνίου) τοῦ 1844 ἔτους.

Ὑπογεγραμμένος.

(Τ. Σ.) Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ.

Ὑπογεγραμμένος.

(Τ. Σ.) Θ. ΠΙΣΚΑΤΟΡΙΣ.

Ἐγκρίνομεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν ῥηθεῖσαν πρόσθετον Σύμβασιν καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη καὶ ἄρθρα ὑποσχόμενοι δι' ἡμᾶς αὐτοὺς, τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους μας, νὰ τὴν τηρῶμεν καὶ φροντίζωμεν περὶ τῆς διατηρήσεώς της, χωρὶς νὰ ἐπιτρέπωμεν νὰ ἐπενεχθῇ ἢ παραμικρὰ εἰς αὐτὴν προσβολή.

Πρὸς πίστωσιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν ἐπιθέσαντες καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου.

Ἐξεδόθη ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἀνακτόροις Ἡμῶν τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Ὀκτωβρίου (πέμπτην Νοεμβρίου τ. ε.) τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς Ἡμετέρας δὲ Βασιλείας τῷ Δεκάτῳ τρίτῳ.

tagne et d'Irlande, dix centimes par journal ou par feuille d'imprimés;

2° Pour les journaux et imprimés originaires des Colonies et pays d'outre mer, sans distinction de parages, qui seront apportés en France par quelque voie que ce soit, vingt centimes par journal ou par feuille d'imprimés.

Art. 32.

La présente Convention qui sera considérée comme additionnelle à celle du 2 Janvier 1838, et qui aura la même durée que cette Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Athènes, dans le délai de deux mois, ou plus tôt, si faire se peut, et elle sera mise à exécution au plus tard dans le délai d'un mois après l'échange des dites ratifications.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention additionnelle, et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Athènes, en double original, le jour du mois de 1 Juin (20 Mai) l'an de grâce mil huit cent quarante quatre.

Signé

L. S. G. SCOUFFOS.

Signé

(L. S.) PISCATORV.

Ο Θ Ω Ν.

(Τ. Σ.)

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

1805 κατὰ τὴν διατίμησιν τῆς 8 Φεβρουαρίου 1833 ἤτοι πρὸς δραχ. 5:72.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰουλίου 1844.

ΟΘΩΝ.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 29 καὶ ἑκτακτον παράρτημα αὐτοῦ, καὶ ἀριθ. 30. (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 31.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπουσίας τῆς Α. Μεγαλειότητος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπισκεφθῶμεν μέρη τινα τοῦ Βασιλείου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει ἀποφασίζει προσωρινῶς κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἡμετέρας ἀπουσίας περὶ ὅλων τῶν ὑποθέσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἀναβολὴ ἤθελεν εἰσθῆαι ἐπιζήμιος, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐπικυρώσεως Ἡμῶν.

2. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἰσχύει ἡ πλειψηφία· ἰσοψηφίας δὲ οὐσης, ὑπερισχύει ἡ γνώμη, ὑπὲρ τῆς ὁποίας δίδει ὁ Πρόεδρος τὴν ψήφον του.

3. Τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει συντάττεσθαι κατὰ τὸ ἀρθρ. 7 τοῦ ἀπὸ 3/15 Ἀπριλίου τοῦ 1833 περὶ σχηματισμοῦ τῶν Γραμματειῶν Ἡμετέρου Διατάγματος, ἀλλ' ἐπιφυλάττεται εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ νὰ προσδιορίσῃ ἰδιαίτερον ὑπάλληλον πρὸς σύνταξίν του· τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων θέλει ὑποβληθῇ εἰς Ἡμᾶς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν Ἡμῶν.

4. Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφὴν, δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1844.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Πρόεδρος Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, ΚΙΤΖΟΣ
ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 32. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἀναλογισμοῦ τῶν νεοσυλλέκτων διὰ τὸ 1844 ἔτος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρ. 4. τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1837 περὶ ἀπογραφῆς Νόμου.

Θεωροῦντες, ὅτι ἕνεκα τῶν περιστάσεων δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ συγκαλεσθῶσι μέχρι τοῦδε τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὸν ἀναλογισμόν τῶν νεοσυλλέκτων, σύμφωνα μὲ τὸ εἰρημένον ἀρθρον τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου.

Παρατηροῦντες, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνεργηθῇ ὅσον τάχος ἡ νεοσυλλεξία διὰ τὸ 1844 ἔτος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ὁ ἀναλογισμὸς τῶν νεοσυλλέκτων εἰς τοὺς διαφόρους δήμους τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1844 θέλει ἐνεργηθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων Διοικητῶν.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀθῆναι, τὴν 23 Φεβρουαρίου 1844.

ΟΘΩΝ.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, ΑΝΔ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Παράρτημα τοῦ ἀριθ. 33 καὶ ἀριθ. 34. (Παρελείφθησαν):

Κωστούλας Χασάπης, Κωνσταντίνος Κολοκύθας, Σπύρος Μακρυστάθης, και Κώστας Καπογεωργιάκης.

Άρθρ. 3.

Οί αρμόδιοι Εισαγγελεῖς θέλουν διαταχθῇ νὰ μᾶς ἀναφέρωσι διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης ὡς πρὸς τοὺς ἐξαιρουμένους διὰ νὰ λάβωμεν καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς, ὅ,τι μέτρον ἡ Βασιλικὴ Ἡμῶν ἐπιείκεια τότε μᾶς ὑπαγορεύσει.

Άρθρ. 4.

Εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει ἀναγνωσθῇ τρεῖς κατὰ συνέχειαν κυριακὰς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ἀθῆναι, τῇ 19 Ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ, Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ,
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὸ ἔτος 1844—1845.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν διὰ τὸ ἔτος 1844—1845.

Α'. Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Βασιλείου τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Εὐβοίας Κύριον Νεόφυτον.

Β'. Συμβούλους,

α.) Τὸν κατὰ τὴν Ἐπισκοπὴν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κύριον Ἱερόθεον.

β.) Τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον πρῶην Ἠλείας Κύριον Ἰωνῆν.

γ.) Τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Ἀχαΐας Κύριον Γρηγόριον.

δ.) Τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Ἀττικῆς Κύριον Νεόφυτον.

Γ'. Συμπληρωματικὰ δὲ μέλη,

α.) Τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Λακεδαιμόνος Κύριον Δαμιῆλ.

β.) Τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον πρῶην Ἀνδρουβίστης Κύριον Προκόπιον.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἡμέτερος Ὑπουργὸς παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουλίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παύσεως τοῦ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ Α. Χ. Λόντου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν

α. Παύομεν τὸν μέχρι τοῦδε Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν Α. Χ. Λόντον.

β. Μέχρι τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ, ἀνατιθέμεθα προσωρινῶς τὰ χρέη τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν, Σπυρίδωνα Τρικούπην.

γ. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει προσυπογράψῃ καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθῆναι, τῇ 27 Ἰουλίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 27.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κλπ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμενοι ν' ἀποδεχθῶμεν τὴν ἀπὸ 4 (16) τοῦ τρέχοντος ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν παραίτησιν τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν

Α'. Ὁ Κύριος Ἰωάννης Κωλέττης διορίζεται Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ἐπιφορτίζεται προσωρινῶς καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, τῆς Δημοσίᾳ Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖα.

Β'. Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει προσυπογραφῇ ἀπὸ τὸν μέχρι τοῦδε Πρόεδρον τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Αὐγούστου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Παράρτημα τοῦ Ἀριθ. 35. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 36.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί διορισμοῦ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Κανάρη
ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος ἀπεφασί-
σμεν καὶ διατάττομεν·

Ὁ ὑποναύαρχος Κ. Κωνσταντῖνος Κανάρης διορίζεται Ὑπουρ-
γὸς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ἀντὶ τοῦ προσωρινῶς διευθύνοντος τὸ
Ὑπουργεῖον τοῦτο Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ Κ.
Α. Μεταξᾶ ἀπαλλακτομένου τῆς διευθύνσεως ταύτης.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει
προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ πρὸν Διάταγμα.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Δεκεμβρίου 1844.

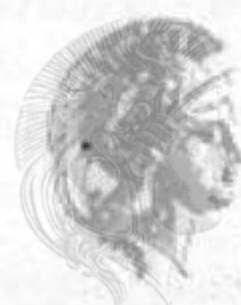
Ο Θ Ω Ν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΛΑΕΤΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 37. (Παρελείφθη.)

Τέλος τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἔτους 1844.

ΠΙΝΑΞ Β΄.

Υπερθαλάσσια μέρη.

Πληρωμή υποχρεωτική.

Όνόματα τῶν ὑπερθαλασσίων μερῶν, ὅθεν διέρχονται τὰ ταχύπλοα τὰ τακτικῶς ἀναχωροῦντα ἐκ τῶν λιμένων τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου καὶ ὡς πρὸς τὰ ὅποια μέρη ἡ πληρωμή τῶν γραμμάτων εἶναι ὑποχρεωτική.

Προσδιορισμός		Ἐποχὴ τῶν ἀποστολῶν ἐκ Λονδίνου	Παρατηρήσεις.
Τῶν ὑπερθαλασσίων μερῶν ὅθεν διέρχονται τακτικὰ ταχύπλοα ἀναχωροῦντα ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν λιμένων. (Πληρωμή ὑποχρεωτική.)	Τῶν λιμένων τῆς Ἀγγλίας ὅθεν ἀναχωροῦσι τακτικὰ ταχύπλοα		
Δυτικαὶ Ἰνδίαι.			
Ἡ Γουαδελούπη	Σουθαμπτόν.	Τὴν 2 καὶ 17 ἐκάστου μηνός.	Ἴδε τὴν παρατήρησιν ἀριθ. 1 τοῦ α΄ Πίνακος.
Ἡ Γουάδρα			
Ἄντιον			
Ἡ Μαρτινίκη			
Λιμὴν Καβέλου			
Λιμὴν Ρίχαου			
Ἅγιος Μαρτίνος			
Ἅγιος Θωμᾶς			
Ἅγιος Σταυρός			
Καρθαγένη			
Σαγρός			
Τὰ δυτικὰ παρχία τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς (ὁδὸς Πανάμα) .			
Ἡ Χαβάνη	Σουθαμπτόν.	Τὴν 2 ἐκάστου μηνός.	Ἴδε τὴν παρατήρησιν ἀριθ. 1 τοῦ α΄ Πίνακος.
Χονδούρας			
Τὸ Μεξικόν			
Πανάμα			
Ἄγια Μάρθα			
Σαντιάγο τῆς Γούβας	Σουθαμπτόν.	Τὴν 17 ἐκάστου μην.	
Βρασιλία κ.τ.λ.			
Αἱ Ἀσώραι	Φαλμόνθ.	Τὴν 2 καὶ 17 ἐκάστου μηνός.	
Ἡ Βρανουλία			
Βυένος Ἀϊρας			
Αἱ Καναρίαι			
Μαδέρα			
Μόντ—Βίδο			
Μαδέρα (διὰ τῶν ταχυπλόων τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν).	Σουθαμπτόν.	Ἐκάστην πέμπτῃ τῆς ἐβδομάδος.	
Ἰσπανία καὶ Πορτογαλία			
Κάδιξ	Σουθαμπτόν.	Καθ' ἐκάστην.	
Λισαβόνη			
Ὀπόρτον ἢ Πόρτον			
Βίγον			
Ὁμόσπονδοι ἐπαρχίαι τῆς Ἀμερικῆς.	Λιθέρπολις.	Τὴν 3 καὶ 18 ἐκάστου μηνός.	Ἴδε τὴν παρατήρησιν ἀριθ. 2 τοῦ α΄ Πίνακος.

α) τὰ ἄχυρα

β) ἡμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικά καὶ ὄσπρια δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιεργητὴν, ὅπου καὶ ἂν κῆται καὶ δι' ὅποιαν-δήποτε χρῆσιν καὶ ἂν ᾖ τὸ προϊόν αὐτοῦ.

γ) τὰ σποράδην, ὅχι μόνον ἐντὸς τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ στρέμματος, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀγρούς καὶ αὐλάς κείμενα ὁπωροφόρα δένδρα, ὅταν ἀποθεδαιγμένως ὁ καρπὸς τῶν δέν χρησιμεύῃ εἰς πώλησιν.

δ) τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτσα ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐξάγεται ἔλαιον.

ε) τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον, ἐάν οὗτοι εἶναι ὁμολογουμένως ἐνδεεῖς.

ς) ὁ λινόσπορος καὶ ὁ καναβόσπορος.

ζ) ὁ ῥιζοσπορος.

η) τὰ φύλλα τῶν συκακηνομορεῶν καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἐγγειον φόρον.

θ) εἴκοσι δεμάτια ῥόβης ἢ βίκου τοῦ συνήθους ὄγκου δι' ἕκαστον ἀροτήρα βῶν ἀνευ ἐκλογῆς τῶν θημονιῶν.

ι) τὰ πρὸς βρώσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν χρησιμεύοντα σταφύλια.

Ἄρθρ. 6.

Κανονίζονται δι' ἰδιαιτέρων νόμων ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων

- 1) οἱ φόροι τῶν δασικῶν προϊόντων.
- 2) ὁ ἐγγειος φόρος τῶν βαλανοκιανοδένδρων.
- 3) ὁ ἐγγειος φόρος τῶν σταριδαμπέλων.
- 4) τὰ περὶ τῶν βοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβαδίων.

Ἄρθρον 7.

Τὰ περὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων θέλουν διαταχθῇ ὀριστικῶς δι' ἰδιαιτέρου Νόμου ἐκδοθησομένου κατὰ τὴν πρώτην Βουλευτικὴν Σύνοδον.

Ἄρθρ. 8.

Ἐπὶ κτημάτων τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις ἀμφισβητεῖ ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸ δημόσιον, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν κατοχὴν αὐτῶν, ἀδιάφορον δὲ πότε ἡ ἀμφισβήτησις αὕτη ἐλαβε χώραν, ὑποχρεοῦται ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ταμεῖον ἕνεκα τῆς ἐπικαρπίας αὐτῶν δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ ἀναλόγου μέρους κτημάτων ἀδιαφιλονεικῶν· ἐπὶ κτημάτων δὲ τὰ ὁποῖα ἀμφισβητοῦν ἰδιῶται, ἐνῶ ὑπάρχουν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἀποδίδεται εἰς τὸ δημόσιον ἡ ἐπικαρπία, ἥτις ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιώτην, ὅταν ἀναγνωρισθῇ ἰδιοκτητὴς τοῦ ἀμφισβητουμένου κτήματος δι' ἀποφάσεως τελεσιδίκου. Τὰ δικαστήρια τῶν Πρωτοδικῶν ἐν περιπτώσει διενέξεως περὶ τὴν κατοχὴν θέλουν ἀποφατίζεῖ προσωρινῶς περὶ ἀποδόσεως ἢ μὴ τῆς ἐπικαρπίας εἰς τὸ δημόσιον ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν, καὶ ἡ ἀπόφασίς των θέλει εἶσθαι ἐκτελεστή· αἱ τοιαῦται ὑποθέσεις θέλουν διακρίνεσθαι ὡς συνοπτικαὶ καὶ κατεπείγουσαι. Ἀλλὰ διὰ ν' ἀνασταλῇ ἡ εἰσπραξις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἕνεκα τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς ἀπαιτεῖται νὰ προταχθῇ ἐπίσημος ἀπόδειξις ὅτι ὁ ἀντιποιοῦμενος τὴν κατοχὴν ἔκαμε τὴν αὐτὴν ἀντιποίησιν καὶ πρὸ ἐνός τοῦλάχιστον ἔτους. Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐπιφυλάσσεται εἰς τοὺς διαδίκους τὸ δικαίωμα νὰ κινήσωσιν ἀκολούθως μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσωρινῆς ἀποφάσεως τὴν περὶ κατοχῆς τακτικὴν ἀγωγὴν των.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι θέλουν διατεθῇ διὰ τὸ 1844 ἔτος α) ἢ διὰ δημοπρασίας β) ἢ δι' ἀμεσῶν εἰσπραξέων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 10.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐξαιρουμένων τῶν ἐπὶ ἐκτιμήσει εἰς γράμματα λαμβανομένων α) γίνονται κατὰ χωρίον ἢ χωρία, ὅπου ἀπαιτεῖται ἡ συνένωσις πλειοτέρων τοῦ ἐνός χωρίου διὰ τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων, ἢ τὸ ἀσήμαντον τῶν φόρων αὐτῶν· β) δημοποιούνται δὲ καὶ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποῖου οἱ φόροι δημοπρατοῦνται, διὰ διακηρύξεως τοιχοκολλημένης ἢ διακηρυττομένης διαζώσης φωνῆς εἰς τὰ διασημότερα μέρη τῶν χωρίων καὶ πόλεων ἢ κομμοπόλεων. Ἡ δημοποίησις αὕτη πρέπει νὰ βεβαιωθῇ ἐπὶ ἀκυρότητι τῆς δημοπρασίας δι' ἀποδείξεως ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ ἐρέως τοῦ χωρίου· ἕνεκα δὲ τῆς ἐνδεχομένης ἀκυρώσεως τῶν δημοπρασιῶν ἐπιβάλλεται πρόστιμον δραχ. 50 ἕως 200 εἰς τὸν διοικητικὸν ἢ δημοτικὸν ὑπάλληλον, ὅστις ὑπῆρξεν αἰτία τῆς τοιαύτης ἐλλείψεως περὶ τὰς δημοποιήσεις· γ) ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν, ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κομμοπόλιν κατὰ ῥητὴν διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ τοῦ κατ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργείου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ ἐν ἐλλείψει ταύτης, τοῦ εἰρηνοδίκου· δ) κηρύττονται διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὸν διὰ τὰς δημοπρασίας ὀρισμένον τόπον, καὶ διαρκεῖν τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 ὥρων μέχρι τῶν 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 4 μέχρι τῶν 6 μ. μ.

Ἄρθρ. 11.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν διακηρυχθῇ κατὰ τὰ ὅρια, καθὰ ἐκηρύχθησαν πέρυσιν αἱ κατὰ χωρίον δημοπρασίαι, ἐκτὸς τῶν τροπολογιῶν τὰς ὁποίας αἱ Οἰκονομικαὶ καὶ Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρωσιν· ἀλλ' ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασφῆσεις κοίνωσιν ἀναγκάως περὶ ὁρίων ἢ θέσεων. Ἡ καταγραφή τῶν νέων ὁρίων πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικά καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν. Καθόσον ἀφορᾷ τ' ἀμφισβητούμενα κτήματα, εἰς τὴν ἐνοικίαν συμπεριλαμβανόνται ἐκεῖνα ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 8, θέλει ληρῇ ἀμέσως δικαίωμα ἐπικαρπίας.

Ἄρθρ. 12.

Ἐάν κάτοικος χωρίου καλλιεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ δημοπρασίαι κηρύττονται ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ πρακτικά τῶν δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, ἢ παρὰ τῶν ἀντ' αὐτῶν ἐνεργησάντων τὴν δημοπρασίαν ἀντιπροσώπων, καὶ ἐπισυντημένων τῶν διακηρύξεων, θέλουν ὑποβάλλεσθαι διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον.

Ἄρθρ. 15.

Πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν δημοπρασίαν, ἂν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἐπαρουσιάσθῃ ἀνωτέρω προσφορὰ, καὶ ἂν κατὰ τὰς ὁποίας ἔχει πληροφορίας θεωρῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ὠφέλιμον· ἄλλως διατάσσεται νὰ δημοπρασίᾳ, ἢ ἡ εἰς λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξις. Ὅταν ἡ δημοπρασία δὲν ᾖ πρώτη, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ διατάξῃ νὰ ἐνεργηθῇ

TABLEAUX

Annexés à la Convention additionnelle du 4. Juin
(20 Mai) 1844, entre la Grèce et la France.

TABLEAU N°. 1.

COLONIES ET POSSESSIONS ANGLAISES.

(Affranchissement facultatif).

*Nomenclature des Colonies et Possessions Anglaises desservies par des Paquebots partant
régulièrement des ports du Royaume Uni, à l'égard des que les
l'affranchissement des lettres est facultatif.*

Designation.		Epoque des expéditions de Londres	Observations
Des Possessions Anglaises desservies Par des paquebots réguliers (affranchissement facultatif.)	Des ports de l'Angleterre d'où partent les paquebots réguliers.		
Indes Occidentales.			
Antigua	Southampton	Les 2 et 17 de chaque mois (1).	(1) Lorsque le 2 ou le 17 tombe un dimanche, des expéditions ont lieu le jour suivant. Cette remarque s'applique à toutes les expéditions de paquebots réguliers, avec cette exception que, lorsque le premier jour du mois tombe un dimanche, la malle de la Méditerranée est expédiée de Londres le jour qui précède ce même dimanche.
La Barbade			
Berlice			
Demerary			
La Dominique.			
Essequibo			
La Grenade			
La Jamaïque			
Montserrat			
Mevis			
Sainte Lucie.			
Saint-Christophe ou S ^t . Kilts.			
Saint Vincent			
Tabago			
Tortola			
La Trinité			
La Bahama	Southampton	Le 2 de chaque mois	
Le Canada etc.			
Bermudes	Liverpool	Les 3 et 18 de chaque mois (2)	(2) Excepté pendant les mois de Décembre, Janvier, Février et Mars où les départs n'ont lieu que le 3 de chaque mois.
Ganada			
Nouveau Brunswick.			
Nouvelle Ecosse			
Ile du Prince Edouard ou Ile de S ^t . Jean.			
Terre Neuve.			
Bermudes (par les paquebots des Indes Occidentales)	Southampton	Le 17 de chaque mois (3)	(3) Les lettres que l'on veut diriger par cette voie doivent porter sur l'adresse l'indication suivante: Paquebot Southampton.

καὶ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν Κ. Σπ. Τρι-
κούπην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, διορίζο-
μεν τὸν ὑποστράτηγον Κ. Π. Γ. Ρόδιον Ἡμέτερον Ὑπουργὸν
ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Μαρτίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος, διορίζο-
μεν τὸν μέχρι τοῦδε Δήμαρχον Πατρέων Κ. Α. Χ. Λόντον,
Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαρτίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1844.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑ-
πουργείου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐ-
πικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1844 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι
εἶναι ὡς καὶ πρότερον.

Α. Ἐγγεῖος φόρος.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν
προϊόντων τῆς γῆς παντὸς ἐν γένει κτήματος.

Β. Δικαίωμα τῆς Ἐπικρατείας.

α) δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος
ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνή-
σεως φυτευθεισῶν ἐθνικῶν γαιῶν.

β) εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος
παντὸς εἶδους φυτείας, ὅταν τὰ κτήματα ὄντα τὸ πάλαι ἐθνι-
κὰ καλλιεργημένα, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ
τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους ἀνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυ-
βερνήσεως.

γ) δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς
εἶδους φυτείας, ὅταν τὰ κτήματα ἐφυτεύθησαν μετ' ἀδειαν τῶν
ιδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἱεροῦ
ἀγῶνος ἐπ' ἐθνικῆς γῆς μετ' ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρήτας ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχω-
ρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται
εἰς μόνον τὸν ἐγγεῖον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου,
ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑ-
πόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμ-
βολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰ-
διώτας, θέλουν πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς
τὰ συμβόλαια ἢ παραχωρητήρια ὅρους.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 0/0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτή-
σεως ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετὶ πιστώσει ἀποκτηθέντων
κτημάτων πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς Ταμίαις κατὰ τοὺς ὅρους
τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου καὶ τοῦ Νόμου τῶν 3/15
Νοεμβρίου 1836 καὶ εἰς τὰς ὠρισμένας προθεσμίας ὅταν ἐκ
τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης
πληρωμῆς.

Ἄρθρ. 5.

Ἐξαίρουνται παντὸς φόρου

Άρθρ. 4.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκαστῆς διοικήσεως κατὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ τύπους τῶν δημοπρασιῶν, ἢ καὶ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν. Ἀλλὰ περὶ τούτου ἀπαιτεῖται ῥητὴ ἄδεια τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Άρθρ. 5.

Ὁ ἐνοικιαστὴς θέλει παραλάβει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, εὐθύς μετὰ τὴν ἐγκρισιν τῆς δημοπρασίας, τὸ ἐνοικιασθησόμενον ἰχθυοτροφεῖον κτλ. ὁμοῦ μὲ ὅλην τὴν ἐνυπάρχουσαν ὕλην, οἰκίσκους, κλισίας, φραγμούς, κτλ. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πενταετοῦς ἐνοικιάσεως θέλει ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν καὶ διάθεσιν αὐτοῦ.

Άρθρ. 6.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀνεὺ ἰδέας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀλίευσις ἐντὸς τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. καὶ ἐκτὸς αὐτῶν μέχρι βολῆς τουφεκίου λογιζομένης μέχρι διακοσίων Βασ. πήχρων. Ἐάν τις φωραθῇ ἢ συλληφθῇ ἀλιεύων, ἐντὸς τῆς ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθείσης ἀποστάσεως, ἡ πράξις του θεωρεῖται ὡς λαθραλιεία, καὶ αὐτὸς ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἀπὸ πάντε μέχρι πενήκοντα δραχ., ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ὡς πρὸς τὸν ἐνοικιαστήν. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως, ἡ ἐπιβολὴ τοῦ προστίμου καὶ αἱ ἀποζημιώσεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, οἵτινες δικάζουσιν τὰς τοιαύτας παραβάσεις ἐκκλητῶς ἢ ἀνεκκλητῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Άρθρ. 7.

Εἰς τὸν ἐνοικιαστήν τῶν ἰχθυοτροφείων, θυννείων κτλ. δὲν ἀνήκει ἄλλη πρόσοδος, παρὰ τὴν πρόσοδον τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν θαλασσίων ἢ λιμναίων καρπῶν. Ἡ ἄγρα τῶν βδελλῶν ὑπόκειται εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ἢ ἐκδοθησομένους κανονισμούς.

Άρθρ. 8.

Τὰ καλάμια, σωμάκια ἢ φλοῦδα εἴτε ἐπὶ ἐθνικῶν εἴτε ἐπὶ ἰδιοκτητῶν κτημάτων, δὲν ἐννοοῦνται συνἐνοικιασμένα ὡς πρότερον, μὲ τὰ ἰχθυοτροφεία. Ἡ ἐξ αὐτῶν πρόσοδος θέλει διατεθῇ ἀμέσως παρὰ τοῦ δημοσίου, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ τῶν ἰχθυοτροφείων θέλουν φροντίσει νὰ τὰ προμηθεύωνται ἐξ ἰδίων των.

Άρθρ. 9.

Τὰ ἐκ τῶν ἐνοικιασμένων ἰχθυοτροφείων, θυννείων, λιμνῶν κτλ. προερχόμενα ὀψάρια, αὐγοτάραχα καὶ ἄλλοι θαλάσσιοι ἢ λιμναῖοι καρποὶ, ἀποτελοῦντες τὴν πρόσοδον τῶν ἰχθυοτροφείων, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀγορανομικὴν διατίμησιν, ἀλλὰ πωλοῦνται ἐλευθέρως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Άρθρ. 10.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἡ διὰ φλόμου ἢ δι' ἄλλου δηλητηριώδους βοτάνου ἀλιεία. Ὁ φωραθεὶς παραβάτης τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως ὑποβάλλεται ἐνώπιον τῶν πταισματοδικῶν εἰς πρόστιμον, τοῦ ὁποίου ὁ ἐλάχιστος ὅρος εἶναι πενήκοντα δραχμαί, ὁ δὲ ἀνώτατος πεντακόσιαι, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, αἵτινες θέλουν ζητηθῇ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, κατ' ἀναλογίαν τῆς προσγενησομένης φθορᾶς εἰς τὸ δημόσιον κτήμα, ὡς ἐκ τῆς χρήσεως τῶν τοιούτων ἀλιευτικῶν μέσων.

Άρθρ. 11.

Εἰς ὁποιαδήποτε ἐποχὴν τῆς ἐνοικιάσεως, ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ πενήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχ. ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, ἡ χρῆσις ἐκτάκτων ἀλιευτικῶν μέσων ἄλλων, παρὰ τὰ συνήθως ἐν χρήσει, καὶ ἐάν ᾖναι τοιαῦτα, ὥστε νὰ προξενήσωσι τὴν ἐλάττωσιν τῆς εἰς τὸ μέλλον προσόδου τῶν ἰχθυοτροφείων κτλ. εἴτε δι' ὑπερμέτρου καὶ ἐκδεδικασμένης ἀλίευσεως, εἴτε διὰ τῆς χρήσεως ἀ-

λιευτικῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς καταστρεπτικὰ τοῦ γόνου τῶν ἰχθύων. Ἡ ἐκδίκασις τῆς πράξεως καὶ ἡ ἐπιμέτρησις τῆς ποινῆς, καθὼς καὶ αἱ ἀποζημιώσεις, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πταισματοδικῶν, οἵτινες δικάζουσιν ἐκκλητῶς ἢ ἀνεκκλητῶς, συμφώνως μὲ τὰς περὶ τούτου γενικὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Άρθρ. 12.

Αἱ Διοικητικαὶ καὶ αἱ Οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὡς πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, καὶ χρεῖας τυγούσης, νὰ παύσιν πρὸς καιρὸν τὴν ἀλίευσιν, μέχρισώτου ἀναφύρουσι πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ζητήσωσι τὰς διατάγας τῆς. Ἀλλὰ προαπαιτεῖται νὰ συντάξωσι πρωτόκολλον, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἀποδεικνύεται ἡ ὑπαρξίς τῶν ἀνωτέρω περιστάσεων, αἵτινες κατέστησαν ἀναγκαίαν τὴν παῦσιν τῆς ἀλίευσεως. Ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ κἀνενὸς εἶδους ἀποζημιώσεις, ἐκτὸς μόνον, ἐάν ἀποδειχθῇ αὐθαίρετος καὶ ἀναιτιολόγητος ἡ διακοπὴ τῆς ἀλίευσεως.

Άρθρ. 13.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι περὶ τὸ τέλος τῆς ἐνοικιάσεως, ὅσα ἰχθυοτροφεία εἶναι ἐπιδεκτικὰ φραγμῶν, εἰς καλὴν κατάστασιν, μὲ φράκτας στερεοῦς, τοὺς αὐλάκας καθαρισμένους καὶ τὰς κλισίας καλῶς κατασκευασμένας. Ἐξ μῆνης πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως, θέλει γενῇ πρωτόκολλον τακτικὸν παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, περὶ τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἕκαστον ἰχθυοτροφεῖον καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας.

Άρθρ. 14.

Ἐάν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως προκύψῃ, ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὑποχρεώσεις του, τὸ δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν διαχείρισιν τοῦ ἰχθυοτροφείου, τὸ δὲ μέχρι τῆς λήξεως τῆς τελευταίας ἐξαμηνίας προῖον χρησιμεύει εἰς τὴν ἐπισκευὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ μὲν περιπλέον ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, τὸ δὲ ἐλλείπον ἀναπληροῦται παρ' αὐτοῦ.

Άρθρ. 15.

Ἡ ἐνοικίασις λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ πέμπτου καὶ τελευταίου ἔτους τῆς ἐνοικιάσεως.

Άρθρ. 16.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς δέκα ἴσας δόσεις, πληρωτέας καθ' ἐξαμηνίαν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς, λογιζομένης τῆς πρώτης ἐξαμηνίας ἀπὸ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν γενῇ ἡ ἐγκρισὶς τῆς ἐνοικιάσεως· ἡ δευτέρα δόσις τοῦ τελευταίου ἔτους θέλει πληρωθῇ συνάμα μὲ τὴν πρώτην τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον ἀποκλειστικῶς, ἐν καὶ ἡ διαχείρισις τοῦ ἰχθυοτροφείου μεταβῇ εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐξαμηνίαν.

Άρθρ. 17.

Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς τὰς προθεσμίας τὸ συμφωνηθησόμενον ἐνοίκιον· ἐάν δὲ, μὴ ἐξορληθείσης τῆς μιᾶς δόσεως, ἐπέλθῃ ἡ δευτέρα, ἡ ἐνοικίασις θέλει λύεσθαι αὐτοδικαίως, καὶ τὸ ἰχθυοτροφεῖον, θυννείον κτλ. θέλει ἐκτίθεσθαι ἐξ ὑπαρχῆς εἰς δημοπρασίαν, ἐκτὸς ἐάν δοθῇ προθεσμία. Ἡ ὡς ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψουσα ἐλάττωσις τῆς τιμῆς θέλει θεωρηθῇ εἰς βᾶρος τοῦ καθυστερήσοντος ἐνοικιαστοῦ ἢ δὲ αὐξήσις εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου.

Άρθρ. 18.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἀναβάλλει τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν μέτρων τῆς καταδιώξεως, ὅσα λαμβάνονται καὶ ἐναντίον τῶν λοιπῶν ἐνοικιαστῶν ἢ ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

Άρθρ. 19.

Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει μόνον, ὅσον καὶ ἡ δι' αὐτοῦ ἐνεργη-

Τήνου.

Ιάκωβος Παξημάδης, Π. Ψάθης, Ν. Α. Βιτάλης.

Τριπόλεως.

Β. Χρηστακόπουλος, Γ. Ρεβελιώτης, Γ. Παπαδόπουλος, Ρ. Παλαμίδης.

Υδρας.

Γεώργιος Κουντουριώτης, Γκίκας Γ. Γκιώνη, Δ. Στ. Μπουμπουρής, Μ. Α. Τσαμαδός, Ιωάν. Κ. Δαμιανός.

Υπάτης.

Ευαγγέλης Μ. Κοντογιάννης.

Φουκᾶ (Σπάρτης).

Δ. Πετροπουλάκης.

Χαλκίδος.

Νικόλαος Κριζιώτης, Ιωάν. Οικονόμου, Α. Πετσάλης.

Χίων.

Νικόλαος Πρασακάκης, Γ. Γλαράκης.

Ψαρριανών.

Α. Μοναρχίδης, Κ. Κανάρης, Α. Γιαννιτζίης, Δ. Παπανικολάου.

6) Παργγέλλομεν άπάσας τας Δικαστικές πολιτικές και στρατιωτικές του Κράτους Αρχάς, και πάντας να τηρώσιν άπαρασλεύτως το παρόν Πολιτικόν Σύνταγμα.

γ) Το Ημέτερον Υπουργικόν Συμβούλιον θέλει προσυπογράψει και δημοσιεύσει το παρόν, επιτιθεμένης και της μεγάλης του Κράτους Σφραγίδος.

Εγένετο εν Αθήναις, την 18 Μαρτίου του χιλιοστού όκτακισιοστού τεσσαρκαοστού τετάρτου έτους μετά Χριστόν, και δωδεκάτου της Ημετέρας Βασιλείας.

ΟΘΩΝ.

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, ΑΝΔ. ΔΟΝΤΟΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 6. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Μαρτίου.

ΟΘΩΝ

Β Α Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Έχοντες ύπ' όψιν τόν παρά της Έθνοσυνελεύσεως συζητηθέντα και ψηφισθέντα περί εκλογής των Βουλευτών Νόμον, έχοντα ούτω:

ΝΟΜΟΣ

Περί εκλογής Βουλευτών.

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Περί του αριθμού των Βουλευτών.

Άρθρ. 1.

Είς εκάστην έπαρχίαν του Βασιλείου της Ελλάδος, έννοσημένην κατά την περιφέρειαν της δικαιοδοσίας εκάστου έπαρχιακού συμβουλίου, εκλέγεται ανάλογος αριθμός βουλευτών κατά τους εξής όρους.

Επαρχίαι έχουσαι πληθυσμόν μέχρι των δέκα χιλιάδων ψυ-

χών εκλέγουσιν ένα βουλευτήν· αί έχουσαι πλέον των δέκα μέχρι των είκοσι, δύο· αί έχουσαι πλέον των είκοσι μέχρι των τριάκοντα, τρεις· αί υπεράνω των 30, τέσσαρες.

Άρθρ. 2.

Αί νήσοι Υδρας, Πετσών, και οι εν τη Ελλάδα Ψαρριανοί εκλέγουν βουλευτάς κατά το από 31 Ιανουαρίου ε. ε. ψήφισμα της συνελεύσεως, ήτοι ή μὲν Υδρα τρεις, αί Πέτσαι δύο, και οι Ψαρριανοί δύο.

Οί δήμοι Κρανιδίου και Ερμιόνας ήνωμένοι αποτελοῦσιν ιδίαν εκλεκτικήν περιφέρειαν προς εκλογήν βουλευτού, επί τη βάσει του εις το 1 άρθρον πληθυσμού.

Άρθρ. 3.

Οί κατά την από 3 Φεβρουαρίου ε. ε. απόφασιν της συνελεύσεως μετανάσται εκλέγουσιν ιδιαίτερον βουλευτήν, άμα συννοικισθέντες πραγματικώς αποτελέσωσι δήμον, πόλιν, ή έπαρχίαν χωριστήν και παρουσιάσωσι πληθυσμόν ίσον με το ήμισυ του ελάχιστου όρου της έχούσης τόν μικρότερον πληθυσμόν περιφέρειας έπαρχιακού συμβουλίου.

Οί όρισμοί του 1 άρθρου ισχύουσιν, άμα ο αριθμός των συννοικισθησομένων υπερέβη το ήμισυ του ελάχιστου όρου του πληθυσμού της περιφέρειας έπαρχιακού τινος συμβουλίου.

Άρθρ. 4.

Οί Βουλευταί εκλέγονται άμέσως υπό των πολιτών, των έχόντων το δικαίωμα του ψηφοφορείν.

Άρθρ. 5.

Το δικαίωμα του ψηφοφορείν άνήκει εις όλους τους έντός του Βασιλείου γεννηθέντας Έλληνας, ή τους αποκτήσαντας το δικαίωμα του πολίτου κατά τους καθεστώτας Νόμους, συμπληρώσαντας το 25 έτος της ήλικίας των, έχοντας προσέτι ιδιοκτησίαν τινά έντός της έπαρχίας, όπου έχουσι την πολιτικήν διαμονήν των, ή εξασκοῦντες εν αύτῃ οίονδήποτε έπάγγελμα, ή άνεξάρτητον επιτήδευμα.

Εξαιρούνται ά) οί διατελοῦντες υπό άνάκρισιν επί κακουργήματι· β') οί προσκαίρως, ή διά παντός στερηθέντες κατά συνέπειαν δικαστικής απόφάσεως του δικαιώματος του ψηφοφορείν· γ') οί γερούμενοι της ελευθέρας διαχειρίσεως της περιουσίας των.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περί εκλεκτικῶν καταλόγων.

Άρθρ. 6.

Άμα μετά την δημοσίευσιν του παρόντος Νόμου οί δήμαρχοι, παραλαμβάνοντες τους δημοτικούς και ειδικούς παρόδρους εκάστης κοινότητος, και τους ιερείς των ένοριῶν όφείλουν να συντάξωσι κατάλογον των έχόντων δικαίωμα του ψηφοφορείν.

Άρθρ. 7.

Ο κατάλογος περιέχει

α) τόν αύξοντα αριθμόν

β) τό όνομα και έπώνυμον του έγγραφουμένου·

γ) την ήλικίαν·

δ) άν ήναι αυτόχθων, ή από ποίας έποχής έχει την διαμονήν του εις τόν δήμον·

ε) εάν έχη ιδιοκτησίαν·

ς) τό έπάγγελμα, ή επιτήδευμα·

ζ) τας τυχόν παρατηρήσεις ως προς την στέρησιν της ελευθέρας διαχειρίσεως της περιουσίας του, ή του δικαιώματος του ψηφοφορείν.

Ο κατάλογος συντάττεται καθήρως, και άνευ διαγραφών ή προσθηκών, και όμοιον τούτω αντίγραφον και υπογεγραμμένον παρά των μνησθέντων δηάρχου, παρόδρων και ιερέων πέμπεται άμέσως μετά την συντάξιν εις τόν Διοικητήν.

θέλει παραδέχασθαι τὴν ἐτέραν τῶν γνώμων, ἢ θέλει σχηματίζει ἄλλην ἐντὸς τοῦ ὅρου τῶν δύο τούτων, καὶ ἀπορραϊζει αὐτῶν κτημάτων.

Ἄρθρ. 57.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμηταὶ τῶν φορολογουμένων καὶ τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ τρίτοι ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρκνοδίκου, ὅταν μέλλωσι ν' ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν ἐμὴ πιστευθεῖσαν εἰς ἐμὲ ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, ἢ χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου δι' ὅποιονδήποτε λόγον ».

Ἄρθρ. 58.

Τόσῳ ὁ ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων, κατὰ τ' ἄρθρ. 51, 52 καὶ 54 ἐκτιμητῆς, ὅσῳ καὶ ὁ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου δὲν θέλουν πληρωθῇ ἕκαστος ὑπὲρ τὰς 6 δραχμ. ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν τοῦ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 56 τρίτου ἐκτιμητοῦ ἢ ἀντιμισθία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμ. 10 ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν τὸν δὲ κατὰ τὸ ἄρθρ. 55 ἐκτιμητὴν θέλει πληρώσει ὁ φορολογούμενος ἐξ ἰδίων του κατ' ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.

Ἄρθρ. 59.

Ὁ μὲν Διοικητὴς θέλει προσδιορίσει τὴν ἐντὸς τοῦ ἀνωτάτου ὅρου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 58 ἀντιμισθίαν τοῦ ἐκτιμητοῦ τῶν φορολογουμένων, ὁ δὲ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου. Ἀμφοτέρω συνάμα θέλουν προσδιορίσει εἰς τοὺς ἐκτιμητὰς ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὴν ἐποχὴν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀρεῖται νὰ ἀποπερατώσῃ τὰς ἐκτιμήσεις τοῦ δήμου, ἢ τμήματος τοῦ δήμου, ὅσας ἐπεφορτίσθησαν νὰ κάμωσιν.

Οἱ ἐκτιμηταὶ δὲν θέλουν πληρωθῇ τὸ ὅλον τῆς προσδιορισθείσης διὰ τὴν ἐργασίαν ἀντιμισθίας, πρὶν ἀποπερατώσῃ τὰς ἐκτιμήσεις. Ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει δὲν θέλουν πληρωθῇ ἰδίως δι' ὅσας ἡμέρας ἐργασθῶσιν ἐπέκεινα τῆς προσδιορισθείσης ὡς ἀνωτέρω ἐποχῆς.

Ἄρθρ. 60.

Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 56 τρίτοι θέλουν πληρωθῇ, οἱ μὲν πρῶτοι τὸ ὅλον, οἱ δὲ δεύτεροι ἐκτιμηταὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἀντιμισθίας τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου Ταμείου δι' ἐνταλμάτων ἐκδομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων καὶ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 61.

Τὸ ὅλον τῆς πληρωθησομένης ἀντιμισθίας εἰς τὸν ἐκτιμητὴν τῶν φορολογουμένων θέλει διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ φόρου ἐνὸς ἐκάστου, ὅσων μετέβησαν διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ προϊόντα. Τὸ ἥμισυ τῆς εἰς τὸν τρίτον ἐκτιμητὴν πληρωθησομένης ἀντιμισθίας, θέλει ὡσαύτως διανεμηθῇ μετὰ τῶν φορολογουμένων ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν ὁποίων εἰργάσθη ἢ δικυνομή αὕτη θέλει γίνεσθαι δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ, ἥτις ἀποστέλλεται εἰς τὸν Ταμίαν, ὅστις ὀφείλει νὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ ἕκαστον φορολογούμενον τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτὸν μέρος, καὶ νὰ παραδώσῃ τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸν ἐκτιμητὴν εἰς ὃν ὀφείλονται.

Ἄρθρ. 62.

Αἱ γενόμεναι ἄχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐκτιμήσεις τῶν προϊόντων διὰ τὸ ἔτος 1844 κηρύττονται ὑποχρεωτικαὶ καὶ οἱ προσδιορισθέντες φόροι κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου, θέλουν προστεθῇ εἰς τὰς γενομένας

δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἐκτιμήσεις τῶν προϊόντων τῶν αὐτῶν κτημάτων.

Ἄρθρ. 63.

Οἱ εἰς χρήματα φόροι ἐπὶ μὲν τῶν περιβολίων, κήπων, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς πώλησιν κοπτομένων σταφυλῶν θέλουν εἰσπραχθῇ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1844, οἱ δὲ φόροι τοῦ μούστου κατὰ τὸ ἄρθρον 44, θέλουν εἰσπραχθῇ τὴν 15 Νοεμβρίου 1844.

Ἄρθρ. 64.

Εἰς τὰς αὐτὰς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρθρα διατυπώσεις τῶν ἐκτιμήσεων ὑπάγονται καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττόμεναι ἐκτιμήσεις τῶν βαμβακίων καὶ καπνοῦ ἐννοουμένου τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς τ' ἀνήκοντα ἄρθρα ἀντὶ τοῦ δημοσίου, ἢ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος αὐτὸ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ ἀντιμισθία τοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ διορισθησομένου ἐκτιμητοῦ προσδιορίζεται ἐλευθέρως παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρ. 65.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους καὶ ἐπιστάτας τόσῳ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν φόρων, ὅσῳ καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν ἢ εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν εἰς τὰς περιπτώσεις εἰς τὰς ὁποίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου γίνεται ἢ ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου εἰσπραξις.

Ἄρθρ. 66.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἀπριλίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΛΟΝΤΟΣ, Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, Π. Γ. ΡΟΜΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 12.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Ἀπριλίου.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας κλεισθεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Φεβρουαρίου ε. ε. τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 13 (25) Ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

ΟΘΩΝ

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωστοποιούμεν ὅτι κλεισθείσης καὶ ὑπογραφείσης τὴν 18 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἀφ' ἐνὸς μέρους ὑπὸ τοῦ Κ. Δρόσου Μανσῆλα, Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασ. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων, καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἡμετέρου Πληρεξουσίου, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μουσούρου, Ὑπουργοῦ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας ἐδρεύοντος παρὰ τῇ Ἡμετέρᾳ Ἀλλῇ καὶ Πληρεξουσίου τῆς Κυβερνήσεώς του, Συμβάσεως ἀφορώσης τὴν διάλυσιν τῶν περὶ τῶν

Ἄρθρ. 19.

Καὶ ἀμοιβαίως τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα μὲν ἀπὸ Γερμανικὰ Κράτη, ἅτινα μεταχειρίζοντα τὰ Ταχυδρομεία τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τοῦρ καὶ Τάξις ἢ ἀπὸ τὰ Κράτη τῆς Ἄρκτου τὰ μεταχειριζόμενα τὴν μεσολάβησιν τῶν εἰρημένων ταχυδρομείων διευθυνόμενα δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα, δύνανται νὰ διαβιβάσθωσι διὰ τῆς Γαλλίας ἀπλήρως ἢ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως των κατ' ἐκλογὴν τῶν στελλόντων αὐτά.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις τῆς Ἑλλάδος θέλει πληρῶναι εἰς τὴν Γαλλικὴν Διεύθυνσιν διὰ γράμματα προερχόμενα ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελεν εἰσθαι πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως των τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα.

1 Διὰ τὰ γράμματα τὰ διευθυνόμενα εἰς τὰ Κράτη, ἅτινα μεταχειρίζονται τὰ ταχυδρομεία τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τοῦρ καὶ Τάξις καὶ προσδιορισμένα εἰς τὸν πίνακα ὑπ' ἀρ. 3 τὴν ποσότητα ἑξ φράγκων πρὸς ἑκάστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος· ἐξῶν δύο φράγκα παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς ἐκείνην τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τοῦρ καὶ Τάξις.

2 Διὰ τὰ γράμματα τὰ διευθυνόμενα εἰς τὰ Κράτη τῆς Ἄρκτου ἅτινα μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν τῶν εἰρημένων ταχυδρομείων, καὶ προσδιοριζόμενα εἰς τὸν πίνακα ὑπ' ἀρ. 4 τὴν ποσότητα ὀκτὼ φράγκων πρὸς ἑκάστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος ἐξῶν τέσσαρα φράγκα παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὴν Ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν τῆς Γαλλίας εἰς ἐκείνην τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τοῦρ καὶ Τάξις.

Ἄρθρ. 21.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει ἐπίσης πληρῶναι εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Γαλλίας διὰ γράμματα ἀπλήρως προερχόμενα ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ Κράτη ἢ τὰ τῆς Ἄρκτου, ἅτινα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφέρονται καὶ διευθυνόμενα εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα.

1. Διὰ τὰ γράμματα τῶν Γερμανικῶν ἐπικρατειῶν, τῶν μεταχειριζομένων τὰ Ταχυδρομεία τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τοῦρ καὶ Τάξις καὶ προσδιορισμένα εἰς τὸν πίνακα ὑπ' ἀρ. 3. τὴν ποσότητα ἑξ φράγκων πρὸς ἑκάστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος ἐξῶν δύο φράγκα παριστῶσι τὸ δικαίωμα τὸ ὀφειλόμενον παρὰ τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τοῦρ καὶ Τάξις.

2. Καὶ διὰ τὰ γράμματά τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Ἄρκτου, αἵτινες μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν τῶν εἰρημένων Ταχυδρομείων, καὶ προσδιορίζονται ἐν τῷ πίνακι ὑπ' ἀριθ. 4 τὴν ποσότητα ὀκτὼ φράγκων πρὸς ἑκάστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος ἐξῶν τέσσαρα φράγκα παριστῶσι τὸ παρὰ τῆς Γαλλικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὴν τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Τοῦρ καὶ Τάξις ὀφειλόμενον δικαίωμα.

Ἄρθρ. 22.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Γαλλίας Διεύθυνσις θέλει πληρῶναι ὡσαύτως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑλλάδος διὰ γράμματα προερχόμενα ἐκ τῶν Γερμανικῶν ἐπικρατειῶν καὶ τῶν τῆς Ἄρκτου, αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, καὶ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως των ἐν τῇ Ἑλλάδι τὴν ποσότητα ἑξήκοντα ἑκατοστῶν πρὸς ἑκάστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

Art. 19.

Par réciprocité, les lettres originaires des Etats d'Allemagne desservis par les postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis, ou les Etats du Nord auxquels les dites postes servent d'intermédiaire, destinées pour le Royaume de Grèce, pourront être dirigées par la France, non affranchies ou affranchies jusqu'à destination, au choix des envoyeurs.

Art. 20.

L'office des postes de Grèce payera à l'office des postes de France, pour le port des lettres originaires du Royaume de Grèce, qui seront affranchies jusqu'à destination, savoir:

1° Pour les lettres adressées dans les Etats desservis par les postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis et designés dans le tableau N° 3, la somme de six francs par trente grammes, poids net, dont deux francs représentent le port à rembourser par l'office de France à l'office des postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis.

2° Et pour les lettres adressées dans les Etats du Nord auxquels les dites postes servent d'intermédiaire, et qui sont designés dans le tableau N° 4, la somme de huit francs par trente grammes, poids net dont quatre francs représentent le port à rembourser par l'office de France à l'office des postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis.

Art. 21.

L'office des postes de Grèce payera également à l'office des postes de France, pour le port des lettres non affranchies originaires des Etats d'Allemagne et du Nord, mentionnées dans l'article précédent, destinées pour le Royaume de Grèce, savoir:

1° Pour les lettres des Etats d'Allemagne desservies par les postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis designés dans le tableau N° 3 la somme de six francs par trente grammes, poids net, dont deux francs représentent le port à rembourser par l'office des postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis;

2° Et pour les lettres des Etats du Nord auxquels les dites postes servent d'intermédiaire et qui sont designés dans le tableau N° 4 la somme de huit francs par trente grammes, poids net, dont quatre francs représentent le port à rembourser par l'office des postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis.

Art. 22.

L'office des postes de France payera de son côté, à l'office des postes de Grèce, pour le port des lettres originaires des Etats d'Allemagne et du Nord mentionnés dans les deux articles précédents, qui seront affranchies jusqu'à destination en Grèce, la somme de soixante centimes, par trente grammes, poids net.

προσθέτου Συμβάσεως τιμαὶ διὰ τὴν μεταξὺ τῶν δύο Ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἀνταλλαγὴν τῶν ξένων ἀνταποκρίσεων τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους ἐλαττωθῶσιν ἐπὶ τῷ τρίτῳ διὰ τὰ δείγματα πραγματειῶν τὰ ἀποτελοῦντα μέρος τῶν εἰρημένων ἀνταποκρίσεων.

Ἐξαίρουνται ὅμως τοῦ ὅρου τούτου τὰ δείγματα πραγματειῶν, τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Ἰνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἱρλανδίας, τῶν ἀποικίων, καὶ τῶν ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὐρισκομένων τόπων, ἢ διευθυνόμενα εἰς τὰ μέρη ταῦτα διὰ τὰ εἰρημένα δείγματα οὐδεμίαν ἐλάττωσιν εἶναι ἐπιτεταγμένη.

Ἄρθρ. 29.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Μεγαλειώτατου Βασιλέως τῶν Γάλλων ὑπόσχεται νὰ μεσολαβήσῃ παρὰ ταῖς Κυβερνήσεσι τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων αἱ Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις ἔχουσι σχέσεις μετὰ τὴν τῆς Γαλλίας, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κατορθωθῇ νὰ δοθῶσι διὰ τὰς ἀνταποκρίσεις τὰς προερχομένας ἀπὸ τὰ ἐκείντα ἔθνη, διευθυνομένας δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τ'ἀνὰ πᾶν, εὐκολίαι ἀνάλογοι μετὰ τὰς ὁποίας ἀπολαμβάνουσιν, ἢ θέλουσιν ἀπολαύσει οἱ ἐγγύριοι Γάλλοι δυνάμει Συμβάσεων, αἵτινες ὑπάρχουσιν ἤδη ἢ ἔθελον κλεισθῇ κατόπιν.

Εἶναι ὅμως ἐννοούμενον, ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις τῶν ἐπικρατειῶν, αἵτινες μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν τῆς Γαλλίας ἔθελον τροποποιήσῃ τὰς διὰ ξηρὰς διατιμήσεις, εἰς τρόπον ὥστε ἡ τοιαύτη τροποποίησις νὰ ἐπηρεάσῃ τὰ διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως κανονισμένα τέλη, ἢ δικαιώματα διαμετακομίσεως, διὰ τὰς ἀνταποκρίσεις τῆς Ἑλλάδος τὰς διευθυνομένας εἰς τὰς εἰρημένας ἐπικρατείας, καὶ ἀμοιβαίως, τὰ ἐκ τῶν τροποποιήσεων τούτων προκύβοντα νέα δικαιώματα ἢ τέλη, θέλει παραδεχθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις κατὰ τοὺς ὁποίους θέλει τῇ δώσει ἡ Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις τῆς Γαλλίας προσδιορισμοὺς καὶ αἰτιολογίας.

Ἄρθρ. 30.

Αἱ ἐφημερίδες καὶ ἄλλα ἐντυπα δημοσιεύμενα ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ διευθυνομένα εἰς ἄτομα, διακινούμενα εἰς ξένα μέρη, αἵτινα μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν τῆς Γαλλίας, θέλουσιν παραδίδεσθαι εἰς τὴν Γαλλικὴν Διεύθυνσιν, ὡς τὰ διευθυνομένα εἰς τὴν Γαλλίαν ἐλεύθερα παντὸς ταχυδρομικοῦ δικαιώματος.

Ἐξαίρουνται ὅμως αἱ ἐφημερίδες, καὶ τὰ ἐντυπα αἵτινα σημειοῦνται κατωτέρω:

1) Ὅσα ἔθελον εἶσθαι προσδιορισμένα διὰ τὴν Ἰσπανίαν, τὴν Πορτογαλίαν καὶ Γιβραλτάρ.

2) Ὅσα ἡ Ἑλληνικὴ Διεύθυνσις ἔθελε διαβιβάζει εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ σταλῶσι δι' ὁποιοῦδήποτε μέσου εἰς τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια μέρη.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει πληρῶναι εἰς τὴν τῆς Γαλλίας ὡς δικαίωμα διαμετακομίσεως καὶ μεταφορᾶς τῶν ἐφημερίδων, καὶ ἐντύπων τῆς πρώτης κατηγορίας δέκα ἐκατοστῶν φράγκου δι' ἐκάστην ἐφημερίδα ἢ φύλλον ἐντυπον, καὶ εἴκοσιν ὡσαύτως ἐκατοστὰ δι' ἐκάστην ἐφημερίδα, ἢ φύλλον ἐντυπον ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν.

Ἄρθρ. 31.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσις θέλει ἐπίσης πληρῶναι εἰς τὴν τῆς Γαλλίας διὰ πᾶν δικαίωμα διαμετακομίσεως, καὶ τοῦ διὰ θαλάσσης κομιστροῦ ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων πάσης φύσεως, αἵτινα διευθυνομένα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔθελον διερχεσθαι ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους τὰς κατωτέρω προσδιοριζόμενας τιμὰς.

1) Ὡς πρὸς τὰς ἐφημερίδας καὶ ἐντυπα προερχόμενα ἐκ διαφόρων ἐπικρατειῶν τῆς στερεᾶς, εἴτε καὶ ἐκ τοῦ Ἰνωμένου Βα

vention additionnelle pour l'échange, entre les deux offices de Grèce et de France, des correspondances étrangères empruntant le territoire Français, seront réduits au tiers pour les échantillons de marchandises faisant partie des dites correspondances.

Sont exceptés toutefois de cette disposition, les échantillons de marchandises originaires ou à destinations du Royaume Uni de la Grande Brétagne et d'Irlande, des Colonies et possession Anglaises pour lesquelles il ne sera admis aucune réduction.

Art. 29.

Le gouvernement de Sa Majesté le Roi des Français promet d'interposer ses bons offices auprès des gouvernements des pays dont les administrations de poste sont en relation avec celle de France, afin d'obtenir pour les correspondances originaires de ces pays, adressées dans le Royaume de Grèce, et vice-versa, des facilités analogues à celles dont jouissent ou pourront jouir, à l'égard de ces mêmes pays, les regnicoles Français, en vertu des conventions existantes ou qui interviendraient dans la suite.

Il est toutefois entendu que, dans les cas où les administrations de poste des Etats auxquels la France sert d'intermédiaire, viendraient à modifier leurs tarifs territoriaux, de manière à influer sur les taxes ou droits de transit réglés par la présente Convention, pour les correspondances du Royaume de Grèce à destination de ces Etats, et réciproquement, les nouveaux droits ou taxes résultant de ces modifications seront admis par l'office des postes Grecques, d'après les indications et les justifications que lui en fournira l'office des postes de France.

Art. 30.

Les journaux et imprimés publiés dans le Royaume de Grèce et adressés à des personnes résidant dans les pays étrangers auxquels la France sert d'intermédiaire, seront livrés à l'office Français, comme ceux adressés en France, exempts de tout prix de ports.

Sont exceptés toutefois les journaux et imprimés désignés ci-après, savoir:

1° Ceux qui seront destinés pour l'Espagne, le Portugal et le Gibraltar;

2° Ceux que l'office de Grèce transmettra à l'office de France pour être envoyés par quelque voie que ce soit, dans les Colonies et pays d'outre mer.

L'office des postes de Grèce payera à l'office des postes de France, pour prix du transit et de transport des journaux et imprimés, de la première catégorie, dix centimes par journal ou par feuille d'imprimés, et vingt centimes aussi par journal ou par feuille d'imprimés, pour ceux de la seconde.

Art. 31.

L'office des postes de Grèce payera également à l'office des postes de France, pour tout port de transit et de voie de mer des journaux et imprimés de toute nature à destination du Royaume de Grèce, qui emprunteront le territoire Français, les prix ci-après fixés, savoir:

1° Pour les journaux et imprimés venus des divers Etats du Continent ou du Royaume Uni de la Grande Bré-

αὕτη τελειωτική καὶ ὑποχρεωτική διὰ τὸ δημόσιον, καὶ τότε, μόνον, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ὡς ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν πρακτικῶν παραδείξεων οὐσιωδῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου δοθεισῶν ὁδηγίων, ἀκυροῖ τὰ πρακτικά ἐντός πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσωσιν εἰς τὸ γραφεῖόν του, δι' ἀποφάσεως αἰτιολογημένης καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Ἄρθρ. 16.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω πενθημέρου προθεσμίας εἰς τὴν ὁποίαν προστίθενται καὶ αἱ ἕνεκα τῆς διὰ τοῦ ταχυδρομείου παραπομπῆς τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς διοικήσεως, ἢ ὑποδιοικήσεως ἀπαιτούμεναι ἡμέραι, πᾶσα ἐνεργηθεῖσα δημοπρασία θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς ἔχουσα κύρος, ὃ δὲ πλειοδότης δύναται νὰ ζητήσῃ τὸ ἐνοικιαστήριον, νὰ δώσῃ ὁμολογίαν ἢ νὰ κάμῃ ἐναρξίν τῶν δικαιωμάτων του.

Ἐπιφυλάττεται εἰς τὸ δημόσιον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐκουσίως ἢ ἐξ ἀμελείας προζενήσαντος τὴν ἀναβολὴν ὑπαλλήλου, παρεκτός τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, ἢ καὶ τῆς ἀποπομπῆς του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνδέχεται νὰ ὑποβληθῇ.

Ἄρθρ. 17.

Πλειότεραι τῶν δύο δημοπρασιῶν δὲν συγχωρεῖται οὐδαμῶς νὰ γυνῶν, ἐκτός τῆς τελειωτικῆς καὶ ὑποχρεωτικῆς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ὁριζομένης ἐνωτικῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρ. 18.

Ἐνωτικὴ πολλῶν συνάμα χωρίων μέχρις ἀπαρτισμοῦ ὁλοκληροῦ δήμου δημοπρασία θέλει διατάττεσθαι μόνον μετὰ τὰς κατὰ χωρίον τελεσθεῖσας δημοπρασίας, ὅταν παρουσιασθῇ προσφορά ἐπὶ προσθήκῃ 10 %.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἄμα παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτὸ τὰ πρακτικά τῆς ἐνωτικῆς δημοπρασίας, ὁφείλει ἐντός τῆς πενθημέρου προθεσμίας ἢ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐγκρίσιν του, ἢ νὰ διατάξῃ δημοπρασίαν τελειωτικὴν καὶ ὑποχρεωτικὴν διὰ τὸ δημόσιον, ἢ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν. Ἐπαναλήψις τῆς ἐνωτικῆς δημοπρασίας, χωρὶς νὰ ᾔναι αὕτη τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ, δὲν συγχωρεῖται.

Ἄρθρ. 19.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ν' ἀναθέσῃ κατ' ἐντολὴν εἰς τὰς κατὰ τὰς Κυκλάδας καὶ Βορείους Σποράδας διοικητικὰς Ἀρχὰς τὴν ἀνωτέρω ἐξέλεγχιν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, καὶ τὴν ἐγκρίσιν ἢ ἀκύρωσιν αὐτῶν συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων καὶ τὰς δοθησομένας ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖου.

Τὰ πρακτικά ταῦτα στέλλονται ἀκολούθως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον πρὸς ἐξέλεγχιν τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν τύπων, ἕνεκα τῆς ὁποίας εἶναι ὑπεύθυνος ἢ ἐγκρίναςα τὴν δημοπρασίαν διοικητικὴ Ἀρχή.

Ἄρθρ. 20.

Ἐκαστος πλειστηριαστὴς ὁφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἕνα ἢ πλειότερους ἀξιοχρεῖς ἐγγυητὰς καὶ πληρωτὰς. Αἱ διενεργούσαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ ὑπόκεινται εἰς ποινὴν κατὰ τὴν ἐξέλεγχιν καὶ ἀποζημιώσεως ἕνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὸ ἀναξιοχρεῶν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ ἐγγυητοῦ τοῦ τελευταίου πλειοδότη, ἐκτός ἐὰν τὸ μὴ ἀξιοχρεῶν τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐπῆλθε μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ. Ἡ εὐθύνη αὕτη καθίσταται βαρυτέρα ὅταν οἱ γινόμενοι εἰς τὴν δημοπρασίαν δεκτοὶ ὑπάρχουσιν ὁφειλέται, καθυστεροῦντες εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἀπὸ προηγούμενας ἐνοικιάσεις. Οἱ χορηγούντες πιστοποιητικὰ περὶ τῆς κτήματικῆς περιουσίας τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δήμαρχοι θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἕνεκα ψευδῶν ἢ δολίων δηλώσεων καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 21.

Τὸ δημόσιον ἔχει δυνάμει τοῦ Νόμου δικαίωμα πρὸς ἐγγυητὴν ὑποθήκας ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν αὐτῶν ἢ δυνάμει τοῦ δικαιώματος τούτου ἐγγυητομένη ὑποθήκη ἐπιμελεῖται τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν θέλει περιορίζεσθαι εἰς κτήματα τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν θέλει ὑπερβαίνει πλέον τοῦ ἐνὸς τρίτου, τὸ ποσὸν δὲ ὃ κατέστη ὑπόχρεως ὁ ἐνοικιαστὴς εἰς τὴν δημοπρασίαν.

Ἄρθρ. 22.

Μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως, ὁ ἐνοικιαστὴς θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς μεσεγγυούχος τῶν ἀπὸ τὴν ἐνοικίαν προεργουμένων καρπῶν δὲν δύναται ἐπομένως νὰ διαθέτῃ αὐτοὺς ἀνευ τῆς ἀδείας τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν, αἵτινες δὲν θέλουν ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπαλλοτριώσιν εἰμὴ διὰ μετρητῶν εἰσπραγμένων ἀμέσως εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἢ διὰ συναλλαγματικῶν εἰς διαταγὴν τοῦ Ταμείου περιουσιῶν τὰς ὑπογράφας τριῶν ἀξιοχρεῶν προσώπων, ἐξ ὧν οἱ δύο ἔμποροι, καὶ τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν τῆς ἀνήκουσας ὁδοῦ τοῦ ἐνοικίου.

Διὰ τὰ πρὸ τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου εἰσπραγόμενα εἰς τὸ ταμεῖον χρήματα, πληρώνεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τόκος προεξοφλήσεως 8 %, τὸ δημόσιον ἔχει ἐπὶ τῶν χρημάτων τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων τοῦ ἐνοικιαστοῦ προνόμιον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένου ποσοῦ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 23.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἀποποιηθῇ ἐντός 24 ὥρων ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικά τῆς δημοπρασίας καὶ νὰ παρουσιάσῃ τοὺς ὁποίους ὑπεσχέθη ἀξιοχρεῖς ἐγγυητὰς διὰ νὰ συνυπογράψῃ μετ' αὐτοῦ, αἱ πρόσοδοι ἀναπλειστηριαζόνται εἰς βάρος του, 24 ὥρας ἀφ' οὗ κοινοποιηθῇ εἰς αὐτὸν ἢ περὶ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀπόφασις. Ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν μετὰ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν, καὶ ἀφ' οὗ προκληθῇ ὁ πλειοδότης ν' ἀποτίσῃ εἰς τὸ δημόσιον τὴν διαφοράν τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, συγχωρεῖται εἰς αὐτὸν νὰ ἐνάξῃ τὸ δημόσιον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἢ νὰ προτείνῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἤρνηθῃ νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικά, ἢ νὰ δώσῃ τοὺς ἐγγυητὰς του ἢ κατ' αὐτοῦ καταδίδωσις παύει μόνον μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς.

Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἰσχύουν, καὶ ὅταν προσκληθῇ ἐν καιρῷ ὁ ἐνοικιαστὴς νὰ ὑπογράψῃ τὰς ὁμολογίας μετὰ τῶν ἐγγυητῶν του, ἢ θέλῃ ἀποποιηθῇ.

Ἄρθρ. 24.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν ξερῶν σόλων τῆς Μεσσηνίας καὶ Καλαμῶν, ὀρυζίων καὶ κουκουλιῶν, καὶ ἐλαίων ἐξαίρουται τῆς ὀλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖου, ἐκτός ὅπου ἐγκριθῇ νὰ συνενωθῶσι μετὰ τοὺς λοιποὺς ἐγκτητικὰς φόρους διὰ τὸ ἀσήμενον τοῦ ἐξαίρουμένου εἴδους. Ἀλλ' ἡ συμπαραλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν.

Ἄρθρ. 25.

Ὁ ἐργεῖος φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστίας διὰ τὸ ἔτος 1844 θέλει εἰσπραχθῇ εἰς τ' ἀρμόδιον τελωνεῖα κατὰ τὴν πρὸς μετακόμισιν ἐντός ἢ ἐκτός τοῦ Κράτους ἐξαγωγήν. Ὁ φόρος οὗτος λαμβάνεται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης συμφώνως μετὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖου. Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων ὡσαύτως πληρώνεται ὁ ἐργεῖος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς. Ὁ φόρος οὗτος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς δύο ἴσας δόσεις τὴν α'. Ὁκτωβρίου καὶ τὴν β'. Δεκεμβρίου τ. ε.

Ἄρθρ. 6.

Ὡς πρὸς τὴν λαθραῖαν ἐξαγωγήν καὶ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις ἐφαρμόζονται αἱ περὶ λαθρεμπορίου καὶ λοιπῶν τελωνιακῶν παραβάσεων διατεταγμέναι χρηματικαὶ ποιναὶ, προστιθεμένων εἰς τὰ τελωνιακὰ πρόστιμα καὶ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν βᾶσιν ἀναλογούντων εἰς τὸν ἑγγειαν φόρον προστίμων.

Ἄρθρ. 7.

Ἐὰν ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς συμβῇ διένεξις μεταξὺ ἐμπόρου καὶ τελώνου ὡς πρὸς τὴν διάκρισιν τῆς ποιότητος τοῦ βαλανιδίου, συντάσσεται πρωτόκολλον αὐτοψίας, διοριζομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ τελωνιακοῦ Νόμου δύο ἐκτιμητῶν, ἐν δὲ περιπτώσει διχοψίας καὶ τρίτου ἐκτιμητοῦ.

Ἄρθρ. 8.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ προθέσεως σύμμιξις βαλανοκικιδίων διαφόρων ποιότητων κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, ὅστις ἀντιβῇ εἰς τὴν διάταξιν ταύτην, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον καὶ τὸ τελώνιον τοῦ ἐξαγομένου καρποῦ, θεωρουμένου ὁλοκλήρου ὡς τῆς πολυτιμωτέρας ἐκ τῶν συμμίκτων εἰδῶν ποιότητος. Οἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον διοριζόμενοι ἐκτιμηταὶ ἀποφασίζουσιν ἂν ἡ σύμμιξις ἔγινεν ἐκ προθέσεως. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελον ἀποφανθῇ ὅτι ἡ σύμμιξις δὲν ἔγινεν ἐκ προθέσεως θέλουν ἐκτιμῆσαι πόσον ἐφ' ἐκάστης ποιότητος ἐμπεριέχεται, ὥστε νὰ πληρωθῇ κατ' ἀναλογίαν τὸ ἀνήκον τέλος.

Ἄρθρ. 9.

Ὅστις φωραθῇ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδόενδρων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 στοιχ. δ'. ἀνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου ἢ ἐνοικιαστοῦ, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς διπλασίας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὅποιον ἤθελε συνάξει.

Ἄρθρ. 10.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν μελισσίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ εἰκοσιπέντε τὸ κοφίνιον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν κοφινίων θέλει γενῇ ἐπιμελεῖα τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων διὰ τῶν ἀναγκαίων ἐπιστατῶν εἰς τὰς καταλλήλους ἐποχάς, ὡς πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις ἐκάστης ἐπαρχίας, ἡ δὲ εἰσπραξὶς τοῦ φόρου θέλει γενῇ τὴν 1 Αὐγούστου παρὰ τῶν ἀρμοδίων ταμιακῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 3.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ἤθελε φωραθῇ ὑποκρύπτων τὰ κοφίνιά του ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ φόρου ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 32 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀπὸ 17 Ἀπριλίου τ. ε. Νόμου.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ περὶ ἐκδόσεως τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν διατάξεις τῶν ἄρθρ. 38 καὶ 39 τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου, ἐφαρμόζονται καθ' ὅλα καὶ εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 24 καὶ 25. (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 26.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπονομῆς ἀμνηστίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἀπονέμομεν ἀμνηστείαν εἰς τοὺς μετασχόντας τοῦ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον καὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα γενομένου στασιαστικοῦ κινήματος.

Ἄρθρ. 2.

Τῆς ἀμνηστίας ταύτης ἐξαίρουνται ὁ Θεόδωρος Γρίβας Γεώργιος Πρωτόπαπας, Δημήτριος Ταγκατζίκας, Νικόλαος Τσέλιος,

TABLEAU N°. 2.

Pays d'Outre-Mer.

Affranchissement obligatoire.

Nomenclature des pays d'outre-mer desservis par paquebots partant régulièrement des ports du Royaume-Uni, et à l'égard des quels pays l'affranchissement des lettres est obligatoire.

Designation.		Epoque des expéditions de Londres.	Observations.
Des Pays d'Outre-Mer desservis par les paquebots réguliers partant des ports d'Angleterre. (affranchissement obligatoire).	Des ports de l'Angleterre d'où partent les paquebots réguliers.		
Indes Océaniques.			
La Guadeloupe			
La Guayra			
Haïti			
La Martinique			
Porto Cabello			
Porto Ricco.	Southampton	Les 2 et 17 de chaque mois.	Voyez la remarque N. 1 du tableau N. 1.
St. Martin			
St. Thomas			
Sainte Croix			
Carthagène			
Chagrès			
Les côtes occidentales de l'Amérique de Sud (voie de Panama).			
La Havane	Southampton	Le 2 de chaque mois.	Voyez la remarque N. 1 du Tableau N. 1.
Honduras			
Le Mexique.			
Panama			
Ste. Marthe.			
Santiago de Cuba	Southampton	Le 17 de chaque mois.	
Le Brésil etc.			
Les Açores			
Le Brésil			
Buenos Ayres	Falmouth	Le premier mardi de chaque mois.	
Les Canaries			
Madère			
Monte Video			
Madère (par les paquebots des Indes occidentales).	Southampton	Le 2 et 17 de chaque mois.	
Espagne et Portugal.			
Cadix			
Lisbonne	Southampton	Tous les jeudis.	
Oporto ou Porto			
Vigo			
Etats Unis d'Amérique	Liverpool	Le 3 et 18 de chaque mois.	Voyez la remarque 2 du tableau N. 1.

ρίου ε. ε. παρὰ τῆς ἐπὶ τούτου σταλείσης παρὰ τῆς Συνελεύσεως Ἐπιτροπῆς.

2. Τὰς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου γενομένας παρ' ἡμῶν παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου ε. ε. Διαγγέλματος ἀνεκοινώσαμεν πρὸς τὴν Συνέλευσιν.

3. Τὰς ἐπὶ τινων τῶν παρατηρήσεων τούτων εὐχὰς τῆς Συνελεύσεως τὰς ὁποίας διὰ τῶν Ἀντιπροσέδρων αὐτῆς καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκοινοποίησε πρὸς ἡμᾶς τὴν 4 Μαρτίου ε. ε. καὶ

4. Τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρὸς τὴν Συνέλευσιν διακοίνωσιν ἡμῶν, δι' ἧς ἀπεδέχθημεν τὰς παρ' αὐτῆς ἐκφρασθεῖσας εὐχὰς.

Ἄρθρ. κατὰ τὰ ἀνωτέρω, συνωμολογήθη μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους τὸ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν

α) Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὡς ἔπεται.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐν Ὁνόματι τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου
καὶ Ἀδιαίρετου Τριάδος.

Περὶ Θρησκείας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ, καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπᾶστος ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὀμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαλλοτρίως ὡς ἐκεῖναι τοὺς τε ἱερούς, ἀποστολικούς καὶ συνοδικούς κανόνες καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις, εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερέων.

Περὶ τοῦ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἀναλόγως τῆς περιουσίας των· μόνοι δὲ οἱ πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα.

Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαράβιαστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, ἢ ἄλλως πῶς περιορίζεται, εἰμὴ ὅποτε καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρ. 5.

Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος οὐδεὶς συλλαμβάνεται, οὐδὲ φυλακίζεται εἰμὴ δι' αἰτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως.

Ἄρθρ. 6.

Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἀνεὺ Νόμου, ὀρίζοντος προηγουμένως αὐτήν.

Ἄρθρ. 7.

Ἐκαστος, ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρωνται ἐγγράφως εἰς τὰς ἀρχάς, τικροῦντες τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἄσυλος· οὐδεμία κατ' οἶκον ἐρευνα ἐνεργεῖται εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος διατάσῃ.

Ἄρθρ. 9.

Ἐν Ἑλλάδι οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος. Ἀργυρώνητος, ἢ δοῦλος παντός γένους καὶ πάσης θρησκείας εἶναι ἐλεύθερος, ἅμα πατήσῃ ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Ἄρθρ. 10.

Πᾶς τις δύναται νὰ δημοσιεύῃ προσωρικῶς τε, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του, τικρῶν τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ λογοκρισία δὲν ἐπιτρέπεται. Οἱ ὑπεύθυνοι συντάκται, ἐκδότες καὶ τυπογράφοι ἐφημερίδων δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς οὐδεμίαν χρηματικὴν προκαταβολὴν λόγῳ ἐγγυήσεως.

Οἱ ἐκδότες ἐφημερίδων θέλουν εἶσθαι πολῖται Ἕλληνες.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις ἐνεργεῖται δαπάνῃ τοῦ Κράτους· εἰς δὲ τὴν δημοτικὴν συντρέχει καὶ τὸ Κράτος κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀνάγκης τῶν δήμων.

Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συσταίνῃ ἐκπαιδευτικὰ κατὰ στήματα, συμμορφούμενος μὲ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 12.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ιδιοκτησίας του εἰμὴ διὰ δημόσιον ἀνάγκην, προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος διατάσῃ, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ βάσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρ. 14.

Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶναι ἀπαράβιαστον.

Περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται συνάμα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 16.

Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν Νόμων ἀνήκει εἰς τε τὸν Βασιλέα, τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν. Πᾶς Νόμος, ἀφορῶν τοὺς ἐτήσιους προϋπολογισμούς, τὰ ἔσοδα ἢ τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους, διάθεσιν ἐθνικῆς περιουσίας, τὸν ἐτήσιον προσδιορισμὸν τῆς Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τὴν Στρατολογίαν καὶ Ναυτολογίαν, εἰσάγεται πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ψηφίζεται παρ' αὐτῆς.

Ἄρθρ. 17.

Οὐδεμία πρότασις, ἀφορῶσα αὐξήσει τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν, ἢ ἐν γένει δι' ὄφελος προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 18.

Ἐὰν πρότασις Νόμου ἀπορρίπθῃ ὑπὸ μιᾶς τῶν τριῶν νομοθετικῶν δυνάμεων, δὲν παρουσιάζεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν Βουλευτικὴν Σύνοδον.

Ἄρθρ. 19.

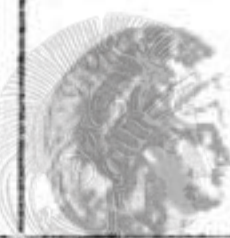
Ἡ ἐπίσημος ἐρμηνεία τῶν Νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

TABLEAU N°. 4.

*Nomenclature des Etats du Nord dont la correspondance peut être dirigée
par les postes du Prince de la Tour et Taxis.*

Numeros d'ordres	Désignation des Etats.	Observations
	Royaume.	
1	Danemarck.	
2	Hanovre.	
3	Saxe.	
4	Suède et Norwège.	
	Grands Duchés.	
5	Mecklembourg Schwerin.	
6	Mecklembourg Strélitz.	
	Duchés.	
7	Brunswick.	
8	Oldembourg.	

Ἄρθρ. 14.

Ἡ Ταχυδρομικὴ τῆς Γαλλίας διεύθυνσις θέλει ἐπίσης πληρῶναι εἰς τὴν τῆς Ἑλλάδος ὡς δικαίωμα τῶν ἀπληρώτων γραμμάτων τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ προσδιορισμένων διὰ τὸ ἠνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, ἢ τὰς ἀποικίας καὶ ἄλλα ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὐρισκόμενα μέρη τὴν ποσότητα ἐξήκοντα ἑκατοστῶν πρὸς ἑκάστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος.

Ἄρθρ. 15.

Τὰ γράμματα καὶ αἱ ἐφημερίδες τὰ δι' ὑπερθαλάσσια μέρη προσδιορισμένα, ἄνευ διακρίσεως παραλίων καὶ τὰ ὅποια τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος θέλει νὰ διαβιβάσῃ εἴτε δι' ἐμπορικῶν πλοίων εἴτε διὰ τῶν τακτικῶν ταχυπλόων τῶν ἀναχωρούντων ἐκ τῶν λιμένων τοῦ ἠνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας πρέπει νὰ φέρωσι ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τὰς λέξεις διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀγγλίας (voie d'Angleterre).

Ἄρθρ. 16.

Ὅποτεν οἱ πέμποντες γράμματα προσδιορισμένα διὰ τὰς ἀποικίας, καὶ ἄλλα ὑπερθαλάσσια μέρη ἀναφερόμενα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, θέλωσι νὰ διαβιβάσωσι ταῦτα δι' ἐμπορικῶν πλοίων, ἀναχωρούντων ἐκ τῶν λιμένων τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ὁ σκοπὸς τῶν οὗτος πρέπει νὰ ἐκφράζεται ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς διὰ τῶν λέξεων δι' ἐμπορικῶν πλοίων ἢ Private Ships.

Ὡς ἐλλείψει τοῦ τοιοῦτου προσδιορισμοῦ τὰ εἰρημένα γράμματα θέλουν στέλλεσθαι διὰ τῶν τακτικῶν ταχυπλόων, τῶν διατηρουμένων, ἢ ναυλομένων παρὰ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ πληρωμὴ τῶν γραμμάτων αὐτῶν δὲν ἤθελεν εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὴν ὁποίαν περιπτώσιν ἐπιστρέφονται ταῦτα εἰς τὴν Ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὃν τρόπον ὀρίζεται εἰς τὸ ἄρθρον 25 τῆς Συμβάσεως τῆς 2 Ἰανουαρίου 1838.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ πληρωμὴ τῶν προσδιορισμένων διὰ τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια μέρη γραμμάτων, τῶν ὁποίων ἡ διάβασις θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν τακτικῶν ταχυπλόων τῶν ἀναχωρούντων ἀπὸ τοῦς λιμένας τῆς Μεγάλης Βρετανίας εἶναι ἐκούσια ἢ ὑποχρεωτικὴ.

Εἶναι ἐκούσια διὰ τῆς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν μέρη, ἅτινα εἰσὶ προσδιορισμένα εἰς τὸν ἐν τῇ παρούσῃ προσθέτῳ Συμβάσει συνημμένον πῖνακα ὑπ' ἄρ. 1.

Ὑποχρεωτικὴ δὲ διὰ τὰ μέρη καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια κατὰ στήματα, ἐνθα ἐκτείνεται ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰρημένων ταχυπλόων, καὶ τὰ ὅποια εἰσὶ προσδιορισμένα εἰς τὸν πῖνακα ὑπ' ἄρθρ. 2.

Ἡ πληρωμὴ τῶν προσδιορισμένων γραμμάτων διὰ τὰς ἀποικίας καὶ ὑπερθαλάσσια μέρη, ἄνευ διακρίσεως παραλίων, ἅτινα γράμματα θέλουν διαβιβάζεσθαι κατὰ τὴν θέλησιν τῶν στελλόντων αὐτὰ δι' ἐμπορικῶν πλοίων ἀναχωρούντων ἀπὸ τοῦς λιμένας τῆς Μεγάλης Βρετανίας, θέλει εἶσθαι πάντοτε ὑποχρεωτικὴ.

Ἄρθρ. 18.

Τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ Γερμανικὰ Κράτη ἅτινα μεταχειρίζονται τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Α. Γ. Υ. τοῦ ἠγεμόνος Τοῦρ καὶ Τάξιν προσδιορίζονται δὲ εἰς τὸν ἐπισυνημμένον ἐν τῇ παρούσῃ προσθέτῳ Συμβάσει πῖνακα ὑπ' ἀριθ. 3, καὶ διὰ τὰ Κράτη τῆς Ἀρκτοῦ ἅτινα μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν τῶν ῥηθέντων Ταχυδρομείων προσδιορίζονται δὲ ὡσαύτως εἰς τὸν αὐτὸν πῖνακα ὑπ' ἄρ. 4 δύνανται νὰ διαβιβάσθωσι διὰ τῆς Γαλλίας ἀπλήρωτα, ἢ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των κατ' ἐκλογὴν τῶν στελλόντων αὐτά.

Art. 14.

L'office des postes de France payera également à l'office des postes de Grèce, pour le port des lettres non affranchies originaires du Royaume de Grèce destinées pour le Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, les colonies et possessions anglaises, la somme de soixante centimes, par trente grammes, poids net.

Art. 15.

Les lettres et les journaux pour les pays d'outre mer, sans distinction de parages que le public du Royaume de Grèce voudra faire transporter, soit par des bâtimens du commerce, soit par des paquebots réguliers partant des ports du Royaume Uni de la Grande Bretagne, devront porter sur l'adresse les mots « voie d'Angleterre ».

Art. 16.

Lorsque les auteurs des lettres destinées pour les colonies et pays d'outre mer désignés dans l'article précédent voudront qu'elles soient transportées par les bâtimens du commerce partant des ports de la Grande Bretagne, l'intention devra en être exprimée sur l'adresse par ces mots: bâtimens du commerce ou private ships.

A défaut de cette indication les lettres susmentionnées seront acheminées au moyen des paquebots réguliers entretenus ou prêtés par le gouvernement Britannique, à moins que l'affranchissement de ces lettres ne soit obligatoire, auquel cas elle seront rendues à l'office des postes du Royaume de Grèce dans les formes prescrites par l'article 25 de la convention du 2 Janvier 1838.

Art. 17.

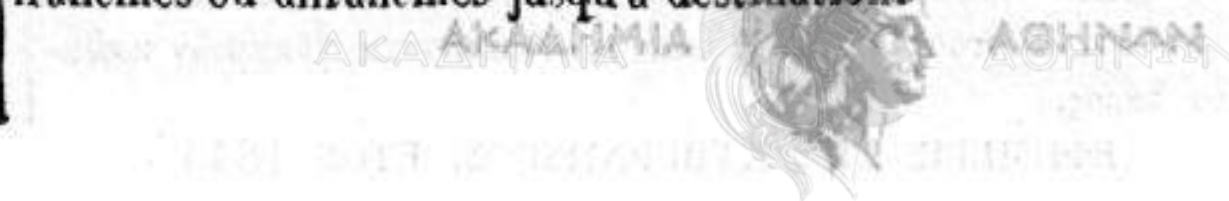
L'affranchissement des lettres destinées pour les colonies et pays d'outre mer, dont le transport devra être effectué par le moyen des paquebots réguliers partant des ports du Royaume Uni de la Grande Bretagne, est facultatif ou obligatoire.

Il est facultatif pour les colonies et possessions anglaises qui sont désignées dans le tableau annexé à la présente Convention additionnelle sous le N° 1. Il est obligatoire pour les pays et établissemens d'outre-mer desservis par les dits paquebots et qui sont désignés dans le tableau N° 2.

L'affranchissement des lettres destinées pour les colonies et pays d'outre mer sans distinction de parages qui devront être transportées, selon la volonté des envoyeurs, par les bâtimens du commerce partant des ports de la Grande Bretagne, sera toujours obligatoire.

Art. 18.

Les lettres originaires du Royaume de Grèce pour les Etats d'Allemagne desservis par les postes de S. A. S. le Prince de la Tour et Taxis qui sont désignés dans le tableau annexé à la présente Convention additionnelle sous le N° 3 et pour les Etats du Nord auxquels les dites postes servent d'intermédiaire, et qui sont indiqués dans le tableau N° 4 pourront être dirigées par la France non affranchies ou affranchies jusqu'à destination.

νης όμως προηγουμένης έγγραφικης αξιολόγησης, ότι θέλει υποβληθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαίωματος, κατὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω γενησομένην ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 5.

Ἐὰν καὶ ὁσάκις ἀκολουθῶς συμβῇ αἰφνιδία αὐξομειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἵτησιν τῶν σταφιδεμπόρων εἴτε κατ' αἵτησιν τοῦ Τελωνίου, εἴτε κατ' αἵτησιν ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 σημειουμένων ἀρχῶν, συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει υποβληθῇ ἄνευ ἀναβολῆς ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἀλλ' ἡ ἐξαγωγή γίνεται ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἄρθρ. 4.

Ἄρθρ. 6.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἔφετῶν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 7.

Αἱ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοῖδιοκτητῶν σταφιδεμπέλων ὑποκειμένων εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου 1844 Νόμου ὀριζομένην φορολογίαν, θέλουν ἐνοικιασθῇ διὰ δημοπρασίας κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου· οὐχ ἥττον ὅμως ὑπόκεινται οἱ ἐξ αὐτῶν καρποὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου κατὰ τὰ ἀνωτέρω διατεταγμένα.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ λαθραία ἐξαγωγή σταφίδος ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαίωματος. Ἐπίσης θέλουν ἐπιβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικαὶ ποιναὶ κατὰ τὴν εἰς τὸν περὶ τελωνείων Νόμον ὀριζομένην ἀναλογίαν· τὸ τεταρτημόριον τοῦ ὡς ποινῆς λαμβανομένου ποσοῦ ἀνήκει εἰς τὸν καταμηνύσαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις ιδιώτην, τελωνιακὸν φύλακα ἢ ἄλλον δημόσιον ὑπηρετήν.

Ἄρθρ. 9.

Αἱ ὡς ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῆς ἐπικαρπίας διενέξεις ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΛΟΝΤΟΣ, Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν βαλανοκικιδόδένδρων.

ΟΘΩΝ

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου (ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1844).

πουργοῦ, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδόδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἐγγεῖον φόρον, ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ τελωνεῖα.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ φόρος οὗτος, ὡς καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα, λαμβάνονται κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χιλίων λιτρῶν ἰσодυναμουσῶν μὲ καντάρια 8 23/14.

Α'. Διὰ τὴν νῆσον Κέα,

Ἐπὶ τῆς χαμάδος, εἰς ἣν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ραβδιστόν

Δρ. Α.

δι' ἐγγεῖον φόρον

13:

διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα

7:80

Ἐπὶ τοῦ χονδροῦ.

δι' ἐγγεῖον φόρον

8:

διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα

4:80

Β'. Διὰ τὴν Λακωνίαν καὶ Λακεδαίμονα

Ἐπὶ τῆς χαμάδος εἰς ἣν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ραβδιστόν.

δι' ἐγγεῖον φόρον

12:50

διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα

7:50

Ἐπὶ τοῦ χονδροῦ

δι' ἐγγεῖον φόρον

7:70

διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα

4:62

Γ'. Διὰ τὴν Ἀχαΐαν, Ἀττικὴν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.

Ἐπὶ τοῦ ψιλοῦ καρποῦ,

δι' ἐγγεῖον φόρον

11:50

διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα

6:90

Ἐπὶ τοῦ χονδροῦ

δι' ἐγγεῖον φόρον

7:

διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα

4:20

Δ'. Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν

Ἐπὶ τοῦ ψιλοῦ,

ἐγκτητικὸς φόρος, ἄνευ διακρίσεως ἐγγείου φόρου καὶ δικαίωματος ἐπικαρπίας

27:50

τελωνιακὸν δικαίωμα

6:60

Ἐπὶ τοῦ χονδροῦ,

ἐγκτητικὸς φόρος

15:25

τελωνιακὸν δικαίωμα

3:66

Ἐπὶ τῶν κικιδίων·

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν φόρος ἐγκτητικὸς ἀνὰ λεπτὰ 25 τὴν ὁκάν, δι' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἀνὰ λεπτὰ 10 ἐγγεῖος φόρος, καὶ τελωνιακὸν δικαίωμα 6 λεπτὰ ἀνὰ πᾶσαν ὁκάν.

Ἄρθρ. 3.

Ὡς πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή τῶν βαλανοκικιδίων θέλουν τηρηθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19/31 Μαρτίου π. ε. τελωνιακοῦ ὁργανισμοῦ. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον θέλει φροντίσει νὰ ληφθῶσι τ' ἀναγκαῖα πρὸς ἐπὶ τήρησιν μέτρα.

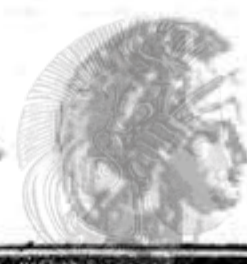
Ἄρθρ. 4.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν βαλανοκικιδόδένδρων ἐξαίρουμένων τῶν τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας, περὶ ὧν ὀρίζει ὁ δ' §. τοῦ ἄρθ. 2. θέλει ἐκτεθῇ διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίαν ἢ τμήματα, συμφώνως μὲ τὰς δοθησομένας παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ὁδηγίας.

TABLEAU N°. 5.

*Nomenclature des Etats d'Allemagne directement desservis par les Postes
du Prince de la Tour et Taxis.*

Numeros d'ordres	Désignation des Etats	Observations
1	Royaume. Wurtemberg, avec les principautés de Aohen Zollern.	
2	Principautés Hesse-Hombourg et Meisenheim.	
3	Lippe Detmold.	
4	Reuss.	
5	Schaumbourg-Lippe.	
6	Schwartzbourg-Rudolstadt (la ville de Frankenhauseu exceptée).	
7	Schwartzbourg-Soudershausen (seulement pour la ville d'Arnstadt).	
8	Grands Duchés. Hesse-Darmstadt.	
9	Hesse-Electorale.	
10	Saxe-Waymar-Eisemach.	
11	Duchés. Nassau.	
12	Saxe-Altembourg.	
13	Saxe-Cobourg-Gotha.	
14	Saxe-Meiningen-Hildbourghausen.	
15	Villes libres. Francfort sur le Mein.	
16	Hambourg.	
17	Bremen.	
18	Lubeck.	
19	Le Cansonde Schaffhouse.	

τηρίω, παρὰ δὲ τῶν Γερουσιαστῶν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς Γερουσίας, εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν.

Ἄρθρ. 58.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία προσδιορίζουν διὰ κανονισμοῦ πῶς ἐκάστη αὐτῶν θέλει ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά της.

Περὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 59.

Ἡ Βουλὴ σύγκαιται ἐκ Βουλευτῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον.

Ἄρθρ. 60.

Οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ ὄχι μόνον τὴν ἐπαρχίαν ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

Ἄρθρ. 61.

Ὁ περὶ ἐκλογῆς Νόμος προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν Βουλευτῶν, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ· πῶποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάττω τῶν ὀγδοήκοντα.

Ἄρθρ. 62.

Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται κατὰ τριετίαν.

Ἄρθρ. 63.

Διὰ νὰ ἐκλεγθῇ τις Βουλευτὴς ἀπαιτεῖται,

Νὰ ᾖ πολίτης Ἑλλήν, ἐγκαταστημένος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπολαμβάνων τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα, ἔχων συμπληρωμένον τὸ τριακστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ πρὸς τοῦτοις τὰ παρὰ τοῦ Νόμου τῶν ἐκλογῶν ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἄρθρ. 64.

Βουλευταὶ, διοριζόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν καὶ δεχόμενοι αὐτήν, παύουν ἀμέσως τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων, καὶ τότε μόνον ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ, ὅταν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

Ἄρθρ. 65.

Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν Βουλευτῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν ἐκάστης Βουλευτικῆς Συνόδου τὸν Πρόεδρον, τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς αὐτῆς.

Ἄρθρ. 66.

Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰ πληρεξούσια τῶν Βουλευτῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀναφερομένων ἀμφισβητήσεων.

Ἄρθρ. 67.

Οἱ ἐκπληρώσαντες τὰ χρέη τῶν Βουλευτῶν λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἀποζημίωσιν δρχμῶν διακοσίων πενήκοντα κατὰ μῆνα, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου.

Ἄρθρ. 68.

Οἱ Βουλευταὶ, οἱ λόγῳ πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλως πῶς μισθοδοτούμενοι, δὲν λαμβάνουσιν εἰμὴ τὸ τυχὸν ἐλλείπον μέχρι τῆς ἀνωτέρω μνηθείσης μηνιαίας ἀποζημιώσεως.

Περὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρ. 69.

Ἡ Γερουσία εἶναι μέρος ἀναπόσπαστον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρ. 70.

Ὁ Βασιλεὺς διορίζει τοὺς Γερουσιαστὰς ἰσοβίως.

Τὰ Διάταγμα τῶν διορισμῶν τῶν προσυπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 71.

Ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῶν Γερουσιαστῶν ὀρίζεται εἰσεῖκοσι καὶ ἐπτά· δύναται δὲ ὁ Βασιλεὺς ν' αὐξήσῃ αὐτὸν, κατὰ τὰς ἀνάγκας, μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Μόνον συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πλείονες Γερουσιασταὶ τοῦ εἰρημένου ἀριθμοῦ.

Ἄρθρ. 72.

Διὰ νὰ διορισθῇ τις Γερουσιαστὴς πρέπει

1) Νὰ ᾖ πολίτης Ἑλλήν,

2) Νὰ ᾖ ἐγκαταστημένος ἐν τῇ Ἑλλάδι,

3) Ν' ἀπολαμβάνῃ τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα,

4) Νὰ συνεπλήρῳσεν τὸ τεσσακχοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ

5) Ν' ἀνεδείχθῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι,

α) Εἴτε μέλος, ἢ Ὑπουργὸς τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἑθνικῶν Κυβερνήσεων τοῦλάχιστον ἅπαξ μέχρι τέλους τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐβδόμου ἔτους.

β) Εἴτε Πληρεξούσιος, ἐκλεγθεὶς δις, εἰς ἑθνικὰς Συνελεύσεις, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς παρούσης, ἢ Βουλευτὴς εἰς ἑκατὸν τοῦλάχιστον περιόδους, παρελθούσας καὶ μελλούσας, ἢ ἅπαξ Πληρεξούσιος καὶ ἅπαξ Βουλευτὴς.

γ) Εἴτε Ἀρχηγὸς Στρατοπέδου, ἢ Στόλου, ἢ Ναυτικῆς μοίρας, ὀδηγήσας τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα εἰς πολιορκίας ἢ μάχας.

δ) Εἴτε ἀνὴρ ἱστορικός διὰ λαμπρῶν ἀνδραγαθημάτων, ἢ ἀδρισταίων χρηματικῶν θυσιῶν.

ε) Εἴτε Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, εἰς δύο Βουλευτικὰς Συνόδους, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Συντάγματος.

ς) Εἴτε Ὑπουργὸς, μετὰ τετραετίαν ὡς τοιοῦτος.

ζ) Εἴτε Στρατηγός, Ἀντιστράτηγος, Ὑποστράτηγος, Ναύαρχος, Ἀντιναύαρχος, ἢ Ὑποναύαρχος, μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του ὡς τοιοῦτος.

η) Εἴτε Πρόεδρος, μετὰ πενταετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

θ) Εἴτε Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, μετὰ ἐξαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ι) Εἴτε Εἰσαγγελεὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἢ Πρόεδρος Ἐφετῶν, ἢ Νομάρχης, μετὰ ὀκταετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ια) Εἴτε Ἐπίτροπος παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, Εἰσαγγελεὺς παρ' Ἐφέταις, ἢ Ἀραιοπαγίτης, μετὰ δεκαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς τοιοῦτος.

ιβ) Εἴτε Πρόεδρος Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, τρεῖς ὡς τοιοῦτος ἐκλεγθεὶς καὶ ἐξ ἑτῆ ὡς Νομαρχιακὸς Σύμβουλος ὑπηρετήσας.

ιγ) Εἴτε Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου, δις ὡς τοιοῦτος ἐκλεγθεὶς καὶ μετὰ δεκαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς Καθηγητὴς.

ιδ) Εἴτε Ἀντιπρόεδρος Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, δις ὡς τοιοῦτος ἐκλεγθεὶς καὶ μετὰ ἐξαετὴ ὑπηρεσίαν ὡς ἐπιμελητὴς.

Ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐν τοῖς ἐδαφείοις σ' μέχρι ιδ' ἀναφερομένων ὑπηρεσιῶν θέλει λογίζεσθαι ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προσόντα τοῦ Γερουσιαστοῦ θέλουν ἀναθεωρηθῇ μετὰ δεκαπενταετίαν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρ. 73.

Ὁ διατελέσας εἰς πλείονας τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ἐνώσῃ τὰς χρονικὰς αὐτοῦ διαρκείας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ παρὰ τῆς διαρκεστεράς ὑπηρεσίας, κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὀριζόμενα, ἀπαιτουμένου χρόνου.

Ἄρθρ. 74.

Διὰ τὸν διορισμὸν ἐκάστου Γερουσιαστοῦ ἀπαιτεῖται χωριστὸν Διάταγμα, διαλαμβάνον ἀκριβῶς τὰς ἐκδουλεύσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται κατὰ τὸ 72 ἄρθρον ὁ διορισμός.

Ἄρθρ. 75.

Οἱ Βασιλόπαιδες καὶ ὁ ἐπίδοξος τοῦ Θρόνου Διάδοχος εἶναι αὐτοδικαίως Γερουσιασταί, ἅμα συμπληρώσωσι τὸ δέκατον ὄγδον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ψηφοφορήσιν, εἰμὴ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου.

Ἡπειρωτῶν.

Κούστας Μάκος, Χ. Κλονάρης, Λέων Μελάς, Εὐ. Σίμος.
Θεσσαλῶν.Χρ. Περράιτος, Ι. Βελέντζας, Ἐλ. Σχινᾶς, Κ. Ἀξελός.
Θηβῶν.

Σ. Μήλιος, Β. Θεαγένης.

Ἰου.

Στέφανος Βαλέττας, Δημήτριος Γαβρᾶς.

Καλαβρύτων.

Ἰωάννης Ζαΐμης, Ν. Πετιμεζᾶς, Κ. Ζωγράφος, Ἀναστάσιος
Χαραλάμπης, Σωτ. Θεοχαρόπουλος.

Καλαμῶν.

Α. Μαυρομιχάλης, Κωνστ. Αθ. Κυριακός.

Καρπενήσιου.

Δ. Γουδέλλης, Μ. Ἰερωνήμων.

Καρυστίας.

Σπυρίδων Καλογερόπουλος, Κωνσταντῖνος Ζέρβας, Β. Νικο-
λαΐδης, Α. Π. Ἰωάννου.

Καρυταίνης.

Δ. Πλαπούτας, Γ. Α. Ἀντωνόπουλος, Β. Δημητρακόπουλος,
Κανέλλος Δελιγιάννης, Νικόλαος Μπούκουρας.

Κασσίων.

Νικόλαος Γρηγοριάδης, Νικόλαος Ἰουλίου.

Κάτω Ναχαγᾶ (Κρανίδι κλπ.)

Ἀγ. Γουζούσσης, Α. Πέπας.

Κέας.

Σπυρίδων Πάγκαλος, Δ. Κυριακίδης.

Κορίνθου.

Γεώργ. Νοταρᾶς, Ἀριστείδης Ρέντης, Α. Πρωτοππαπᾶς,
Γεώργιος Ἰωάννου, Ἀναγνώστης Ἐλευθερίου.

Κορώνης.

Γεώργιος Μπάστας, Μιχαήλ Γ. Σχινᾶς.

Κραβιάρων.

Ἰωάν. Φρυάκης, Μ. Ι. Μιχαλόπουλος.

Κρητῶν.

Δημήτριος Καλλέργης, Νικόλαος Καλλέργης, Νικόλαος
Ρενιέρης, Π. Ζερβουδάκης, Στρατῆς Δελιγιαννάκης, Γ. Πεζανός,
Ἰάκωβος Κουμῆς, Δημήτριος Χρυστόπουλος.

Λαγίας.

Μ. Γουνελῆς.

Λεβαδείας.

Εμ. Σπυρίδωνος, Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς, [Στάμος Ι. Νάκος.
Ι. Σωληναρχίος.

Λεονταρίου.

Νικητηρᾶς Σταματελόπουλος, Ἀριστείδης Ἀναγνωσταρᾶς,
Χ. Μιλιάνης, Ιω. Ν. Φλέσσας.

Λεωνιδίου.

Ἐμμανουήλ Χ. Τσοῦχλος.

Λοιδωρική.

Ἀναστάσιος Λοιδωρικής, Ἰωάννης Σιαφάκας.

Μαΐνης.

Νικόλαος Πιεράκος, Δ. Πουλικάκος.

Μακεδόνων.

Α. Πάϊκος, Διαμαντῆς Ν. Ὀλύμπιος, Δ. Τσάμης Καρατάσος,
Κωνσταντῖνος Δόσιος.

Μαλανδρόνου.

Χαραλάμπης Παππαπολίτης, Ἀναγ. Σταματόπουλος.

Μαλεβρίου.

Ἠλίας Δημητρακαράκας.

Μεγαρίδος.

Μελέτης Χ. Μελέτης, Γ. Οικονόμου.

Μεθώνης.

Φ. Πουλόπουλος.

Μενδενίτσας.

Γεώργιος Τερνιτζιώτης, Ἀναγνώστης Ἐγκολφόπουλος.
Μεσολογγίου.

Σπυρίδων Τρικούπης.

Μηλαίας.

Βενετσάνος Κυβέλος.

Μικρομάνης.

Εὐστάθιος Παππασταθόπουλος.

Μιστρά.

Π. Μπαρπιτζιώτης, Νικόλαος Κορριωτάκης, Εμ. Μελετό-
πουλος, Σπυρίδων Κοπανίτσας.

Μυκόνου.

Μ. Σολωμός, Γ. Γρυπάρης.

Μονεμβασίας.

Ἰωάννης Κρανίδης, Κυριακός Δ. Χαραμῆς.

Νάξου.

Μανουήλ Ζανετής, Μ. Μαρκοπολίτης.

Ναυπάκτο-Βενετίκου.

Ἀναγνώστης Κίτζου, Π. Ἀλεξίου, Σπύρος Πασαπόρτης.

Ναυπλίας (πόλεως).

Σπ. Παππαλεξόπουλος, Π. Γ. Ρόδιος.

Ναυπλίας (ἐπαρχίας).

Μιχαήλ Ἰατρός.

Νεοκάστρου.

Ν. Οἰκονομίδης, Α. Βάνγκαλης.

Νησίου.

Π. Καλαμαριώτης, Π. Δαρειώτης.

Πηρομέρου.

Ν. Μαυρομάτης, Ν. Τσέλιος.

Πηροχωρίου.

Βαπτιστής Δρόσος, Δ. Βιρβίλης.

Πάρου.

Ζώρξης Μαυρογένης, Δ. Π. Δημητρακόπουλος.

Πατρῶν.

Α. Λόντος, Κ. Τσερτίδης, Κ. Κωνσάκης, Α. Καλαμογδάρτης.

Πόρου.

Κωνσταντῖνος Λογοθέτης Δουζίνας, Γεώργιος Σ. Κριεζῆς.

Πύργου.

Δημήτριος Αὐγερινός, Λύσανδρος Βιλαέτης.

Σαλαμίνος.

Ἀναγνώστης Καρνέσης, Α. Παππᾶ Νικολάου.

Σαμίων.

Α. Λυκοῦργος, Σταμάτης Γεωργιάδης.

Σχιντορίνης.

Νικόλαος Γερσίου Ἰγγλέσης, Θωμᾶς Σ. Μαρκεζίνης.

Σίρνου.

Ἰωάννης Πιτάρης, Ἰωάννης Βασιλείου.

Σχοπέλου, Σκιάθου κλ.

Α. Ἀποστολίδης, Δημήτριος Φαλκίδης.

Σουλιωτῶν.

Κίτζος Τζαβέλας, Κ. Μπότσαρης.

Σπετσῶν.

Βασίλειος Ν. Ὀρλόφ, Α. Ἀνδρουτσος, Ἀνδριανός Α. Σωτη-
ρίου, Διομήδης Κυριακοῦ.

Σταυροπηγίου.

Χρ. Καπετανάκης, Π. Ι. Καπετανάκης.

Σύρου.

Ζ. Μαραγκός, Α. Ρενουάρδος.

τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς Συμβάσεως τῆς 2 Ἰανουαρίου 1838, καὶ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον δύνανται ἐπίσης νὰ συστηθῶσι τοιαῦτα κατὰ συνεννόησιν τῶν δύο ἀμοιβαίων Ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῶν δύο ἐπικρατειῶν μερῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἄμεσοι σχέσεις ἤθελον κριθῇ μετὰ ταῦτα ἀναγκαίαι.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἐν Πειραιεὶ Γραφεῖον ἀνταλλαγῆς θέλει ἀνταποκρίνεσθαι ἀφ' ἐνὸς μετὰ τὸν ἐν Παρισίοις καὶ Μασσαλίᾳ Γραφεῖον, καὶ ἀφ' ἐτέρου μετ' ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἡ Γαλλία διατηρεῖ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, Κωνσταντινούπολιν, Ἑλλάσποντον, καὶ Σμύρνην.

Τὸ ἐν Ἀθῆναις Γραφεῖον δὲν θέλει τοῦ λοιποῦ ἀνταποκρίνεσθαι, εἰμὴ μετὰ τῶν ἐν Παρισίοις καὶ Μασσαλίᾳ Γραφείων.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ συνήθη καὶ ἀπλήρωτα γράμματα, προσερχόμενα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὴν Ἀλγερίαν διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος θέλουν τοῦ λοιποῦ παραδίδεσθαι εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεία ἐπὶ τιμῇ φράγκων τεσσάρων δι' ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, ἐκ τῶν ὁποίων φράγκα δύο θέλουν λογίζεσθαι διὰ τὸ διὰ θαλάσσης κόμιστρον.

Τὰ συνήθη καὶ ἀπλήρωτα γράμματα προσερχόμενα ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα καὶ διευθυνομένα εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ παραδίδωνται ἀπὸ τὰ Ταχυδρομεία τῆς Γαλλίας, εἰς τὰ ταχυδρομεία τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τιμῇ ἐνὸς φράγκου δι' ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρος, σύμφωνα μὲ τοὺς ἐν τῷ δευτέρῳ παραγράφῳ τοῦ 18 ἄρθρου τῆς Συμβάσεως τῆς 2 Ἰανουαρίου 1838 διαλαμβανόμενους ὅρους.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ δύο Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας θέλουν παύσει τοῦ νὰ κρατῶσιν ἀμοιβαίως λογαριασμὸν τῶν Ταχυδρομικῶν τελῶν διὰ τὰ συνήθη γράμματα, τὰ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῆς μιᾶς τῶν δύο ἐπικρατειῶν, κατὰ τὰς ἐν χρήσει διατιμήσεις ἐκείνου τοῦ ἔθνους ὑπὲρ οὗ πρέπει νὰ γίνεσθαι ἡ πληρωμὴ ἢ πληρωμὴ δὲ αὕτη, θέλει τοῦ λοιποῦ προσδιορισθῇ κατὰ τὰς τιμὰς τὰς ἀμοιβαίως παρὰ τοῦ προηγούμενου 4 ἄρθρου, καὶ παρὰ τοῦ ἄρθρ. 19 τῆς Συμβάσεως τῆς 2 Ἰανουαρίου 1838 διδομένας εἰς ἐκάστην ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν διὰ τὰ ἀπλήρωτα γράμματα.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ πληρωμένη τιμὴ, περὶ ἧς αἱ δύο Ταχυδρομικαὶ Διευθύνσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας θέλουν κρατεῖ ἀμοιβαίως λογαριασμὸν διὰ τὰ τέλη τῶν συστημένων γραμμάτων, ἅτινα στέλλονται ἀπὸ τὸν ἓνα εἰς τὸν ἄλλον τόπον, θέλει εἶσθαι διπλασία τῆς παρὰ τοῦ προηγούμενου ἄρθρου προσδιορισμένης διὰ τὰ συνήθη γράμματα τὰ μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῶν πληρωμένα.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ τέλους διὰ τὰ δείγματα πραγματευθῶν ἀπὸ τὸν ἓνα εἰς τὸν ἄλλον τόπον παραδιδόμενα ἀμφοτέρωθεν πληρωμένα, θέλει εἰσπράττεσθαι τοῦτο ἀμοιβαίως ἐπὶ τῷ τρίτῳ τῆς τιμῆς τῶν συνήθων γραμμάτων, τῶν παραδιδόμενων ὡσαύτως ἐπὶ πληρωμῇ.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ γράμματα τῆς Γαλλίας τὰ παραδιδόμενα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεία, πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως τῶν, καὶ τὰ γράμματα τῆς Ἑλλάδος ἅτινα, προσδιορισμένα διὰ τὴν Γαλλίαν, παραδίδονται ἀπλήρωτα εἰς τὰ Γαλλικὰ Ταχυδρομεία, δὲν θέλουν ἐπιβαρύνεσθαι δι' ἄλλων τελῶν, εἰμὴ διὰ τῶν προσδιορισμένων παρὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ Γαλλικῶν διατιμήσεων ἄνευ μόλα ταῦτα βλάβης τῆς εἰσπράξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ τέλους εἰς τὰ γράμματα ταῦτα ἤθελον ὑπόκεισθαι.

Καὶ ἀμοιβαίως τὰ γράμματα τῆς Ἑλλάδος τὰ παραδιδόμε-

gnés dans l'art. 2 de la Convention du 2 Janvier 1838 et dans l'article précédent, il pourra en être établi, à la suite d'une entente entre les offices des Postes respectives, sur tous les autres points des deux pays pour lesquels des relations directes seraient ultérieurement jugées nécessaires.

Art. 3.

Le bureau d'échange du Pirée correspondra d'une part avec les bureaux de Paris et de Marseille, et de l'autre avec ceux que la France entretient à Alexandrie, à Constantinople, aux Dardanelles et à Smyrne.

Le bureau d'Athènes ne correspondra dorénavant qu'avec les bureaux de Paris et de Marseille.

Art. 4.

Les lettres ordinaires non affranchies originaires de France ou de l'Algérie et destinées pour le Royaume de Grèce, seront livrées dorénavant à l'office des Postes Grecques au prix moyen de quatre francs par trente grammes, poids net, dont deux francs seront applicables au port de voie de mer;

Les lettres ordinaires non affranchies, originaires des stations du Levant où la France entretient des bureaux de poste, destinées pour le Royaume de Grèce, continueront d'être livrées par l'office des postes de France à l'office des postes du Royaume de Grèce au prix moyen d'un franc pour trente grammes, poids net, conformément aux stipulations contenues dans le deuxième alinéa de l'art. 18 de la Convention du 2 Janvier 1838.

Art. 5.

Les deux offices des Postes de Grèce et de France cesseront de se tenir compte réciproquement du port des lettres ordinaires affranchies jusqu'à destination dans un des pays pour l'autre, d'après les tarifs en usage dans celui des deux pays en faveur duquel le remboursement devra avoir lieu. Ce remboursement sera établi dorénavant d'après les prix respectivement attribués à chaque office pour les lettres non affranchies, par l'art. 4 précédent et par l'art. 19 de la Convention du 2 Janvier 1838.

Art. 6.

Le prix de remboursement dont les deux offices de Grèce et de France se tiendront réciproquement compte pour le port des lettres chargées, envoyées d'un pays dans l'autre, sera du double du prix fixé par l'art. précédent pour les lettres ordinaires affranchies jusqu'à destination.

Quant au port de remboursement des échantillons de marchandises d'un pays pour l'autre, livrés de part et d'autre affranchis, il sera respectivement du tiers du prix des lettres ordinaires livrées également affranchies.

Art. 7.

Les lettres de France qui seront livrées à l'office des postes de Grèce affranchies, jusqu'à destination, et les lettres de Grèce destinées pour la France qui seront livrées non affranchies à l'office Français, ne supporteront d'autres taxes que celles qui sont fixées par les tarifs Français actuellement en vigueur, sans préjudice toutefois du recouvrement de la taxe Grecque dont ces lettres seront passibles.

Réciproquement, les lettres de Grèce qui seront livrées à l'office des postes de France affranchies jusqu'à destina-

Άρθρ. 23.

Η Γαλλική Ταχυδρομική Διεύθυνσις θέλει επίσης πληρώνει εις την Ελληνικήν Ταχυδρομικήν Διεύθυνσιν διὰ γράμματα απλήρωτα προερχόμενα ἐκ τῆς Ελλάδος καὶ διευθυνόμενα εις τὰ Γερμανικὰ Κράτη καὶ τὰ τῆς Ἀρκτοῦ τὰ προσδιορισμένα εις τοὺς πίνακας ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4, τὴν ποσότητα ἐξήκοντα ἑκατοστῶν πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν βάρους.

Άρθρ. 24.

Η Ταχυδρομική τῆς Ελλάδος Διεύθυνσις θέλει πληρώνει εις τὴν τῆς Γαλλίας μίαν τιμὴν ἀμετάβλητον ὁκτὼ φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρους ὡς δικαίωμα διαμετακομίσεως ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, καὶ ὡς δικαίωμα τοῦ διὰ θαλάσσης κομιστροῦ διὰ γράμματα, διευθυνόμενα εις τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια μέρη ἀνευ διακρίσεως παραλίων, καὶ τὰ ὅποια ἤθελον παραδοθῇ παρὰ τῆς Ελληνικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως εις τὴν Γαλλικὴν Διεύθυνσιν ὅπως διαδιδασθῶσιν εἴτε δι' ἐμπορικῶν πλοίων, εἴτε διὰ πλοίων τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Γαλλίας, ἢ Ἀγγλίας, εἴτε καὶ δι' ἄλλων διατηρουμένων εις βάρους τῶν ἀμοιβαίων Κυβερνήσεων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ἀναχωρούντων δὲ ἀπὸ τοῦς λιμένας ἑκατέρωθεν τῶν δύο εἰρημένων ἐθνῶν.

Η αὐτὴ τῶν ὁκτὼ φράγκων ποσότης πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρους θέλει ἐπίσης πληρῶνσθαι παρὰ τῆς Ελληνικῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως πρὸς τὴν Γαλλικὴν, ὡς δικαίωμα τοῦ διὰ θαλάσσης κομιστροῦ καὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, διὰ γράμματα απλήρωτα προερχόμενα ἀπὸ τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ὑπερθαλάσσια μέρη, ἀνευ διακρίσεως παραλίων, διευθυνόμενα εις τὴν Ελλάδα καὶ μετακομισθέντα εις τοὺς λιμένας τῆς Γαλλίας εἴτε δι' ἐμπορικῶν πλοίων εἴτε διὰ πλοίων τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Γαλλίας ἢ Ἀγγλίας.

Άρθρ. 25.

Η Ταχυδρομική τῆς Ελλάδος Διεύθυνσις θέλει πληρώνει εις τὴν τῆς Γαλλίας ὡς δικαίωμα τοῦ διὰ θαλάσσης κομιστροῦ καὶ τῆς διαμετακομίσεως γραμμάτων προερχομένων ἐκ τῆς Ελλάδος στελλομένων εις τὴν Ἰσπανίαν, τὴν Πορτογαλίαν, Γιβραλτὰρ καὶ διευθυνομένων διὰ τῆς Γαλλίας τὴν ποσότητα τεσσάρων φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρους.

Άρθρ. 26.

Η Ταχυδρομική τῆς Ελλάδος Διεύθυνσις θέλει ἐπίσης πληρώνει εις τὴν Γαλλικὴν ὡς δικαίωμα διαμετακομίσεως καὶ τοῦ διὰ θαλάσσης κομιστροῦ γραμμάτων, προερχομένων ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν, τὴν Πορτογαλίαν, καὶ Γιβραλτὰρ στελλομένων εις τὸ Βασίλειον τῆς Ελλάδος καὶ διευθυνομένων διὰ τῆς Γαλλίας τὴν ποσότητα τεσσάρων φράγκων πρὸς ἕκαστον τριάκοντα γραμμῶν καθαρὸν βάρους.

Άρθρ. 27.

Η Ταχυδρομική τῆς Ελλάδος Διεύθυνσις θέλει ἀπαλλαγθῇ τῆς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Γαλλίας πληρωμῆς τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προσδιορισμένου τέλους, ὡς δικαίωμα τοῦ διὰ θαλάσσης κομιστροῦ, καὶ διαμετακομίσεως, διὰ γράμματα προερχόμενα ἐκ τῆς Ελλάδος καὶ στελλόμενα εις τὴν Ἰσπανίαν, τὴν Πορτογαλίαν, καὶ Γιβραλτὰρ, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Κυβέρνησις τῆς Μεγαλειστάτης Βασιλείας τῆς Ἰσπανίας συγκατατεθῇ εις τὸ νὰ κρατῇ περὶ τοῦ δικαιώματος τούτου λογαριασμὸν εις τὴν Γαλλίαν.

Η Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ἐμβῇ ἐπὶ τοῦτο μετὰ τῆς Ἰσπανικῆς εις διαπραγματεύσεις.

Άρθρ. 28.

Συμφωνήθη ὅπως αἱ προσδιοριζόμεναι διὰ τῆς παρούσης

Art. 23.

L'office des postes de France payera également à l'office des postes de Grèce, pour le port des lettres non affranchies originaires du Royaume de Grèce, destinées pour les Etats d'Allemagne et du Nord indiqués dans les tableaux N° 3 et 4, la somme de soixante centimes par trente grammes, poids net.

Art. 24.

L'office des postes de Grèce payera à l'office des postes de France un prix uniforme de huit francs par trente grammes, poids net, pour prix de transit sur le territoire français, et pour port de voie de mer, des lettres destinées pour les colonies et pays d'outre mer, sans distinction de parages, qui seront livrées par l'office des postes de Grèce à l'office des postes de France, pour être transportées, soit par des bâtimens du commerce, soit par der bâtimens des marines royales Française ou Britannique, partant des ports de France ou d'Angleterre.

La même somme de huit francs par trente grammes, poids net, sera également payée par l'office des postes de France, pour port de voie de mer et pour prix de transit sur le territoire Français, des lettres non affranchies originaires des colonies et pays d'outre mer, sans distinction de parages, destinées pour la Grèce, qui seront apportées dans les ports de France soit part des bâtimens du commerce, soit par des bâtimens des marines Royales Française ou Britanique.

Art. 25.

L'office des postes de Grèce payera à l'office des postes de France pour le port de voie de mer et de transit des lettres originaires de Grèce destinées pour l'Espagne, le Portugal et Gibraltar qui seront dirigées par la France, la somme de quatre francs, par trente grammes, poids net.

Art. 26.

L'office des poste de Grèce payera également à l'office des postes de France pour port de transit et de voie de mer des lettres originaires de l'Espagne, du Portugal et de Gibraltar, destinées pour le Royaume de Grèce qui seront dirigées par la France, la somme de quatre francs par trente gramme, poids net.

Art. 27.

L'office des postes de Grèce sera dispensé de payer à l'office des postes de France, le prix fixé par l'art. 26 précédent, pour port de voie de mer et de transit des lettres originaires de Grèce, destinées pour l'Espagne, le Portugal et Gibraltar, du moment où le gouvernement de Sa Majesté la Reine d'Espagne aura consenti à tenir compte de ce port à la France.

Le gouvernement Français prend l'engagement d'entamer des négociations à cet effet avec le gouvernement Espagnol.

Art. 28.

Il est convenu que les prix fixés par la présente Con-

*Άρθρ. 8.

Ο κατάλογος, θέλει εκτεθῇ εἰς τὸ δημαρχεῖον ἐκάστου δήμου τὴν 25 τὸ βραδύτερον ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιτοπίου καὶ ἐπιτάκτου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ ἀποσπάσματα εἰς πᾶσαν παρεδρίαν περιέχοντα τοὺς ἐν αὐτῇ ψηφηφόρους· διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἔτη τὴν 15 Ἀπριλίου.

Ἡ ἐκθεσις γνωστοποιεῖται διὰ δημοσίας κηρύξεως καὶ διὰ προγράμματος τοῦ δημάρχου, ἐν ᾧ συνάμα προσδιορίζεται καὶ δεκαήμερος προθεσμία διὰ τὴν παραδοχὴν ἐνστάσεων κατὰ τοῦ καταλόγου· ἀντίγραφον δὲ τοῦ προγράμματος πέμπεται αὐθημερὸν εἰς τὸν Διοικητὴν.

*Άρθρ. 9.

Πᾶς ἔχων τοῦ ψηφηφορεῖν καὶ ἐκλέγεσθαι τὸ δικαίωμα, δύναται νὰ κάμῃ προφορικῶς, ἢ ἐγγράφως παράπονα κατὰ τοῦ ἐκτεθέντος καταλόγου διὰ παραλείψεις ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα, ἢ δι' ἐγγραφὴν μὴ ἐχόντων ταῦτα, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τὰ ὑποστηρίξῃ μὲ τὰς ἀνακούσας ἀποδείξεις.

*Άρθρ. 10.

Τὰ παράπονα ταῦτα γίνονται ἐνώπιον πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου, καὶ ἐγγράφονται εἰς ἴδιον πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ παραπονομένου.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνονται διὰ κλήρου ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν περίοδον δημοτικῶν συμβούλων καὶ τῶν χρηματισάντων κατὰ τὰς προηγηθείσας δύο περιόδους, ἢ καὶ μιᾶς μόνης, ἂν δὲν ὑπῆρξαν εἰς τινὰς δήμους δύο. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει τὸν πρόεδρόν της.

*Άρθρ. 11.

Τὴν ἐνδεκάτην ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἐν τῷ 8 ἄρθρῳ ἀναφερομένου προγράμματος, τὸ πρωτόκολλον τῶν παραπόνων ἐκτίθεται εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ δήμου. Συγχρόνως δὲ διὰ νέου προγράμματος προσκαλοῦνται οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ προτείνωσι τὰς ἀντιρρήσεις τῶν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Αἱ ἀντιρρήσεις γίνονται καθ' ὃν τρόπον τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀρίζει.

*Άρθρ. 12.

Τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὁρισμένης προθεσμίας, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἰς δημοσίαν συνεδρίαν παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου ἐξάγει διὰ κλήρου δεκαπέντε ὀνόματα ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων μέχρι τοῦδε ἐπαρχικῶν συμβούλων, δημάρχων, παρέδρων, δημοτικῶν συμβούλων καὶ ὀρκωτῶν, ἐκ δὲ τῶν οὕτω κληρωθέντων συσταίνεται δικαστήριον ὀρκωτικὸν πρὸς ἐκδίκασιν ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων.

Συγχρόνως θέλουν ἐξαχθῇ ἐκ τῆς κάλπης ἑτέρα δεκαπέντε ὀνόματα, τὰ ὅποια θέλουν χρησιμεύσει ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρ. 13.

Οἱ κληρωθέντες εἰδοποιούμενοι ἀμέσως παρὰ τοῦ δημάρχου, ὀφείλουσι νὰ συνέλθουσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου, καὶ δίδοντες ἐνώπιον τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ ἱερέως εἰς τὸ δημοτικὸν κατάστημα τὸν διὰ τοὺς ἐνόρκους προσδωρισμένον ὅρκον, δικάζουσιν ἀνεκκλητῶς τὰ παράπονα λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ πρωτόκολλα τῶν ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων καὶ ὅλα τὰ παρουσιασθέντα ἐγγράφα. Ἡ διάρκεια τῆς ἐκδικάσεως ὅλων τῶν ἐνστάσεων δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν 8 ἡμερῶν.

*Άρθρ. 14.

Ἐκ τῶν κληρωθέντων δεκαπέντε ὀνομάτων ἐκάτερον τῶν μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρεσθ' ἀνὰ πέντε· τὰ δὲ μένοντα πέντε, ἔχοντα προϋστάμενον τὸν πρῶτον κληρωθέντα δι-

κάζουσι συνοπτικῶς δημοσίᾳ. Αἱ ἀποράσεις πρέπει νὰ ᾔναι συντόμως αἰτιολογημέναι, καὶ καταχωρίζονται εἰς ἐπὶ τούτῳ συνταττόμενον πρωτόκολλον.

Ἐὰν τὰ μέλη δὲν ζητοῦσιν ἐξαίρεσιν, τὰ πέντε μέλη ἐξάγονται διὰ κλήρου, ὁ δὲ πρῶτος ἐξαχθεὶς προεδρεύει.

*Άρθρ. 15.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποράσεων τούτων ὁ κατάλογος διορθοῦται ἀπὸ τὸ δικαστήριον καὶ ὁ δήμαρχος ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποράσεων, νὰ σημειώσῃ τὴν διορθώσιν ἐπὶ τοῦ καταλόγου τοῦ ἐκτεθειμένου εἰς τὸ δημαρχικὸν κατάστημα, καὶ νὰ πέμψῃ ἀντίγραφον ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν διοικητὴν.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ ψηφοφορίας καὶ διαλογῆς τῶν ψήφων.

*Άρθρ. 16.

Ὁ διοικητὴς, ἅμα εἰδοποιηθῇ παρὰ τῶν δημάρχων τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξελέγξεως τῶν καταλόγων καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν, θέλει προσδιορίσει τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως, τὸν εὐρυχωρότερον ναὸν τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου ὡς τόπον τῆς ψηφοφορίας, καὶ τὴν διάρκειαν τῶν περὶ ἐκλογῆς ἐργασιῶν. Ἡ διάρκεια τῶν ἐκλογῶν θέλει εἶσθαι ὀκταήμερος.

Ὁ Διοικητὴς θέλει ἀποστείλῃ ὁμοῦ μὲ τὰς προκηρύξεις καὶ μίαν κάλπην εἰς ἕκαστον δήμον ἐσφραγισμένην μὲ τὴν σφραγίδά τῆς Διοικήσεως ἐφ' ὅλων τῶν γωνιῶν.

*Άρθρ. 17.

Οἱ δήμαργοι ὀφείλουσι τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς παραλαβῆς τῆς προκηρύξεως τοῦ διοικητοῦ νὰ κοινοποιήσουν αὐτὴν ἐγγράφως καὶ διὰ κηρύξεως εἰς ὅλον τὸν δήμον.

*Άρθρ. 18.

Ἡ ψηφοφορία ἐρρορεύεται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἐξάγονται διὰ κλήρου παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δημοσίως, παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου, ἐκ τῶν χρηματισάντων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῶν δήμων δημάρχων, παρέδρων, δημοτικῶν καὶ ἐπαρχικῶν συμβούλων καὶ ὀρκωτῶν. Προεδρεύει δὲ ταύτην ὁ πρῶτος λαχὼν τὸν κλῆρον.

Αὕτη ἐκλέγει τὸν Γραμματέα της.

*Άρθρ. 19.

Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ ψηφοδελτίων.

Ἐκαστος ψηφηφόρος γράφει μόνος, ἢ δι' ἄλλου τῆς ἐμπιστοσύνης του ἰσαριθμὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν, τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ δώσῃ ἢ ἐπαρχία, καὶ ρίπτει αὐτὸς ὁ ἴδιος εἰς τὴν κάλπην· τὸ ὄνομα τοῦ ψηφηφόρου σημειοῦται εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἐὰν ψηφοδέλτιόν τι περιέχῃ ἀριθμὸν ὀνομάτων ἀνώτερον τοῦ ἀπαιτούμενου, παραλείπονται τὰ τελευταῖα περιττεύοντα ὀνόματα. Ἐὰν δὲ περιλαμβάνῃ ὀλιγώτερα, παραδέχονται ταῦτα μόνον.

*Άρθρ. 20.

Πᾶσα παρατήρησις ἢ ἐνστάσις γινομένη ὑπὸ τῶν ψηφηφόρων σημειοῦται εἰς πρωτόκολλον, ὅπου καταχωροῦνται ὡσαύτως καὶ αἱ γνωμοδοτήσεις τῆς ἐφορευοῦσας ἐπιτροπῆς, συντόμως αἰτιολογημέναι· περὶ δὲ τοῦ κύρους αὐτῶν ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

*Άρθρ. 21.

Ἐκαστος ψηφηφορεῖ εἰς τὸν δήμον του· δύναται δὲ νὰ ἐξασκήσῃ τὰ δικαίωματα ταῦτα καὶ εἰς ἄλλον δήμον, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ κάμῃ τὴν ἐπὶ τούτῳ δήλωσίν του εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους πρὸ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων. Οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ ψηφηφορήσῃ εἰς δύο δήμους, ἢ διὰ ἀντιπροσώπου.

*Άρθρ. 22.

Ἡ ἐνσφράγισις παρὰ τοῦ διοικητοῦ κάλπην, σφραγίζεται ἐξ ὑπαρχῆς ἐφ' ὅλων τῶν γωνιῶν ὑπὸ τῆς ἐφορευοῦσας τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτροπῆς, καὶ ἐξ ὧν τῶν παρευρισκομένων τὸ ἀπαιτήσῃ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί διορισμού Υπουργού επί των Οικονομικών
 και προσωρινώς επί των Ναυτικών.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες υπ' όψιν το άρθρον 24 του Συντάγματος απεφασίσαμεν να διορίσωμεν και διορίζομεν τον Κύριον Ανδρέαν Μεταξάν Υπουργόν επί των Οικονομικών και προσωρινώς επί των Ναυτικών.

Ο Πρόεδρος του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου Κύριος Ιωάννης Κωλέττης θέλει προσυπογράψει, δημοσιεύσει και εκτελέσει το παρόν Διάταγμα.

Εν Αθήναις, την 6 Αυγούστου 1844.

ΟΘΩΝ.

Ο Πρόεδρος
 Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί διορισμού Υπουργού επί των Στρατιωτικών.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες υπ' όψιν το άρθρ. 24 του Συντάγματος απεφασίσαμεν να διορίσωμεν και διορίζομεν τον υποστράτηγον Κύριον Κίττον Τζαβέλαν Υπουργόν επί των Στρατιωτικών.

Ο Πρόεδρος του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου Κύριος Ιωάννης Κωλέττης θέλει προσυπογράψει δημοσιεύσει και εκτελέσει το παρόν Διάταγμα.

Εν Αθήναις, την 6 Αυγούστου 1844.

ΟΘΩΝ.

Ο Πρόεδρος
 Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διορισμού Υπουργού επί της Δικαιοσύνης.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες υπ' όψιν το άρθρον 24 του Συντάγματος απεφασίσαμεν να διορίσωμεν και διορίζομεν τον Κύριον Ζαφείριον Βάλβην Υπουργόν επί της Δικαιοσύνης.

Ο Πρόεδρος του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου Κύριος Ιωάννης Κωλέττης θέλει προσυπογράψει, δημοσιεύσει και εκτελέσει το παρόν Διάταγμα.

Εν Αθήναις, την 6 Αυγούστου 1844.

ΟΘΩΝ.

Ο Πρόεδρος Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

Ἑλληνας!

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης εὐηρεστήθη νὰ μᾶς τιμήσῃ μὲ τὴν ὕψηλὴν Αὐτῆς ἐμπιστοσύνην, προσκαλέσασα ἡμᾶς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων τοῦ Κράτους.

Αἱ περιστάσεις τοῦ τόπου εἶναι δειναί, εἶναι κρίσιμοι. Ἀλλὰ, θαρροῦντες εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, ἥτις ἀείποτε μᾶς ἐξέτεινε χεῖρα ἀρρώγων, θαρροῦντες εἰς τὸν πατριωτισμὸν, τὸν ὁποῖον καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐδείξατε, θαρροῦντες τέλος πάντων εἰς τὸν φιλόνομον χαρακτῆρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει τάσιν πρὸς τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῆς κοινωνίας, ἀπεδέχθημεν τὴν Βασιλικὴν ταύτην ἐντολήν.

Σκοπὸν πλάγιον μηδὲνα ἔχοντες, ἐξηγουόμεθα θαρραλέως καὶ εὐλικρινῶς τὸν ὁποῖον μέλλομεν νὰ τρέξωμεν δρόμον:

Ἀποστρεφόμεθα τὴν ἀποκλειστικότητα. Δικαιοσύνη καὶ ἀμεροληψία εἶναι τὸ σύνθημά μας. Ἀκρίβεια θρησκευτικὴ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Πολυτίμου Συντάγματός μας καὶ τῶν ἐν ἰσχύϊ Νόμων. Προτίμησις θυσιῶν, ἀγώνων, ἀμέμπτου διαγωγῆς συνάμα καὶ ἱκανότητος εἰς τὰς δημοσίας θέσεις. Βράβευσις τῆς ἀρετῆς καὶ καταδίωξις τῆς κακίας. Οἰκονομία, ὅσον ἐνδέχεται, αὐστηρά εἰς τὰ πάντα.

ἔχοντες εἰς τὸ φρόνημα ἡμῶν τοῦτο καὶ αἶσθημα βοηθὸν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Βασιλέως καὶ ἐνίσχυσιν τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν συνδρομὴν σας, ἐστὲ βέβαιοι, συμπολίται, ὅτι, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Ὑψίστου, θέλομεν καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐημερίας σας, ἔχοντες πάντοτε ὡς προσφιλέστατον καὶ οὐσιωδέστατον ἀντικείμενον τῶν διατάξεών μας τὴν λαμπρότητα καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ Συνταγματικοῦ Θρόνου τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Βασιλέως Ὁθωνος.

Πρώτιστον δὲ ἔργον ἡμῶν θέλει εἶσθαι ἡ ὅσον ἐνεστί ταχύτερα ἐναρξίς τῶν Βουλῶν, ἀπεχόντων πάσης ἐπεμβάσεως εἰς τὰς μὴπω περικομθείσας Βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Εν Αθήναις, τὴν 7 Αυγούστου 1844.

Ο Πρόεδρος Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, ΚΙΤΖΟΣ ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Αυγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί Νεαπολιτανικῶν ταλλήρων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες υπ' όψιν τὴν ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1843 διατίμησιν τῶν ξένων νομισμάτων, παραλληλιζομένων μὲ τὸ νέον Ἑλληνικὸν νόμισμα, καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν Διάταγμα περὶ τῆς διαρρύθμισεως τοῦ νομισματικοῦ συστήματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν,

Ἐπιτρέπομεν νὰ γίνωσι δεκτὰ εἰς ὅλα τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους τὰ τάλληρα τῆς Νεαπόλεως τῶν 120 σπιρίων τοῦ ἔτους

βακουφίων Εύβοιας καὶ τῶν κατὰ τὴν Φθιώτιδα κτημάτων ὑπαρχουσῶν ἀμφισβητήσεων μεταξὺ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὀθωμανικῆς.

Λαβόντες γνῶσιν τῶν ἀρθρῶν τῆς Συμβάσεως ταύτης, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματειᾶς τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν·

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἡμετέρος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Κωνσταντῖνος Κανάρης θέλει ἐπικυρώσει ἐν τῷ ἡμετέρῳ Ὄνόματι τὴν εἰρημένην Σύμβασιν κλεισθεῖσαν καὶ ὑπογραφείσαν, ὡς εἴρηται, ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὴν 18 Φεβρουαρίου 1844 καὶ ἐπισυνημμένην εἰς τὴν παρούσαν ἡμετέραν ἀπόφασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1844.

ΟΘΩΝ.

(Τ. Σ)

ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Ὁ Κ. Δρόσος Μανσόλας, Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφ' ἐνὸς μέρους, καὶ ἀφ' ἑτέρου,

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Μουσούρος, Ὑπουργὸς τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας ἐδρεύων παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῆς Ελλάδος, συνήλθον κατὰ προηγουμένην πληρεξουσιότητα τῶν Κυβερνήσεων τῶν εἰς συνεδρίασιν σήμερον, δεκάτην ὀγδόην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, καὶ σκεφθέντες περὶ τῆς διαλύσεως τῶν περὶ τῶν βακουφίων Εύβοιας καὶ τῶν κατὰ τὴν Φθιώτιδα κτημάτων ὑπαρχουσῶν ἀμφισβητήσεων μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὀθωμανικῆς Πόρτας καὶ τῆς ὀριστικῆς ἀποπερατώσεως τῶν οὐσιωδῶν τούτων ὑποθέσεων κατὰ τὰ ἤδη συμφωνηθέντα διὰ διαφορῶν πρωτοκόλλων μεταξὺ τῶν πρώην Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ΚΚ. Ι. Ρίζου καὶ Γ. Ράλλη, καὶ τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος Ὑπουργοῦ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας Κυρίου Κ. Μουσούρου, συνέθεντο ὁμοφώνως τὰ ἐξῆς ἄρθρα·

Ἄρθρ. 1.

Δι' ὅλα τὰ κατὰ τὴν νῆσον Εύβοιαν ἑβλάτ βακούφια ἐφ' ὧν διετηρήθη κατὰ τὰ πρωτόκολλα, τὸ δικαίωμα τῆς διαθέσεως τῶν ὁποίων εἶχον ὠφελειῶν εἰς τοὺς ἐπικαρπωτάς ἢ διαδοχικοὺς διαχειριστάς αὐτῶν, θέλει δοθῇ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ ὀφέλη ταῦτα ἅπαξ καὶ διὰ παντός εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Πόρταν πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἢ ποσότης γροσίων τουρκικῶν ἐξακοσίων χιλιάδων, ἀλλ' ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης θέλουν ἐκπεσθῇ·

α) Ἐκαστὸν πέντε χιλιάδες γρόσια, τιμὴ κτημάτων παλαιῶν τελωνεῖον, γοῦρος, ἀμπελοτόποι δύο καὶ πέντε ζευγάρια εἰς Καστέλας, τὰ ὁποῖα ὄντα ἑβλάτ βακούφια ἐπωλήθησαν διὰ χοτζετίων ὑπὸ τῶν πρώην Ἐπιτρόπων τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, καὶ τοῦ Ἀλιβερίου, τὸ ὁποῖον Εὐκάφι-Σερί ὄν, ἐπωλήθη ἐπίσης διὰ χοτζετίων πρὸς τοὺς κατοίκους.

β) Εἴκοσι μία χιλιάς γρόσια, τιμὴ ληρθεῖτα κατ' ἀναλογίαν τοῦ μέσου ὅρου τῶν δύο ἐκτιμήσεων τῶν βακουφίων, τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν πρώην ὀθωμανικῶν Ἐπιτρόπων καὶ τοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς ἀποφασισθείσας ἐξακοσίας χιλιάδας διὰ τὰ δύο χωρία Μαλακοῦντα καὶ Ἀγία Σοφία, τὰ ὁποῖα ὄντα Εὐκάφι-Σερί κατετάχθησαν μολαταῦτα ὑπὸ τῶν πρώην Ἐπιτρόπων τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἑβλάτ βακουφίων.

* Ἄρθρ. 2.

Τὸ μετὰ τὰς ὡς ἀνωτέρω ἐκπτώσεις μένον ποσὸν τετρακοσίων ἐβδομήκοντα τεσσάρων χιλιάδων γροσίων μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ πρὸς 8 ⁰/₁₀ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1839, ἐποχὴ καθ' ἣν ἐ-

γένετο ἡ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης τελευταία συνδιάλεξις μεταξὺ τῶν εἰδικῶν Ἐπιτρόπων Ἑλλήνων καὶ ὀθωμανῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1841 ὁπότε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔκαμε εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν τὴν προσφορὰν τῆς ἀνωτέρω πληρωμῆς ὁ ὁποῖος διετὴς τόκος ἀναβαίνει εἰς γρόσια ἐβδομήκοντα πέντε χιλιάδας ὀκτακόσια τεσσαράκοντα, δηλ. τὸ ὅλον ποσὸν γρόσια πεντακόσια τεσσαράκοντα ἐννέα χιλιάδες ὀκτακόσια τεσσαράκοντα, θέλει πληρωθῇ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν ἐνταῦθα πρεσβείαν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας εἰς ἐξ ἴσας δόσεις, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη θέλει ἀρχίσαι ἐξ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως· αἱ δὲ λοιπαὶ θέλουν πληρωθῇ ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα. Τὰ χρήματα ὅσα ἔλαβον οἱ πρώην Ἐπιτροποὶ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας ὑπὸ τῶν χωρικῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀλιβερίου διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς γενομένην πώλησιν αὐτοῦ τοῦ κτήματος καὶ τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 5,500 θέλουν ἐκπεσθῇ ὁμοῦ μετὰ τὸν τόκον αὐτῶν διὰ δύο ἔτη, πρὸς 8 τοῖς ¹/₁₀, ἐκ τῆς πρώτης δόσεως τῶν τόκων τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πληρωθησομένων ὡς ἀνωτέρω διὰ νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τοὺς χωρικοὺς κατὰ τὸ δίκαιον.

Ἄρθρ. 3.

Ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν χρημάτων ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, αὕτη καὶ οἱ ὑπῆκοοί της ἀπεκδύονται πᾶν δικαίωμα ἐφ' ὅλων τῶν βακουφίων τῶν ἐν Εύβοιᾳ κειμένων, καθὼς καὶ πᾶσαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀπαίτησιν ἐνεκα τῶν κτημάτων τούτων.

* Ἄρθρ. 4.

Τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατεχόμενα ἐν ταῖς πρώην ἐπαρχίαις Ζητουνίου καὶ Πατρατζικίου κτήματα, τοῦτέστι Κομποτάδες, Καταδόθρα, Φραντζῆ, Βαρδάταις, Δέλφινος, Δαμάστα, Ἀλωπόσπητα, Χαῖν Γαρδίκι, Μυκλὸς, Μουσταφάμπεη, Μουσχοχωρί, Κασταλέζι, Κομαρίτσι, Σκληθράκι, Κούβελο, Νευρύπολις, Ἀγιοσώστης, τὸ ἥμισυ τοῦ χωρίου Καρυὰ Παλαιοδράχα, τὸ ἥμισυ τοῦ χωρίου Ἀγᾶ. Προσέτι μύλος καὶ ἐκτασις γῆς εἰς Φραντζῆ, ἐν ζευγάρι εἰς Κομποτάδες, χειμᾶδι εἰς Μουσταφάμπεη, μύλος εἰς Βαρδάταις, μύλος καὶ ἐν ζευγάρι εἰς Μουσταφάμπεη, δύο ζευγάρια εἰς Γδαρμένη Ράχη, τέσσαρα ζευγάρια εἰς Κομποτάδες χωράφια κατὰ τὸ Θέρμα, λειβάδι κατὰ τὴν Ὑπάτην, ἐν ζευγάρι εἰς Παλαιοδράχα λειβάδι ταξάτσα εἰς Ὑπάτην, λειβάδι φλύκατα εἰς Ὑπάτην, λειβάδι αὐδιλάκια εἰς Ὑπάτην, λειβάδι (ἀκονάκι) εἰς Ὑπάτην, μία Βάσταινα εἰς Παλαιοδράχα, δύο ζευγάρια γαιῶν εἰς Γιάς-Ἀγᾶ, καὶ ἐν μερίδιον ἐκ τοῦ τοιφλικίου Θέρμα· θέλουν παραδοθῇ παρ' αὐτῆς πρὸς τοὺς δι' ἐπισήμων τίτλων ἀγοραστὰς αὐτῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως· οἱ δὲ ἀγορασταὶ ὅσοι ὑπεσχέθησαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ δώσωσι δεκαπέντε στρέμματα γῆς εἰς ἕκαστον οἰκογενειαρχὴν χωρικὸν ὑπάρχοντα ἐγκάτοικον κατὰ τὴν 10 Νοεμβρίου 1841 θέλουν παραχωρήσει τὰ δεκαπέντε ταῦτα στρέμματα, ἅτινα καὶ θέλουν θεωρεῖσθαι τοῦ λοιποῦ ὡς ἰδιοκτησίᾳ χωριστῇ τῶν χωρικῶν. Ὅσων δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων κτημάτων αἱ ἀγοραὶ διελύθησαν ἢ θέλουσι διαλυθῇ τῇ ἐλευθέρᾳ συγκαταθέσει τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τοῦ πωλητοῦ, αὐτὰ θέλουν παραδοθῇ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ὀθωμανοὺς χωρὶς νὰ δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τούτου βλάβη ὡς πρὸς τὰ δεκαπέντε στρέμματα τῶν χωρικῶν.

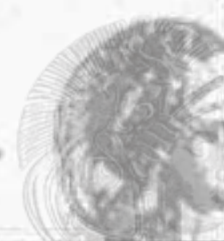
* Ἄρθρ. 5.

Ὅσάκις τὸ αὐτὸ κτῆμα ἐπωλήθη, διὰ δύο ἢ πλείοτερων χοτζετίων ἢ ἐπισήμων τίτλων πρὸς διαφοροὺς ἀγοραστὰς, τὸ μὲν τοιοῦτον κτῆμα θέλει μένει εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀχριστοῦ ἢ Μικτῆ Ἐπιτροπῆς, ἐὰν τὸ κτῆμα κεῖται εἰς τὴν πρώην ἐπαρχίαν Ζητουνίου, ἀποφασίσῃ ὁποῖος ὁ ἀρχαιότερος ἀγοραστὴς τοῦ ὁποῖου τὸ χοτζέτι ἢ ὁ τίτλος εἶναι ἀλη-

ΠΙΝΑΞ Γ'.

Όρομασία τῶν βορείων ἐπικρατειῶν τῶν ὁποίων ἡ ἀνταπόκρισις δύναται νὰ διενθῇ διὰ τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Πρίγγιπος τῆς Τοῦρ καὶ Ταξίς.

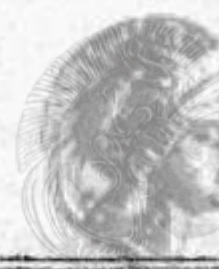
Ἀριθμὸς τάξεως	Προσδιορισμὸς τῶν ἐπικρατειῶν.	Παρατηρήσεις
1	Βασίλειον. Βυρτεμβέργης μετὰ τῶν Ἡγεμονιῶν τοῦ Ὄχεν Ζόλλερν.	
2	Ἡγεμονία.	
3	Εἰς Ὁμβούργου καὶ Μεϊσέν Χέντμ.	
4	Λίππε Δετμόλδ.	
5	Ρέους.	
6	Σχεμβούργον—Λίππε.	
7	Σχεμβούργον Ρουδολστάδ (ἐξαίρουμένης τῆς πόλεως Φράνκεν Χάουσεν).	
8	Σχεμβούργον Σουδερτχάουσεν (μόνον διὰ τῆς πόλεως τοῦ Αρμστάδ).	
9	Μεγάλα Δουκάτα.	
10	Ἐσ. Δαρμστάδ.	
11	Ἐσ. Ἐκλεκτική.	
12	Σάξ—Βεϊμάρ—Ἐϊσενάχ.	
13	Δουκάτα.	
14	Νασάου.	
15	Σάξ—Ἀλτεμβούργον.	
16	Σάξ—Κουβούργο—Γόττα.	
17	Σάξ—Μεϊνίνγκεν—Χιλδουργάτουςεν.	
18	Ἐλεύθεραι πόλεις.	
19	Φραγκοφόρτον ἐπὶ Μένν.	
20	Ἀμβούργον.	
21	Βρέμν.	
22	Λουβέκη.	
23	Τὸ τμήμα τοῦ Σχασχούσου.	

ΠΙΝΑΞ Δ΄.

Όρομασία τῶν Γερμανικῶν ἐπικρατειῶν τῶν ἀμέσως μεταχειρισμένων τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Πρίγγιπος τῆς Τούρ καὶ Ταξίς.

Ἀριθμὸς τάξεως	Προσδιορισμὸς τῶν ἐπικρατειῶν	Παρατηρήσεις
	Βασιλείον.	
1	Δανίας.	
2	Λουθερου.	
3	Σαξωνίας.	
4	Σουηδίας καὶ Νορβηγίας. Μεγάλα Λουζάτζ.	
5	Μεκλεμβούργ—Σχέδερν.	
6	Μεκλεμβούργ—Στερλίτς. Λουζάτζ.	
7	Βρουνσβίκου.	
8	Όλδεμβούργου.	

να εἰς τὰ Γαλλικὰ Ταχυδρομεῖα, πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των, καὶ τὰ γράμματα τῆς Γαλλίας, καθὼς καὶ τὰ τῶν Ἐπικρατειῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἀνταποκρίσεις διέρχονται ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους, ὅσα παραδίδονται ἀπλήρωτα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα θέλουν ὑποκείσθαι εἰς τὰ διὰ τὰ ἤδη ἐν ἰσχύϊ διατιμήσεως προσδιορισμένα Ἑλληνικὰ τέλη, ἀνευ μόλα ταῦτα βλάβης τῆς εἰσπράξεως τῶν Γαλλικῶν τελῶν, καὶ τῶν διαφόρων τελῶν τῆς διαμετακομίσεως εἰς τὰ ὁποῖα τὰ γράμματα ταῦτα ἤθελον εἶσθαι ὑποκείμενα.

Εἶναι ἐννοούμενον, ὅτι πᾶσα ἐλάττωσις, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἤθελον κρίνει μετὰ ταῦτα κατ'ἀλλήλῳ νὰ παραδεχθῶσιν εἰς τὰς διατιμήσεις καὶ διατάξεις τῶν τελῶν ὡς πρὸς τὰ κυκλοφοροῦντα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν γράμματα, θέλει ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐθνῶν ἀνταποκρίσεις, καθὼς καὶ εἰς τὰς ξένας ἀνταποκρίσεις, τῶν ὁποίων οἱ περὶ ἀνταλλαγῆς ὅροι προσδιορίζονται διὰ τῆς παρούσης προσθέτου Συμβάσεως.

Ἄρθρ. 8.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ὑποχρεοῦνται νὰ εἰσπράττωσιν ἐπὶ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν ὑπηκόων ὡς ξένον δικαίωμα διὰ πᾶν γράμμα χαρακτηριζόμενον κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ εἰς ἕκαστον τῶν δύο ἐθνῶν Νόμους καὶ διατάξεις, ὡς ἀπλοῦν τὸ τέταρτον μόνον τῆς τιμῆς ἑκάστου ἐκ τριάκοντα γραμμῶν βάρους, ἣτις εἶναι προσδιορισμένη εἴτε διὰ τῆς παρούσης προσθέτου Συμβάσεως, εἴτε διὰ τοῦ ἁρθροῦ 19 τῆς Συμβάσεως τῆς δευτέρας Ἰανουαρίου 1838· καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ γράμματα, τῶν ὁποίων τὸ βάρος ἤθελον ὑπερβαίνει τὸ τῶν ἀπλῶν γραμμάτων, ἡ βαθμολογία τοῦ ῥηθέντος δικαιώματος θέλει εἶσθαι ὁμοία μὲ τὴν ἐν χρήσει ὑπάρχουσαν εἰς τὰ δύο ἔθνη διὰ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν διατάξεων, καὶ διατιμήσεων.

Εἶναι ὅμως ἐννοούμενον, ὅτι ὁπόταν ἡ διαίρεσις τῆς τιμῆς τοῦ βάρους διὰ τὰς ἀνταλλατομένας μεταξὺ τῶν δύο Διευθύνσεων ἀνταποκρίσεις, ἐφαρμοζομένη ὡς πρὸς τὰ πληρωμένα, ἢ ἀπλήρωτα γράμματα, δώσει ἐν κλάσμα ἐνὸς δεκάτου τοῦ φράγκου διὰ τὰ τέλη τὰ μέλλοντα νὰ εἰσπραχθῶσιν εἰς βάρους ἐγγωρίων Γάλλων, ἢ δέκα λεπτῶν, διὰ τὰ τέλη μέλλοντα νὰ εἰσπραχθῶσιν εἰς βάρους ἐγγωρίων Ἑλλήνων, θέλει εἰσπράττεσθαι ἀμφοτέρωθεν ἐν δέκατον τοῦ φράγκου, ἢ δέκα λεπτά ὁλόκληρα, ἂν τὸ κλάσμα εἶναι ἐνὸς ἡμίσεως δεκάτου τοῦ φράγκου, ἢ πέντε λεπτῶν τὸ πολὺ· ἂν δὲ τὸ κλάσμα τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ ἡμίσεως τοῦ δεκάτου τοῦ φράγκου, ἢ τῶν πέντε λεπτῶν τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν θέλει παντελῶς εἰσπράττεσθαι.

Ὁ ὅρος οὗτος θέλει ἐφαρμόζεσθαι τόσον ὡς πρὸς τὴν εἰσπρατίν τῶν τῆς ξηρᾶς ἀμοιβαίων τελῶν, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν τῶν τελῶν τῆς διαμετακομίσεως, καὶ τῶν τῆς διὰ θαλάσσης μὲ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τὰ μεταξὺ τῶν δύο Ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἀνταλλαττόμενα γράμματα.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας, καὶ ἱρλανδίας, ἢ ἐκ τῶν ἀποικιῶν, καὶ ἄλλων ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὐρισκόμενων μερῶν, καὶ προσδιορισμένα διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, δύνανται νὰ στέλλωνται διὰ τῆς Γαλλίας ἀπλήρωτα ἢ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των κατ' ἐκλογὴν τῶν στελλόντων αὐτά.

Ἄρθρ. 10.

Καὶ ἀμοιβαίως τὰ γράμματα τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ προσδιορισμένα διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἢ διὰ τὰς Ἀποικίας, καὶ ἄλλα μέρη ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εὐρισκόμενα δύνανται νὰ στέλλωνται διὰ τῆς Γαλλίας ἀπλήρωτα ἢ πληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των κατ' ἐκλογὴν τῶν στελλόντων αὐτά.

tion et les lettres de France et des pays qui empruntent le territoire de la France qui seront livrées non affranchies a l'office des postes de Grèce supporteront les taxes Grecques fixées par le tarif actuellement en vigueur, sans préjudice toutefois du recouvrement des taxes Françaises, et de différentes taxes de transit dont ces lettres seront passibles.

Il est bien entendu que toute diminution que les gouvernements Grec et Français jugeraient à propos d'opérer ultérieurement dans leurs tarifs ou réglemens de la taxe des lettres circulant dans l'intérieur des deux pays seront applicables aux correspondances internationales ou étrangères dont les conditions d'échange sont déterminées par la présente Convention additionnelle.

Art. 8.

Les gouvernements Grec et Français prennent l'engagement de ne percevoir sur leurs nationaux respectifs, pour le port étranger de toute lettre réputée simple d'après les lois et réglemens de chacun des deux pays, que le quart du prix de livraison, par trente grammes, qui est stipulé, soit par la présente Convention additionnelle, soit par l'article 19 de la Convention du 2 Janvier 1838. Quant aux lettres dont le poids excédera celui de la lettre simple, la progression du port susmentionné sera celle qui est établie par les tarifs et réglemens respectifs des deux pays.

Toutefois, il est entendu que lorsque la division du prix de livraison des correspondances échangées entre les deux offices donnera dans son application aux lettres affranchies ou non-affranchies, une fraction de décime, pour les taxes à percevoir sur les régnicoles français, ou du deca-lepta, pour les taxes à percevoir sur les régnicoles grecs, il sera perçu de part et d'autre, un décime ou un deca-lepta entier si la fraction est d'un demi décime ou de cinq lepta au plus; mais si cette fraction est inférieure au demidécime ou à cinq lepta, elle ne sera pas perçue.

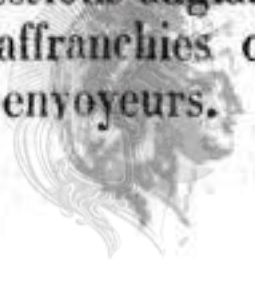
Cette disposition s'appliquera aussi bien au recouvrement des taxes territoriales réciproques, qu'au recouvrement des taxes de transit et de voie de mer dont pourront être frappées les lettres échangées entre les deux offices Grec et Français.

Art. 9.

Les lettres originaires du royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, des colonies ou possessions anglaises destinées pour le Royaume de Grèce, pourront être dirigées par la France non affranchies ou affranchies jusqu'à destination, au choix des envoyeurs.

Art. 10.

Par réciprocité, les lettres originaires du royaume de Grèce, destinées pour le Royaume de la Grande Bretagne et d'Irlande, les colonies ou possessions anglaises, pourront être dirigées par la France non affranchies ou affranchies jusqu'à destination, au choix des envoyeurs.

Άρθρ. 26.

Ο φόρος τῶν δεκάτων τῶν διαλελυμένων καὶ διατρυμμένων μοναστηρίων συνανοικιάζεται μετὰ τὰ δεκάτα τῶν χωρίων ἢ δόμων ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ εἰς τὰ Μοναστήρια ἀνήκονσαι γαῖαι.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων ἐνοικιάζεται χωριστὰ ἢ εἰσπράττεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Άρθρ. 27.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοίκια τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς 4 δόσεις τοῦτέστι·

τὴν 1 Σεπτεμβρίου	1844
τὴν 1 Ὀκτωβρίου	
τὴν 1 Νοεμβρίου	
τὴν 1 Δεκεμβρίου	
Τῶν δὲ ἐλαίων εἰς δύο δόσεις·	
τὴν 1 Μαρτίου	1845
τὴν 1 Ἀπριλίου	

Άρθρ. 28.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς εἰδικούς παρέδρους νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τῶν χωρίων αὐτῶν, εἴτε ὡς ἐνοικιαστὰς εἴτε ὡς ἐγγυητὰ καὶ πληρωταί, εἴτε καὶ ὡς συνεταῖροι αὐτῶν.

Ὅστις δὲ ἀνακαλυφθῇ ὡς λαβὼν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις ταύτας, θέλει υποβάλλεσθαι εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 μέχρι 1,000 δραχμῶν γενόμενος ἐκπτώτος τῆς θέσεώς του, καὶ στερούμενος ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους περιόδους τοῦ δικαιοῦματος τοῦ νὰ ἐκλέγηται διὰ παρομοίαν θέσιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Υποχρεώσεις ἐν γένει τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων

Άρθρ. 29.

Ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὅστις ἀναγνωρισθῇ ἐνοικιαστὴς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ χωρίον κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν γίνεται ἐναρξίς τοῦ θερους.

Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

Άρθρ. 30.

Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσωσι τὴν ἄδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου. Ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ᾔθελε τὴν δώσει ἐντὸς 24 ὥρων, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἄδειαν ν' ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ, καρπολογήσῃ ἢ κοπανίσῃ· ἐπίσης ἔχει τὴν ἄδειαν ὁ φορολογούμενος ν' ἀποσπράγισῃ τοὺς ἀλωνισμένους καρπούς του, ὅταν ὁ ἐνοικιαστὴς προσκληθῇ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, ἢ θελεν ἀναβάλει ἐπὶ 24 ὥρας μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νὰ μετρήσῃ, πλὴν ἀπαιτεῖται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ ζητήσῃ προηγουμένως ὁ φορολογούμενος τὴν παρουσίαν τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου ἢ παρέδρου καὶ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων, οἱ ὅποιοι λαμβάνουν μέρος εἰς τὸ μέτρημα. Ἐπομένως ὁ ἱερεὺς καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ παρέδρος, ἐκδίδει ἀπόδειξιν εἰς τὸν φορολογούμενον, ὅτι ἐμετρήθη τὸ ἀλὼνί του, σημειῶν εἰς ταύτην ἀκριβῶς τὸ ποσὸν τοῦ μετρηθέντος προϊόντος. Τὴν ἀπόδειξιν ταύτην υπογράφοντες ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ παρέδρος καὶ οἱ δύο μάρτυρες, ἐγχειρίζουν εἰς τὸν φορολογούμενον, ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς πέμπεται εἰς τὸν Δημάρχον, ὅστις τὸ κοινοποιεῖ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν. Ἐὰν κατὰ τὰς ἀνωτέρω δύο περιπτώσεις τῆς προσκλήσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οὗτος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ δὲν ᾔθελεν εὑρεθῇ εἰς τὸ χωρίον, πιστοποιεῖται τοῦτο παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου κάτωθεν τῆς κλήσεως καὶ ἐπιστρέφεται αὕτη εἰς τοὺς φορολογουμένους δυνάμενους τότε νὰ ἐνεργήσωσι τὴν συγκομιδὴν, ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ἢ νὰ προ-

βῶσιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἱερέως ἢ Δημάρχου, ἢ παρέδρου καὶ πῶν δύο μαρτύρων εἰς τὴν ἀποσπράγισιν καὶ τὸ μέτρημα τῶν καρπῶν.

Ἐὰν ὁ ἱερεὺς, ὁ Δημάρχος ἢ ὁ παρέδρος ἀποποινηθῶσι καὶ οὗτοι τὴν παρουσίαν τῶν συνδρομῶν ἢ τὴν υπογραφὴν τῆς ἀποδείξεως, υποβάλλονται εἰς ποινικὴν ἐπὶ ἀρνήσει ὑπερεστίας καταδίωξιν. Οἱ δὲ φορολογούμενοι δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐργασίας τῶν φροντίζοντες νὰ ἔχωσιν ἀποχρώσεως ἀποδείξεις τότεν περὶ τῆς ἀρνήσεως ταύτης, καθὼς καὶ περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς παρὼν τυχὼν εἰς τὸ χωρίον ᾔρνηθη τὰς ζητηθείσας ἀδείας.

Άρθρ. 31.

Ἡ παράβασις τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἀνωτέρω άρθρου τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἡ περιπτώσις τοῦ ἐπομένου, μετὰ πρόστιμον 3-5 δραχμῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Άρθρ. 32.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων συγκομίσῃ λαθραίως ἢ κρύψει προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφυγῇ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ἢ δι' ὁποιοῦνδήποτε τρόπου προσπαθῇ νὰ στερήσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν, ἢ ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου τῶν ὀφειλομένων φόρων ὑποβάλλεται ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μετὰ τὸν τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπροσπάθησε τοιοῦτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ ἀνακάλυψις τῆς ὑπεξαίρεσεως ἐγένεν ἐπὶ προσόδων εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἢ θελεν εἶσθαι οὗτος, εἴτε φύλαξ, εἴτε ἐπιστάτης ἢ ὑποεπιστάτης τῆς εἰσπράξεως ἢ ἐπιθεωρητῆς αὐτῆς, πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημοσίον τῶν νομίμων φόρων.

Ἡ ὡς ἀνωτέρω χρηματικὴ ποινὴ ἢ ἀναφερομένη θέλει καταγινώσκεισθαι ἀπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου ἐκεῖνο εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα.

Αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου, διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. Ἡ ἐνώπιον τούτων ἀγωγὴ δύναται νὰ κινήθῃ καὶ πρὸ τῆς ποινικῆς καταδίωξεως· ἀλλ' ἡ ἀθωωτικὴ ἢ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελειοδικείου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου· ἡ ἀνάκρισις τῶν εἰς τὸ παρὸν άρθρον ἀναφερομένων παρνομημάτων θέλει ἐκτελεσθῇ παρὰ τῶν Δημάρχων ἢ δημοτικῶν παρέδρων ἢ τῶν λοιπῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ὅταν οἱ φόροι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, παρὰ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως. Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐκτελεῖ τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας· θέλουν δὲ ἀρχίσει καὶ ἀποπερνώσει αὐτὴν ἄνευ προηγουμένης παρρηγελαίας τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

Άρθρ. 33.

Περὶ τῶν εἰς εἶδη λαμβανόμενων φόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἶδη λαμβανόμενων ἐγκτητικῶν φόρων ἐξακριβοῦνται ὡς ἑπεται.

α) Τὰ μὲν ἀσταχυρόρα γεννήματα συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμβοκίου τὰ λαθούρια καὶ ρεθύθια μετροῦνται διὰ τοῦ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων.

β) Ὁ ἀράχσιτος ὅστις κοπανίζεται ἀμέσως δεκατίζεται ἅμα κοπανισθῇ, ὁ δὲ μένων προσωρινῶς ἀκοπάνιστος δεκατίζεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Πρῶτον βάλλεται εἰς κορίνι δια νὰ μετρηθῇ εἰς κώνους, ἔπειτα σπράγίζεται τὸ ποσὸν ἐνὸς κοφινίου μετὰ τὰς σπράγίδας τοῦ Δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν

ΠΙΝΑΚΕΣ.

Συνημμένοι εις τήν μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας πρόσθετον
Σύμβασιν τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1844.

ΠΙΝΑΞ Α΄.

ΑΠΟΙΚΙΑΙ ΚΑΙ ΧΩΡΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΖΟΜΕΝΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ.

Πληρωμή εκουσία.

Όνομασία τῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν Χωρῶν τῶν ἐξουσιαζομένων ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν, ὅθεν διέρχονται Ταχύπλοα τακτικῶς ἀναχωροῦντα ἐκ τῶν λιμένων τοῦ Ἑνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἡ πληρωμὴ τῶν γραμμάτων εἶναι κατὰ θέλησιν.

Προσδιορισμός		Ἐποχὴ τῶν ἀποστολῶν ἐκ Λονδίνου	Παρατηρήσεις.
Τῶν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν κατεχομένων μερῶν ὅθεν διέρχονται τακτικῶς ταχύπλοα. (Πληρωμὴ ἐκουσία).	Τῶν λιμένων τῆς Ἀγγλίας ὅθεν ἀναχωροῦσι τὰ τακτικὰ ταχύπλοα.		
Δυτικαὶ Ἰνδίαι Ἀντίγοα Ἡ Βαρβάδη Βερλίκη Δεμεράρι Ἡ Δομινίκη Ἐσσεκούβον Ἡ Γρενάδη Ἡ Ἀμάικα Μουτσεράτ Νέβις Ἀγία Λουκία Ἅγιος Χρηστόφορ ἢ Ἅγιος Κίτς Ἅγιος Βικέντιος Ταβάκον Τορτόλα Ἡ Τριάς Ἡ Βαχάμα Καναδά κ.τ.λ. Βερμούδες Καναδά Νέον Βρουνσβίκον Νέα Σκωτία Νῆσος τοῦ Πρίγγιπς Ἐδουάρδου ἢ Νῆσος τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Νέα Γῆ Βερμούδες (διὰ τῶν ταχυπλόων τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν)	Σουθαμπτόν. Σουθαμπτόν. Λιβέρπολις. Σουθαμπτόν.	Τὴν 2 καὶ 17 ἐκάστου μηνὸς (1). Τὴν 2 ἐκάστου μηνός. Τὴν 3 καὶ 18 ἐκάστου μηνός (2). Τὴν 19 ἐκάστου μηνός (8).	(1) Ὅποτεν ἡ 2 καὶ 17 τύχη Κυριακή, αἱ ἀποστολαὶ γίνονται τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἢ παρατήρησις αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς ὅλας τὰς διὰ τακτικῶν ταχυπλόων ἀποστολάς, μετὰ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ὅτι ὅποτεν ἡ πρώτη τοῦ μηνὸς ἡμέρα τύχη Κυριακή, τὸ Ταχυδρομεῖον τῆς Μεσογείου ἀναχωρεῖ τοῦ Λονδίνου τὴν προτεραίαν τῆς Κυριακῆς ταύτης. (2) Ἐκτὸς μόνον κατὰ τὴν διαρκείαν τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου, καθ' ὅς αἱ ἀναχωρήσεις δὲν γίνονται εἰμὴ ἐκάστην τρίτην τοῦ μηνός. (3) Τὰ γράμματα, τὰ ὅποια θέλει τις νὰ διευθύνῃ διὰ τῆς ἰδοῦ ταύτης πρέπει νὰ σέρωσιν ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τὴν ἀκόλουθον σημείωσιν, Ταχύπλοα Σουθαμπτόν.

2) Το στρατιωτικόν σώμα τοῦ Μεσολογγίου.

3) Τὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀοιδήμου Καρτίσκου στρατιωτικά σώματα.

4) Οἱ πλοίαρχοι τῶν τριῶν Ναυτικῶν Νήσων, τὰ στρατιωτικά σώματα τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῶν νήσων, τῶν πολιτικῶν Ὑπουργῶν, τῶν πολιτῶν καὶ τῶν κοινοτήτων τῆς Ἐπικρατείας, ὅσοι ἔχουν ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων κτλ.

Λίσθανομένη ἔργον αὐτῆς δικαιοσύνης νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ ὧν αἱ εἰρημέναι διατάξεις τῶν προλαβουσῶν ἐθνικῶν συνόδων προσέβλεψαν, καὶ ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ δικαιώματα τῶν μηκέτι ἀποζημιωθέντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐκκαθάρσῃ ἐκεῖνα τῶν μέχρι τοῦδε ἀποζημιωθέντων διὰ νὰ ἐξελεγχθῇ πᾶσα κατάρχησις, λαβοῦσα κατὰ τὸ παρελθὸν χρόνον ὡς πρὸς τὰς βαθμολογίας, ἢ τὰς διὰ γαιῶν κτημάτων, χρημάτων ἀποζημιώσεις, ἢ ἄλλας παραχωρήσεις.

Υψηλίζει.

Α. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει ὡς πρώτιστον χρέος τῆς νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ὅσον ἐνεστί ταχύτερας ἐκτελέσεως τῶν εἰρημένων διατάξεων τῶν προλαβουσῶν Εὐνοτυνελεύσεων, καθ' ὅσον αὐταὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἐξετελέσθησαν, καὶ νὰ ἐκκαθάρσῃ κατὰ τὸ δίκαιον τὰς μέχρι τοῦδε δοθείσας ἀποζημιώσεις.

Β. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ ἡ Κυβέρνησις θέλει διορίσῃ ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ὑπὸ στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν, διαπρεψάντων κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα (ἀπὸ τοῦ 1821 ἔτους μέχρι τοῦ 1827) τῆς ὁποίας καθήκον θέλει εἶσθαι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ἐξακριβώσις τῶν δικαιωμάτων, τῶν ἐχόντων κατὰ τὰς εἰρημένας ἐθνικὰς διατάξεις ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων, μὴ ἐξακριβωθείσας, καὶ μὴ ληρθείσας εἰσέτι ὑπ' ὅψιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐξελεγχθῇ καὶ ἐκκαθάρσῃ τῶν ἄχρι τοῦδε δοθεισῶν ἀποζημιώσεων.

Γ. Τῶν ἀποθανόντων ἀγωνιστῶν, οἵτινες εἶχον δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἀπὸ στρατιωτικῶν βαθμῶν, οἱ νόμιμοι κληρονόμοι ἀποκαθίστανται εἰς τὰ δίκαια ἐκεῖνων.

Δ. Δὲν ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας ἀπαίτησις ἀποδεικτικοῦ πενίας διὰ τὴν βαθμολογίαν ἢ ἀποζημιώσιν ὁποιοῦδήποτε ἀγωνιστοῦ.

Ε. Ἡ Κυβέρνησις μετὰ τὴν τοιαύτην ἐξακριβώσιν καὶ ἐκκαθάρσιν θέλει μὲν φροντίσῃ νὰ ὁρισθῇ διὰ Νόμου τὰ μέσα καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ψήφισματος, ὡς πρὸς τὰς ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις, θέλει δὲ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον διὰ τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκαθάρσεως τῶν ἄχρι τοῦδε ἀποζημιωθέντων.

Ψήφισμα Γ'.

Ἡ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

ἔχουσα ὑπ' ὅψιν τὸ ἄρθρον 101 τοῦ συντάγματος, καὶ θεωροῦσα ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον τοῦ νὰ μὴν ἀναβάλληται ἡ ἐκδίκασις οὐδεμιᾶς τῶν διοικητικῶν διαφορῶν ἕως οὗ διὰ Νόμου ὑπαχθῶσι καὶ αὐταὶ εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.

Υψηλίζει.

Α. Ἄχρις οὗ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία κανονίσει διὰ Νόμου τὴν διαδικασίαν τῶν λοιπῶν διοικητικῶν διαφορῶν, καὶ παρὰ τὴν αὐτὰς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, αἱ ἀρμόδιαι διοικητικαὶ ἀρχαὶ θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ δικάζωσιν αὐτὰς ὡς τὰς ἐδίκαζον καὶ πρότερον.

Ὡς τοιαῦται θεωροῦνται αἱ περὶ φόρου τῶν οἰκοδομῶν καὶ (ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1844.)

ἐπιτηδευμάτων διαφοραὶ, αἱ περὶ στρατευσίμων, αἱ περὶ δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἀρχαιρεσιῶν, καὶ περὶ χαρτοσήμου, λαθρεμπορίων, καὶ παντὸς ἐμμέσου δημοσίου φόρου, καὶ ὅσαι ἄλλαι τῆς αὐτῆς φύσεως θεωροῦνται ὡς διοικητικαί.

Β. Πᾶσα δὲ ἄλλη τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ διαφορὰ μετὰ τὸ ἰδιωτῶν καὶ τοῦ δημοσίου, ἢ τῶν δήμων, ὑπάγεται ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ θέλει, δικάζεσθαι ὡς κατεπείγουσα κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ πολιτικὴν δικονομίαν.

Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπαγόμεναι εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διαφοραὶ ὑπάγονται τοῦ λοιποῦ, ὅσας μὲν αὐτοὶ ἐδίκαζον κατ' ἐρεσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐφετείων τοῦ Κράτους, ὅσας δὲ κατ' ἀναίρεσιν εἰς τὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Γ. Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει ἐνεργηθῇ καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, συγχρόνως μὲ τὸ Σύνταγμα.

Ψήφισμα Ζ'.

Ἡ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὸν σ'. §. τοῦ 105 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος.

Υψηλίζει.

Α. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει τῇ εὐθύνῃ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ λάβῃ ὑπ' ὅψιν ὅλα τὰ διατρέξαντα ἐπίσημα ἐγγράφα μετὰ τῆς Αὐλῆς τῆς Βασιλείας καὶ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίου τῶν Τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἀφορῶντα τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Βασιλείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ καθυποβάλῃ λεπτομερῆ ἐκθεσιν ἐντὸς τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου περὶ τῆς ἐκκαθάρσεως παντὸς λογαριασμοῦ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐγγράφων πηγάζοντος.

Β. Ἐπιβάλλεται τὸ χρέος εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐξετάσῃ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ καὶ τῇ μεσολαβήσει τῶν τριῶν προστατῶν Δυνάμεων περὶ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἐξ αὐτοῦ πηγάζοντος χρέους τῆς Βασιλείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ψήφισμα Η'.

Ἡ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν τὰς διαφορὰς προτάσεις περὶ διανομῆς ἀριστείου καὶ τὰ πρακτικά τῆς κατὰ τὴν 29 Φεβρουαρίου Συνελεύσεως.

Υψηλίζει.

Ἡ διορισθεῖσα κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως πρὸς ἐξέτασιν τῶν παλαιῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπὴ νὰ λάβῃ ὑπ' ὅψιν τῆς τὸ περὶ συστάσεως καὶ διανομῆς τοῦ ἀριστείου τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1834 Βασιλικὸν Διάταγμα, καὶ ἐξετάζουσα ἀκριβῶς τὰς περὶ ἀργυροῦ καὶ χαλκίνου ἀριστείου διατάξεις.

α) Νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐπικύρωσιν τῶν καλῶς δοθέντων.

β) Τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἀπολαβῆς κατὰ τὸ διάταγμα.

γ) Τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ ἀφ' ὧν ἐναντίον τῶν ὧν τοῦ ῥηθέντος Διατάγματος τὸ ἔλαβον.

θώς και μη προχρονολογημένως ἀρχαιότερος, πρὸς ὃν καὶ θέλει παρὰδοθῇ τὸ κτῆμα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδόθησιν ἀπόφασιν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ δὲ μεταγενέστερα ἐγγράφα ἢ χοτζέτια θέλουν θεωρεῖσθαι ἄκυρα καὶ μὴ γενόμενα. Οἱ μεταγενέστεροι τῶν ἐνταῦθα ἀναφερομένων ἀγοραστῶν δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ πωλητοῦ ὀθωμανοῦ ἄλλην ἀποζημίωσιν εἰμὴ τὴν μετὰ τόκου πρὸς 8 τοῖς $\frac{1}{100}$ ἀπόδοσιν τοῦ ἀπέναντι τῆς ἀγορᾶς πληρωθέντος ἀντιτίμου· εἰ δὲ ἀντὶ χρημάτων ἔδοσαν ἐγγράφα τὴν αὐτοῦσιν ἐπιστροφῇ τῶν ἐγγράφων τῶν ὁποίων θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κάμνουν πᾶσαν νόμιμον χρῆσιν ἄνευ βλάβης αὐτῶν προκυπούσης ὡς ἐκ τῆς διακατοχῆς τῶν ῥηθέντων ἐγγράφων παρὰ τοῦ πωλητοῦ ὀθωμανοῦ. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁσάκις δὲν ἤθελεν ἐνεργηθῇ ἡ ἀπὸ μέρους τοῦ πωλητοῦ ὀθωμανοῦ πρὸς τὸν ἀποδειχθέντα μετὰγενέστερον ἀγοραστήν ἐπιστροφὴ τοῦ ἀπέναντι τοῦ τιμήματος δοθέντος ποσοῦ ἢ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τῶν πηγαζουσῶν εἰς βάρος τοῦ πωλητοῦ ὀθωμανοῦ καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ μεταγενεστέρου ἀγοραστοῦ ἐκ τῶν ἀντὶ χρημάτων δοθέντων ἐγγράφων, τότε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται κατ' αἴτησιν τοῦ τοιοῦτου μεταγενεστέρου ἀγοραστοῦ νὰ κρατήσῃ πρὸς ἀσφάλειάν του ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον 16 ἄρθρον τῆς παρούσης Συμβάσεως πληρωθησομένων πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας ὀθωμανοὺς χρημάτων ποσὸν ἀνάλογον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ πληρώσῃ τὸν τοιοῦτον ἀγοραστήν ἀφ' οὗ νομίμως ὁ πωλητῆς ὀθωμανὸς ἀποδειχθῇ ὀφειλέτης αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ 5 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενων ὅρων εἴτε ἡ κατὰ τοὺς ὅρους τούτους διεκδίκασις τῶν διενέξεων τῶν μεταξὺ πωλητῶν καὶ μεταγενεστερῶν ἀγοραστῶν, ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ μνημονευομένην Μικτὴν ἐπιτροπὴν, τὰ δὲ τακτικὰ δικαστήρια θέλουν διακρίνει ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τὰς ὁποίας ἤθελεν ἔχει ὁ μεταγενέστερος ἀγοραστής κατὰ τοῦ πωλητοῦ ὀθωμανοῦ δυνάμει τῶν ἐπιστραφησομένων αὐτῷ ἐγγράφων, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ β' παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐὰν αἱ τοιαῦται ἀπαιτήσεις δὲν ὑπάρχουν ἤδη ἐκκρεμεῖς εἰς τὴν Μικτὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ἀγορασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν εἰς τὴν ἐνταῦθα ὀθωμανικὴν Πρεσβείαν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας λάβωσι τὴν κατοχὴν τῶν κτημάτων, τὸ πρὸς τοὺς πωλητὰς ὀφειλόμενον τίμημα λαμβάνοντες ἐνδείξιν τῆς πληρωμῆς καὶ ἐξόφλησεως. Ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν τεσσάρων μηνῶν δὲν πληρωθῇ τὸ πρὸς τὸν πωλητὴν ὀθωμανὸν ὀφειλόμενον τίμημα, ὁ τελευταῖος οὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πωλήσῃ τὸ κτῆμα δι' ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀγοραστοῦ ὑποχρέου ἄντος εἰς τὴν ὅλοσχερῇ ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος, ἡ δὲ ἐπὶ ἀναγκαστικῷ πλειστηριασμῷ πώλησις θέλει γίνεσθαι διὰ τοῦ ἀρμοδίου Διοικητοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν ἐκτελοῦνται αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ὀθωμανῶν ἀποφάσεις τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν χωρικῶν ἐπὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν ὑποσχεθέντων δεκαπέντε στρεμμάτων. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς διπλὰς ἀγορὰς ὁσάκις εἰς τῶν μεταγενεστερῶν ἀγοραστῶν ὑπεσχεθῇ, πρὸς τοὺς χωρικοὺς τὰ δεκαπέντε στρέμματα τότε καὶ ὁ ἀναγνωρισθησόμενος ἀρχαιότερος ἀγοραστής θεωρεῖται ὡς ὑπόχρεος νὰ κάμῃ πρὸς τοὺς χωρικοὺς τὴν αὐτὴν παραχώρησιν.

Ἄρθρ. 8.

Εἰς τοὺς πωλητὰς ὀθωμανοὺς παραχωρεῖται δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως δι' ἀσφάλειαν αὐτῶν πρὸς τὸν ἀνωτέρω

σκοπὸν τίτλος πρὸς ἐγγράφην ὑποθήκης ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἐνταῦθα λόγος κτημάτων, ἐγγραφομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ αὐτῶν, ἀλλὰ μὴ ἐπεκτεινομένης ἐπὶ τῶν ἄνω ῥηθέντων δεκαπέντε στρεμμάτων.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ἀγορασταὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων δὲν δύνανται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει, ν' ἀναβάλωσι τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν τοῦ τιμήματος. Ὅσάκις δὲ διατείνονται ὅτι δὲν παρέλαβον ὁλόκληρον τὸ πωληθὲν κτῆμα, κατὰ τὰ ὅρια τὰ ἐν τῷ χοτζέτιῳ, ἐν τοιαύτῃ καὶ μόνῃ περιπτώσει δύνανται νὰ κινήσωσι τὰς ἀγωγὰς τῶν κατὰ τῶν πωλητῶν ἐνώπιον τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνατίθεται ἡ ἐκδίκασις τῶν τοιοῦτων διαφορῶν. Ἀλλὰ καὶ τότε οἱ ἀγορασταὶ δὲν δύνανται νὰ ἀναβάλωσι τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος. Παρὰ δὲ τῇ ἐνταῦθα Πρεσβείᾳ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας θέλει μένει παρκατατεθειμένον τόσον μέρος ἐκ τοῦ τιμήματος ὅσον ἀναλογεῖ μὲ τὸ διακριλονεϊκούμενον μέρος τοῦ κτηματος διὰ ν' ἀποδοθῇ πρὸς ὃν ἀνήκει μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει πληρώσει λόγῳ ἀποζημίωσης πρὸς τοὺς ὀθωμανοὺς πωλητὰς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων ἐτήσιον τόκον πρὸς 8 τοῖς $\frac{0}{100}$ ἐπὶ τοῦ τιμήματος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους 1833 μέχρι τέλους τοῦ 1841· ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν τόκων τούτων θέλει ἐκπεσθῇ ἀναλόγως.

α) Ὁ τόκος τοῦ ὅλου τιμήματος τῶν κτημάτων τὰ ὁποῖα οἱ ἰδιοκτῆται ὀθωμανοὶ ἐπώλησαν μὲ ὅλους τοὺς καρπούς· ἡ ἐκπτώσις δὲ αὕτη θέλει λογίζεσθαι ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 1833 ἄχρι τῆς ἐποχῆς τῆς ἐκδόσεως τῶν χοτζετίων τῶν οὕτω πωληθέντων κτημάτων.

β) Ὁ τόκος τοῦ πληρωθέντος μέρους ἢ ὅλου ἐκ τοῦ τιμήματος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐγένετο ἡ μερικὴ ἢ ὁλικὴ πληρωμὴ ἄχρι τέλους τοῦ 1841.

γ) Ὅσα ἐν εἴδει δανείου ἐδόθησαν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς διαφόρους πωλητὰς ὀθωμανοὺς ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους των διὰ τὴν προκατεμένην ὑπόθεσιν. Ἡ ὁλικὴ ποσότης τοῦ τόκου τούτου μετὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. α, β, γ, ἐκπτώσεις ἀναβαίνει εἰς γρόσια 1,096,215 ἢτοι γρόσια ἐν ἑκατομμύριον ἐννεήκοντα 95 χιλιάδες καὶ διακόσια δεκαπέντε, καὶ καθόσον δὲν ἔλαβον οἱ ῥηθέντες πωληταὶ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ τιμήματος, τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰσοδημάτων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰσέπραξε κατὰ τὰ 1842, 1843 ἔτη, θέλει πληρωθῇ πρὸς τὴν ἐνταῦθα Πρεσβείαν τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας διὰ νὰ διανεμηθῇ πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας ὀθωμανοὺς ἐντὸς τοῦ ἔτους 1845, τὰ μὲν δύο τρίτα αὐτῆς, εἰς ἵσας δόσεις κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον, Μαῖον καὶ Οκτώβριον, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον κατὰ τὸν Δεκέμβριον.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐξετάσῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως περὶ τοῦ τιμήματος τῆς ἀγορᾶς καὶ περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ὅλου ἢ μέρους αὐτοῦ τῶν ἀκολουθῶν τεσσάρων χωρίων Δέλφινον, Κωσταλέξι, Κουμαρίτζι καὶ Κούβελον ὡς προπορικῶς πρὸς τοὺς κατοίκους πωληθέντων καὶ μὴ ὑπαρχόντων ἀντεγγράφων δι' αὐτά. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας τῆς ἀνωθι ὁρισθείσης, παύει πᾶσα ἐνστάσις ὡς πρὸς τοῦτο μὴ ἐμπροθέσμως γενομένη ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Συμφωνεῖται δὲ ἐνταῦθα ὅτι τὸ δι' ὁμολογίας πρὸς τὴν Κυρίαν Εἰρήνην Βαλτινοῦ παρὰ τοῦ ἀποθανόντος Χαλὶλ-Μπέη ὀφειλόμενον ποσὸν ἀναβαίνει εἰς 105 χιλιάδας γρόσια θέλει ἐκπεσθῇ ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν ὀφειλομένων παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τόκων, τὸ μὲν ἡμισυ ἐκ τῆς πρώτης δόσεως, τὸ δὲ

30. Ρενιέρην Νικόλαον.
31. Τρικούπην Σπυρίδωνα.
32. Τζώρτζ Ριχάρδον.
33. Χριστακόπουλον Βασίλειον.
34. Χατζή Ανάργυρον Ανδρέαν.
35. Χρυσόγελων Νικόλαον.
36. Ψύλλαν Γεώργιον.

Ο Πρόεδρος του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου να ενεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα, ὑποβάλλων συγχρόνως εἰς τὴν Ημετέραν ὑπογραφὴν χωριστὰ Διατάγματα διὰ τὸν διορισμὸν ἐκάστου Γερουσιαστοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 74 τοῦ Συντάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 24.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συγκαλέσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 30 καὶ 104 τοῦ Συντάγματος καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ημετέρου Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

α. Συγκαλοῦμεν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν εἰς Ἀθήνας.

β. Οἱ Βουλευταὶ καὶ οἱ Γερουσιασταὶ θέλουσι συνέλθει ἐν ταῦθα ἀμέσως διὰ νὰ γίνῃ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῶν ἅμα συμπληρωθῇ ὁ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς.

Ὁ Ημέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Υπουργὸς νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ, Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ,
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διαλύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Συντάγματος κηρύττομεν ἀπὸ τὴν σήμερον διαλελυμένον τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπι-

κρατείας. Κατὰ τὴν περίστασιν δὲ ταύτην εὐδοκοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν εἰς τὸ Σῶμα τοῦτο τὴν Ημετέραν εὐχρέσκειαν διὰ τὴν μετὰ ζήλου πολυετὴ ὑπηρεσίαν του.

Ὁ Ημέτερος ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου Υπουργὸς θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐγγείου φόρου καὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος τῆς σταφίδος τοῦ 1844.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ημετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργοῦ, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγήν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα διὰ τὸ ἔτος 1844 θέλουσι εἰσπράχθῃ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους κατὰ τὴν ἀκόλουθον βάσιν καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν 10 τοῖς 0/0 διὰ τὸν ἐγγεῖον φόρον, καὶ ἐξ τοῖς 0/0 διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρ. 2.

Παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, συμπεριλαμβανομένων κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν, καὶ τριῶν ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐυποληπτοτέρων ἐμπόρων καὶ τριῶν ἰδιοκτητῶν σταφίδων, θέλει συνταχθῇ πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς ἅμα κατὰ πρῶτον ἀποκοπῇ αὐτῇ, διακρινομένης ἐκάστης ποιότητος καὶ περιπλέον τῆς στεγνῆς ἀπὸ τὴν τυχόν βρεγμένην σταφίδα, εἰς ἣν τιμὴν θέλει προστίθεσθαι καὶ ἐν ἐννατημόριον περιπλέον ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου, τὸ ὅποιον ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργείων, ἐκδίδει τοῦτο τὴν ἀναγνωρίζουσαν τὴν ῥηθείσαν τιμὴν ἀπόφασίν του, ἥτις θέλει ἰσχύει μόνον διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ ἰδιοκτῆται προσκαλοῦνται νὰ δώσωσι τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες, αἵτινες θέλουσι καταγράφεσθαι εἰς τὸ πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἔχουν γνώμην ἀποφασιστικὴν ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 4.

Ἐὰν πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀποφάσεως τοῦ Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος ἐπείγεται τις νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα, θέλει ἐπιτρέπεσθαι μὲν εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἡ ἐξαγωγή τῆς σταφίδος, διδομέ-

Ἄρθρ. 33.

Ὅλαι αἱ πράξεις τῶν ἐκλογῶν γράφονται εἰς ἀπλοῦν χάρτην.

Ἄρθρ. 34.

Οἱ κληρικοὶ δὲν δύνανται νὰ ψηφοφορήσουν οὐδὲ νὰ ἐκλεγῶσι.

Ἄρθρ. 35.

Πᾶσα ἐκλογὴ, ἥτις ἤθελεν ἐνεργηθῆ ἑναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, δὲν ἔχει κύρος.

Ἄρθρ. 36.

Ὁ παρὼν νόμος δὲν εἶναι ἀμετάκλητος.

Καὶ ἀποδεχόμενοι αὐτόν.

Ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαρτίου 1844.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

ΑΝΔΡ. ΛΟΝΤΟΣ.

Τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῇ δεκάτῃ ὀγδόῃ Μαρτίου, ὥρα δευτέρα μ. μ. συνήλθον ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως οἱ Κ. Κ. πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους, ὅπως δεχθῶσι τὸν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ὅρκον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος. Παρήσαν τὸ διπλωματικὸν Σῶμα, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἅπαντες οἱ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ ἀνώτεροι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι. Αἱ Α. Α. Μ. Μ. εἰσῆλθον, καὶ ἡ μὲν Α. Μ. ἡ Βασίλισσα μετὰ τῆς ἀκολουθείας αὐτῆς ἀνέβη εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προπαρασκευασμένον θεωρεῖον, ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, προπορευομένων τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς παρ' αὐτῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγθείσης Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Ὑπουργῶν, καὶ παρακολουθούντων τῶν Ὑποπιστῶν καὶ Διαγγελέων αὐτῆς, ἀνέβη ἐπὶ τοῦ Θρόνου.

Ἄπαντες ἀσκεπεῖς καὶ ὀρθοὶ ἐδέχθησαν μετ' ἀνευφημιῶν τὰς Α. Α. Μ. Μ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καθήσας ἐπὶ τοῦ Θρόνου καὶ νεύσας πρὸς ἅπαντας νὰ καθήσωσιν εἰς τὰς ἑδρας τῶν, ἐξεφώνησε τοὺς ἑξῆς λόγους.

« Χαίρων διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς συντάξεως τοῦ πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος, ἐμυκνίζομαι ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν διὰ νὰ ἐπισφραγίσω αὐτὸ διὰ τοῦ ὀρισμένου ὅρκου. »

Ἀκολουθῶν δὲ ἀναστὰς ὀρθὸς καὶ ἀσκεπής, θέσας τὴν δεξιάν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἔχων ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα ὁμοσε τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 τοῦ Συντάγματος διχλαμδανόμενον Βασιλικὸν ὅρκον, ἔχοντα οὕτω·

« Ὁμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν Ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. »

Ζωηρόταται ἀνευφημίαι ἐπηκολούθησαν τὴν ὁρκοδοσίαν καὶ ἡ αἶθουσα ἀντήχησεν ἀπὸ τὰ « ζήτω ὁ Βασιλεὺς. »

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καθήσας πάλιν ἐπὶ τοῦ Θρόνου ἀπήγγειλε τὰ ἑξῆς·

« Εὐχομαι ὥστε τὸ Σύνταγμα, ὁ ἱερός οὗτος καὶ ἀδιάρρηκτος δεσμός μεταξὺ Βασιλέως καὶ ἔθνους νὰ στερεώσῃ καὶ προαγάγῃ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος. »

« Περαιτωθέντος ἤδη τοῦ ἔργου, διὰ τὸ ὅποιον συνεκάλεσα τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, κηρύττω τὴν λήξιν αὐτῆς. »

Τὰς τελευταίας ταύτας λέξεις ἐπανελάβε μεγαλοφώνως καὶ

ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, εἰπὼν « περαιτωθέντος ἤδη τοῦ ἔργου, διὰ τὸ ὅποιον συνεκάλεσα τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, κηρύττω τὴν λήξιν αὐτῆς. »

Τότε αἱ Α. Α. Μ. Μ. ἀνεχώρησαν, ἡ δὲ συνεδρίασις διελύθη ἐν τῷ μέσῳ ζωηροτάτων καὶ ἐπανειλημμένων ζητωκραυγῶν.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτων ἀπάντων, συνετάχθησαν τρία ὅμοια τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου τῆς ὁρκωμοσίας, ὑπογεγραμμένα παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνος, παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς ἱερᾶς Συνόδου, παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει κατατεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, τὰ δὲ δύο ἕτερα θέλουν κατατεθῆ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ νὰ παραδοθῶσι τὸ μὲν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Γερουσίας, τὸ δὲ εἰς τὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Μαρτίου 1844.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως

ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς Δρ. Ν. Δρότου, Κωνστ. Κολοκοτρώνης, Γ. Αἰνιάν, Γ. Δοκός.

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἱερᾶς Συνόδου Εὐδοίας ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Γραμματεὺς τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ, ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν.

ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ, Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 8.

Ἐν Ἀθήναις, 1 Ἀπριλίου.

Κατὰ τὸ ἀκροτελεύτιον ἐδάφιον τοῦ Π. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, δημοσιεύονται κατωτέρω ἅπαντα τὰ δεκαοκτὼ τὸν ἀριθμὸν ψηφίσματα τῆς Συνελεύσεως ταύτης.

Ψήφισμα Α'.

Ἡ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ Ἐν Ἀθήναις

ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ἐκπληροῦσα καθήκον δικαιοσύνης πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας πολιτικούς τε καὶ στρατιωτικούς τοὺς ἐν τε τῇ Πρωτεύουσῃ καὶ κατὰ τὰς Ἐπαρχίας συντελέσαντας εἰς εὐόδωσιν τῆς ἀπομνημονεύτου καὶ ἐθνοσωτηρίου μεταβολῆς τῆς 3 Σεπτεμβρίου, καὶ θέλῶσα νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μέχρι σήμερον σειρὰν τῶν πατριωτικῶν πράξεων διὰ τῆς προπούσης εἰς αὐτὰς μνήμης καὶ ἀμοιβῆς, ἀποῦ προηγουμένως, κλίναν

ΤΜΗΜΑ Α.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιδόμενων φόρων.

Ἄρθρ. 43.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν, λαχανοκήπων, περιβολίων τῶν ἐντὸς αὐτῶν ἢ σποράδην κειμένων κτημάτων καὶ ὁπωροφόρων δένδρων, τῶν γρασιδίων καὶ λοιπῶν προϊόντων ὅσα κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις δὲν φορολογοῦνται εἰς εἶδος, θέλουν εἰσπραχθῇ εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 44.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν προσδιορίζεται διὰ καταμετρήσεως τοῦ μούστου, γενομένης κατ' ἀρέσκειαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ἢ εἰς τὰ λινοστάσια, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων εἰς τοὺς κάδδους διὰ μετρήματος, ἢ εἰς τὰ βουτζία διὰ τοῦ πύχους. Ἀλλ' ὅπου ὑπάρχει κίνδυνος συγχύσεως προϊόντων, ἀμπελῶν ὑποκειμένων κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ παρόντος Νόμου εἰς διάφορον ἀναλογίαν ἐπικαρπίας, τὸ τῆς ἐπικαρπίας δικαίωμα προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ μούστου γενομένης πρὸ τοῦ τρυγετοῦ κατὰ τὰς κατωτέρω διατάξεις.

Ἄρθρ. 45.

Ὁ εἰς χρήματα προσδιορισμὸς τοῦ ἐγγεῖου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον ὅπου μετρεῖται βεβαιουμένης διὰ πρωτοκόλλου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου. Καθ' ἣν περίπτωσιν δὲ εἰς τὸ χωρίον ὅπου ὁ μούστος μετρεῖται δὲν ὑπάρχει ὠρισμένη τιμὴ, λαμβάνεται ὡς βᾶσις ἡ τρέχουσα τιμὴ τοῦ πλησιέστερου χωρίου ἢ πόλεως.

Ἄρθρ. 46.

Ἐπὶ τῶν σταφυλῶν, ὅσαι κόπτονται ἢ πωλοῦνται διὰ βρώσιν, εἴτε ἐκ τῶν ἐντὸς τῶν ἀμπελῶν, εἴτε ἐκ τῶν ἐντὸς τῶν περιβολίων ἢ σποράδην κειμένων κτημάτων, θέλει ληρθῇ ὁ μὲν ἐγγεῖος φόρος πρὸς ἕνα λεπτόν τὴν ὁκάν, τὸ δὲ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας κατὰ τὰς ἀναλογίας τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ παρόντος Νόμου, μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος. Ἄν ὅμως ὁ φορολογούμενος προτιμᾷ νὰ πληρώσῃ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῆς ἀξίας, δύναται νὰ ζητήσῃ νὰ βεβαιωθῇ διὰ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἀρχῶν ἢ εἰς τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον, ἢ τὸ πλησιέστερον χωρίον ἢ πόλιν τρέχουσα τιμὴ τῶν σταφυλῶν, διὰ νὰ πληρώσῃ κατ' αὐτὴν τοὺς εἰρημένους φόρους. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος θέλει γενῇ κατὰ τὰς ἐν ταῖς ἀρθροῖς 51 καὶ ἐπομένους διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 47.

Οἱ φορολογούμενοι ὀρεῖλουν νὰ εἰδοποιήσουν τὸν ἐπιστάτην τοῦ δημοσίου τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρυγετοῦ, διὰ νὰ λάβῃ τ' ἀνήκοντα μέτρα περὶ τῆς καταμετρήσεως καὶ ἐκτιμήσεως. Ὅστις δὲ ἤθελε τρυγήσει χωρὶς νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὸ παρὸν ἄρθρον, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος Νόμου. Παρελθούσης δὲ τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας μετὰ τὴν εἰδοποίησιν γενομένην ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, δύναται ὁ φορολογούμενος νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸν τρυγετὸν.

Ἄρθρ. 48.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 43, ὀριζομένων κτημάτων, θέλει προσδιορισθῇ εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρ. 49.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμήσεις γίνονται ἅπασι δι' ὅλον τὸ ἔτος 1844, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως τοῦ κήπου ἢ περιβολίου, γρασιδοτότου κτλ. καὶ τῆς ὅλης ἐτησίως προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν ὑπαρχόντων, καὶ τῶν ἐντὸς τῶν διαφόρων ὠρῶν τοῦ ἔτους παρὰχρησόμενων προϊόντων,

καὶ ὑπολογιζομένου ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τόσῳ τοῦ δεκάτου, ὅσῳ καὶ τοῦ τυχόν ὀφειλομένου δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας.

Ἄρθρ. 50.

Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου εἰς εἶδη φορολογητέα προϊόντα δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὰς περὶ εἰσπράξεως εἰς χρήματα διατάξεις, ἂν καὶ ἤθελον εὐρίσκεισθαι ἐντὸς περιτολισμένων ποτιστικῶν ἀγρῶν, τὸναντίον θέλουν συμπεριληφθῇ εἰς τὴν εἰς χρήματα εἰσπραξὶν τὰ ἐντὸς ἀμπελῶνων ἢ περιβολίων φυόμενα ὄσπρια, γεώμηλα, ἀραβόσιτοι (πωλούμενοι ἢ ὡποὶ εἰς κώνους) κλπ. προϊόντα, ἅτινα διὰ τὸ ἀσήμαντον ἐξαιροῦνται τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρ. 51.

Ὅλαι αἱ ἐκτιμήσεις τῶν ἀρθρῶν 44, 46 καὶ 48 γίνονται ὡς ἀκολουθῶς.

Ὁ Διοικητὴς προσκαλεῖ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τοῦ δημάρχου ἢ δημοτικοῦ παρέδρου, νὰ προτείνῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς εἰδοποιήθῃ, ἐννέα ὀνόματα εἰδημόνων εὐσυνειδήτων καὶ ἱκανῶν ἐκτιμητῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Διοικητὴς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτευούσης θέλει κληρῶναι ἀνά τρία ὀνόματα διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἐκτιμηταὶ ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων εἰς τὰς ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου κατὰ τὸ τρέχον ἔτος γεννησόμενας ἐκτιμήσεις, ὅσας διατάττει ὁ παρὼν Νόμος.

Ἄρθρ. 52.

Ἐὰν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἐντὸς τῶν τριῶν ἡμερῶν τοῦ ἀνωτέρῳ ἄρθρου δὲν προτείνῃ τὰ ἐννέα ὀνόματα, ὁ Διοικητὴς ἐκλέγει αὐτὰ ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος καὶ τὰ ὑποβάλλει εἰς κληρῶν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτευούσης.

Ἄρθρ. 53.

Τὰ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ κλήρου προσδιορισθέντα ὀνόματα τῶν ἐκτιμητῶν τοιχοκολλοῦνται καὶ γνωστοποιοῦνται εἰς ὅλους τοὺς φορολογουμένους, οἵτινες δύνανται ὅταν λάβωσι γνῶσιν νὰ ἐξαίρεσωσιν ἐκείνους ἐξ αὐτῶν, οἵτινες δι' ἔχθραν θεωροῦνται παρ' αὐτῶν ὡς ἐξαιρετέοι· τὸν τόπον τοῦ ἐξαίρεθέντος καταλαμβάνει ὁ μετ' ἐκείνον ἐπιλαχὼν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς μέχρι τοῦ τελευταίου, ἐναντίον τοῦ ὁποίου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προταθῇ ἐξίχρεσις.

Ἄρθρ. 54.

Συγχρόνως ὁ Διοικητὴς, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος καὶ ὁ Ταμίης θέλουν διορίσει διὰ πλειψηφίας ἕνα ἢ πλειότερους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου, οἵτινες μεταβαίνοντες εἰς τὰ κτήματα τῶν φορολογουμένων συνάμα μὲ τὸν ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων ἐκτιμητὴν διὰ τὸν δῆμον, ἢ διὰ τμήμα τοῦ δήμου, θέλουν ἐνεργῆσαι τὰς ἐκτιμήσεις.

Ἄρθρ. 55.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἕκαστον φορολογούμενον νὰ ἐκλέξῃ προηγουμένως ἐκτιμητὴν, τὸν ὁποῖον θέλει προτείνει ἅμα μεταβῶσιν εἰς τὸν κήπον, τὸ περιβόλιον, ἢ τὴν ἀμπελὸν τοῦ οἱ ἐκ μέρους τοῦ δήμου κατὰ τὰ ἄρθρα 51 καὶ 52, καὶ τοῦ δημοσίου κατὰ τὸ ἄρθρον 54 ἐκτιμηταί. Ὁ ἰδιαιτέρος οὗτος ἐκτιμητὴς μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου ἐνεργεῖ τὴν ἐκτίμησιν. Ἐὰν δὲν εὐρεθῇ παρὼν ὁ ἰδιαιτέρος τοῦ φορολογουμένου ἐκτιμητὴς προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν οἱ κατὰ τ' ἄρθρα 51, 52 καὶ 54 ἐκτιμηταί.

Ἄρθρ. 56.

Τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν θέλει ἐκλέξει δι' ἐκάστην ἐπαρχίαν ἐννέα ἄτομα, ἐξ ὧν ὁσάκις ὑπάρχει διαφωνία μεταξὺ τῶν ἐκτιμητῶν τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων, θέλουν λαμβάνεσθαι οἱ τρίτοι ἐκτιμηταί, κληρούμενοι ἐκάστοτε παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, Ὑποδιοικητοῦ ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅπου δὲν ὑπάρχει Διοικητὴς ἢ Ὑποδιοικητὴς, ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς

καὶ ὑποθέσῃς εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια καὶ κανονίσει τὴν διαδικασίαν.

Αἱ ἄρσεις συγκρούσεως θέλουν δικάζεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Κάνον δικαστήριον, καμμία δικαιοδοσία τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ τοῦ λοιποῦ ἄνευ Νόμου.

Ἄρθρ. 102.

Τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας παύει, καὶ διαλύεται αὐτοδικαίως, ἅμα παρέλθωσι τρεῖς μῆνες ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁμοῦσι ὁ Βασιλεὺς τὸν τοῦ Συντάγματος ὄρκον, ἢ καὶ πρὶν τῶν τριῶν μηνῶν, ἂν πρὸ τῆς λήξεως τούτων συγκροτηθῇ ἡ πρώτη Βουλευτική Σύνοδος.

Ἄρθρ. 103.

Ὅλοι οἱ Νόμοι καὶ τὰ Διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 104.

Ἡ Πρώτη Βουλευτικὴ Σύνοδος θέλει συγκροτηθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἄρθρ. 105.

Δι' ἰδιαιτέρων Νόμων, καὶ ὅσον ἐνεστί ταχύτερον, πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων.

- α) Περί τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἐπισκοπῶν τοῦ Κράτους, τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν πρὸς συντήρησιν τῶν κληρικῶν, ἀναλόγως μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ χαρακτῆρός των, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λειτουργούντων ἢ μοναζόντων.
- β) Περί τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.
- γ) Περί τῆς διαθέσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀποσβέσεως τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν χρεῶν.
- δ) Περί τοῦ τύπου.
- ε) 1) Περί βελτιώσεως τοῦ φορολογικοῦ συστήματος,
2) Περί ἀπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας, τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας καὶ πάσης ἄλλης ἐν γένει.
- ς) Περί τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων πρὸς διεκδίκασιν τῶν ἐγκλημάτων τῆς πειρατείας καὶ ναυταπάτης.
- ζ) Περί ὀργανισμοῦ Ἐθνοφυλακῆς.
- η) Περί στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς νομοθεσίας.
- θ) Περί ἐμφυχώσεως τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.
- ι) Περί ὀριστικῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 106.

Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς ἑκοσι τεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν ὑπογραφὴν.

Ἄρθρ. 107.

Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀφιεροῦται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Πρόεδρος.

Η. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ,

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Α. Ν. Δρόσος, Κ. Θ. Κολοκοτρώνης, Γ. Αἰνιάν, Γ. Δοκός.

Οἱ πληρεξούσιοι

Ἁγίου Πέτρου.

Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶ, Α. Κωνδάρης.

Ἀγράφων.

Νίκος Θεῖου, Κ. Γαλῆς, Αναγ. Ζωρογιαννίδης, Α. Ζώτος.

Ἀθηνῶν.

Μακρυγιάννης, Α. Καλλιφορνᾶς Στ. Βλάχος. Κ. Βοϊζάνης.

Αἰγίνης.

Γεώργιος Λογιωτατίδης, Α. Μαρκέλλος.

Αἰγίου.

Ἀναστάσιος Λόντος.

Ἀμοῦσσης.

Ν. Πανοθηρίας, Γ. Πιππᾶ Ἡλιόπουλος, Γ. Πετρόπουλος.

Ἀνατολικοῦ

Δημήτριος Βούλης, Παναγιώτης Σωτηρόπουλος.

Ἀνδριτζαίνης (Φαναρίου)

Τζανέτος Χρηστόπουλος, Δήμος Κανελλόπουλος.

Ἄνδρου.

Ἀντώνιος Μπερῆκος, Ν. Γούναρης.

Ἀνδρούσσης.

Κωνσταντῖνος Α. Αιμπερόπουλος, Ζ. Πέτροβας.

Ἀνδρουδίστης.

Γρηγόριος Πατριαρχαίας.

Ἄργους.

Χρήστος Βλάσσης, Δημήτριος Πετρόπουλος.

Ἀποκούρου.

Γεώργιος Βασιλόπουλος, Δήμος Ταρχαζίκας.

Ἀρκαδίας.

Ν. Πονηρόπουλος, Α. Γρηγοριάδης, Ιωάννης Τομαράς, Α.

Παππατζώρης.

Ἀρτινῶν.

Ι. Κομποτής, Ἀναγνώστης Α. Μόστρας.

Ἀσπροποταμιτῶν.

Ι. Αντ. Σωμάκης, Χρ. Χ. Πέτρου.

Ἀταλάντης.

Σ. Β. Τριχᾶς, Χρηστόδουλος Δημητρίου.

Βλωχοῦ.

Γαλάνης Μεγαπάνου, Κωνσταντῖνος Στάϊκου.

Βονίτσας.

Θ. Γρίβας.

Βολγάρων, Σέρβων καὶ Θρακῶν.

Χατζῆ Χρήστος.

Βάλτου.

Ἀνδρέας Ἰσκος.

Γαλαξειδίου.

Μηλτιάδης Πρίμας, Σπυρίδων Λογοθετόπουλος.

Γαστούνης.

Χρύσανθος Σισίνης, Ιωάν. Ἀναγνωστόπουλος, Ν. Ι. Σισίνης,

Π. Χαλκιοπούλου.

Γυθείου.

Τζανετάκης Γρηγοράκης, Π. Α. Γρηγοράκης.

Ἐμπλακίων

Γ. Α. Περόωτης, Χρ. Οἰκονομίδης.

Ἐρμουπόλεως.

Ι. Περίδης, Π. Γεραλόπουλος.

Ζητουνίου.

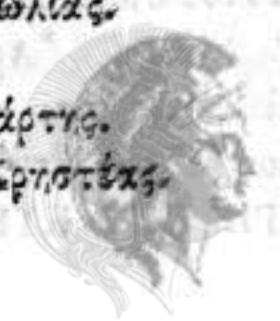
Γ. Διοβουνιώτης, Δρ. Μανσόλας

Ζυγοῦ Αἰτωλίας.

Ρ. Τζιόρτζη.

Ζυγοῦ Σπάρτης.

Π. Μυρομιγάλης, Στέφανος Χρηστάς.

Άρθρ. 40.

Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἀπαιτεῖται νὰ προσβῇ τὴν βασιλείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Άρθρ. 41.

Οὐδέποτε τὰ Στέμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βασιλείας δύνανται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

Άρθρ. 42.

Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνῆλιξ κατὰ τὸ δέκατον ὄγδον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον. Πρὶν ἢ ἀναβῇ τὸν Θρόνον, ὁμνῶν ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ὀρχῶν, τὸν ἐν τῷ 36 ἄρθρῳ διαλαμβανόμενον ὅρκον. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τῶν Βουλευτῶν καὶ τῶν Γερουσιαστῶν συνηγμένων ἐπὶ τούτῳ.

Άρθρ. 43.

Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδοχος ᾖ ἀνῆλιξ, ἢ ἀπών, καὶ δὲν ὑπάρχῃ Ἀντιβασιλεὺς ἤδη ὀρισμένος, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ἄνευ συγκαλέσεως τὴν δεκάτην τὸ βραδύτερον ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Βασιλέως· ἡ δὲ Συνταγματικὴ Βασιλικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ, μέχρι τῆς ὁρκωμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ διαδόχου.

Άρθρ. 44.

Ἐὰν, ἀποβιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ ᾖ ἀνῆλιξ, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται ὁμοῦ διὰ νὰ ἐκλέξωσιν ἐπίτροπον· ἐπίτροπος δὲ τότε μόνον ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνῆλιξ διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα, μένουσαν εἰς τὴν χηρείαν τῆς, ἥτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου τῆς αὐτοδικαίως.

Ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀνῆλικος Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεγθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ πολίτης Ἑλλήν τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος.

Ἰδιαιτέρος Νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ Ἀντιβασιλείας.

Άρθρ. 45.

Ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ Θρόνου, ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, εἰς ἓν συνεργόμεναι, ἐκλέγουσι προσωρινῶς Ἀντιβασιλέα πολίτην Ἑλλήνα τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος· τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην του, ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους, τὴν Συνταγματικὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ὁρκωμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως.

Ἐντὸς δὲ δύο μηνῶν, τὸ βραδύτερον, ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν Βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἰς ἓν μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συνεργόμενοι, ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειψηφίας τῶν δύο τριτῶν τοῦ ὅλου.

Περὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Άρθρ. 46.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ᾖ συγχρόνως Βουλευτὴς καὶ Γερουσιαστὴς.

Άρθρ. 47.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνέρχονται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν πρώτην τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἐκτὸς ἂν ὁ Βασιλεὺς τὰς συγκαλέσῃ πρότερον, ἢ ἀνῆλθῃ τὴν ἐναρξίν των κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31 τοῦ παρόντος Συντάγματος. Ἡ διάρκεια ἐκάστης Συνόδου δὲν δύναται νὰ ᾖ βραχυτέρα τῶν δύο μηνῶν.

Άρθρ. 48.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν δημοσίᾳ· δύνανται ὁμῶς νὰ διασκεπτόνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἡ μὲν Βουλὴ, κατ' αἵτησιν δέκα, ἡ δὲ Γερουσία, πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν· μετὰ ταῦτα ἀποφασίζουσι κατὰ πλειψηφίαν, ἂν ἢ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπη νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

Άρθρ. 49.

Οὔτε ἡ Βουλὴ οὔτε ἡ Γερουσία δύνανται νὰ συζητήσωσι καὶ ἀποφασίσωσι τι ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεος πλέον ἐνός τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ἐν περιπτώσει διχοψηφίας ἡ πρότασις, περὶ ἧς ὁ λόγος, ἀπορρίπτεται.

Άρθρ. 50.

Οὐδεὶς αὐτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας διὰ ν' ἀναφέρῃ τι προπορικῶς ἢ ἐγγράφως· ἀναφορὰ ὁμῶς παρουσιάζονται διὰ τινος Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, ἢ παρὰδίδονται εἰς τὰ γραφεῖα.

Ἡ τε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποστέλλωσιν εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τὰς διευθυνομένας πρὸς αὐτὰς ἀναφοράς, οἵτινες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δίδωσι διασαφήσεις, ὡς αἰσ ζήτηθῶσιν.

Άρθρ. 51.

Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία συνεδριάζουν ἰδίᾳ, ἡ μὲν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἡ δὲ ἐν τῷ Συνεδρίῳ αὐτῆς.

Μόνον δὲ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐναρξέως τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου καὶ ὡς αἰς τὸ Σύνταγμα ὀρίζῃ, συνέρχονται ὁμοῦ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

Άρθρ. 52.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται, ἐὰν προηγουμένως δὲν ψηφισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Άρθρ. 53.

Κατ' ἔτος ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία ψηφίζουσι τὸν προϋπολογισμόν καὶ ἀποφασίζουσιν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν.

Άρθρ. 54.

Οὐδεμίᾳ σύνταξιν ἢ ἀμοιβῇ δίδεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἄνευ Νόμου.

Άρθρ. 55.

Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς δὲν καταδιώκεται, οὐδ' ὅπωςδήποτε ἐξετάζεται, ἐνεκα γνώμης ἢ ψήφου, δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

Άρθρ. 56.

Βουλευτὴς ἢ Γερουσιαστὴς, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, δὲν καταδιώκεται, συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται, ἄνευ ἀδείας τοῦ σώματος· εἰς δ' ἀνήκει· τοιαύτη ἀδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα.

Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, τέσσαρες ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐναρξέως καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

Άρθρ. 57.

Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ ὁμνῶν πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὸν ἐξῆς ὅρκον·

« Ὀμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς δημοκρατίας καὶ ἀδιαίρετου Τριᾶδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότης τὰ καθήκοντά μου. »

Ὁ ὅρκος δίδεται, παρὰ μὲν τῶν Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 35.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Δεκεμβρίου.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

Γενομένη ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1844 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 (28) Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Πρόσθετος εἰς τὴν κατὰ τὴν 2 Ἰανουαρίου 1838 γενομένην ἐν Παρισίοις.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κοινοποιούμεν εἰς οὓς τινες ἀνήκει ὅτι συντεθείσης τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) τοῦ τρέχοντος ἔτους μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως προσθέτου εἰς τὴν γενομένην τὴν 2 Ἰανουαρίου 1838 μεταξὺ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων τῆς ὁποίας προσθέτου Συνθήκης συνισταμένης εἰς τριάκοντα δύο ἄρθρα καὶ τέσσαρας πίνακας τὸ περιχόμενον ἔπεται·

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Γάλλων, ἀναγνωρίσαντες ὅτι βελτιώσεις δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας συστηθεῖσαν ἤδη Ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ θέλοντες νὰ δώσουν νέαν κίνησιν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν δύο τούτων Ἐπικρατειῶν σχέσεις, ἀπεφάσισαν νὰ παρεισάξωσι τοιαύτας διὰ Συμβάσεως προσθέτου εἰς τὴν ἤδη γενομένην κατὰ τὴν 2 Ἰανουαρίου 1838, Ταχυδρομικὴν Σύμβασιν.

Διόρισαν ἐπομένως ἐπὶ τούτῳ ὡς πληρεξουσίου των, ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κύριον Γεώργιον Σκοῦφον Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων, ἱππότην τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Ἀξιωματικὸν τοῦ Γαλλικοῦ Τάγματος τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς κλ. κλ. κλ. ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῶν Γάλλων, τὸν Κύριον Θεοδόαδον Πισκατόρην Ἱπουργὸν Αὐτοῦ πληρεξούσιον παρὰ τῷ Μεγαλειοτάτῳ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, Ἀξιωματικὸν τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, Ταξιάρχην τοῦ Ἑλληνικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος κλ. κλ. κλ.

οἵτινες διακοινώσαντες ἀμοιβαίως πρὸς ἀλλήλους τὰ πληρεξούσια των, εὗρεθέντα κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους συνέθεντο τ' ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Νέον Γραφεῖον ἀνταλλαγῆς θέλει προστεθῇ ἐκ μέρους τῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἑλληνικά Γραφεῖα ἀνταλλαγῆς, τὰ προσδιορισμένα ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ τῆς κατὰ τὴν 2 Ἰανουαρίου 1838 κλεισθείσης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας Συμβάσεως· τὸ Γραφεῖον τοῦτο θέλει συστηθῇ εἰς Πειραιᾶ.

Ἄρθρ. 2.

Ἐκτὸς τῶν Γραφείων ἀνταλλαγῆς τῶν προσδιορισμένων ἐν

Sa Majesté le Roi de Grèce et Sa Mejesté le Roi des Français, ayant reconnu que des améliorations pourraient être introduites dans le service des postes établi entre la Grèce et la France, et voulant donner une nouvelle activité aux relations des deux Pays, ont résolu d'y pourvoir au moyen d'une Convention additionnelle à la Convention postale conclue le 2 Janvier 1838, et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires à cet effet, savoir:

Sa Majesté le Roi de la Grèce, Monsieur George Skouffos, Directeur de l'Administration générale des Postes Helléniques, chevalier de la Croix d'or de l'Ordre Royal du Sauveur, officier de la Légion d'honneur etc. etc. etc. et Sa Majesté le Roi des Français, Monsieur Théobald Piscatory, son Ministre Plénipotentiaire près de Sa Majesté le Roi de Grèce, officier de la Légion d'honneur, commandeur de l'Ordre Royal du Sauveur de Grèce etc. etc. etc. lequel après s'être réciproquement communiqué leurs pleins-pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivans.

Article 1.

Un nouveau bureau d'échange sera ajouté du côté de l'office des Postes du Royaume de Grèce, aux bureaux d'échange Grecs qui sont désignés dans l'article 2 de la Convention postale conclue entre la Grèce et la France le 2 Janvier 1838. Ce bureau sera établi au Pirée.

Art. 2.

Indépendamment des bureaux d'échange qui sont desi-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί προσωρινής αναθέσεως της διευθύνσεως του επί των Εσωτερικών Υπουργείου εις τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, διὰ νὰ ἀνατεθῶσι προσωρινῶς τὰ καθήκοντά του εἰς ἄλλον, ἐξ αἰτίας τῆς πασχούσης ὑγείας του, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Α. Χ. Λόντος, νὰ ἀναλάβῃ, προσωρινῶς, τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Ὑπουργείου, μέχρι τῆς ἀναρρώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί δημοτικῶν φόρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀρ.θ. 539 ἀναφορὰν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου (7 Μαρτίου) 1840 περὶ δημοτικῶν φόρων Ἡμέτερον Διάταγμα διαμένει ἐν ἰσχύϊ καὶ διὰ τὸ 1841 ἔτος μὲ τὰς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις προσθήκας.

Ἄρθρ. 2.

Ὅταν τὰ φορολογήσιμα ὄνια, μεταφερόμενα διὰ τινος δήμου, ἀποτίθενται προσωρινῶς εἰς αὐτόν, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ πωληθῶσι καὶ καταναλωθῶσιν εἰς ἄλλον, ὀφείλει ὁ κομιστὴς αὐτῶν νὰ κοινοποιῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου, ἀκριβῆς σημείωσιν τοῦ εἶδους καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, καὶ τὸ μέρος, εἰς τὸ ὅποιον μέλει ν' ἀποθέσῃ αὐτά, ὥστε νὰ γίνεταί παρ' αὐτῶν ἡ ἐξέλεγχσις.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσάκις οἱ δήμοι δὲν κρίνωσι συμφέρον νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς εἰσφοράν τὰ ἐξοδα τῆς ἀγροφυλακῆς πληρόνεται παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀγρῶν καὶ φυτειῶν, δια-

νέμοντες αὐτὰ μεταξύ των κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν, ἢ, μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης, ἀνελόγως τῶν ἀμέσων δημοσίων φόρων.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαΐου (9 Ἰουνίου) 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 18 καὶ 19. (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Ἰουνίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 70 τοῦ Συντάγματος εὐχεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γερουσιαστὰς τοὺς ἑξῆς.

1. Τὸν Κύριον Αἰνιᾶνα Γεώργιον.
2. Ἀντωνόπουλον Γεώργιον.
3. Βουδούρην Βασίλειον.
4. Βλάχην Χρῆστον.
5. Γιατράκον Παναγιώτην.
6. Γρηγοριάδην Ἀθανάσιον.
7. Δελιγιάννην Ἀναγνώστην.
8. Θεοχαρόπουλον Σωτήριον.
9. Κουντουριώτην Λάζαρον.
10. Κουντουριώτην Γεώργιον.
11. Κλονάρην Χριστόδουλον.
12. Κολοκοτρώνην Θ. Ἰωάννην.
13. Καλογερόπουλον Σπυρίδωνα.
14. Δοιδορίκην Ἀναστάσιον.
15. Λόντον Ἀναστάσιον.
16. Λογοθέτην Λυκοῦργον.
17. Μαυρομιγᾶλην Πέτρον.
18. Μαγκίναν Τάττην.
19. Μέξην Χατζῆ Γιάννην.
20. Μπότζαρη Κωνσταντῖνον.
21. Μοναρχίδην Ἀναγνώστην.
22. Νοταρᾶ Πανοῦτζον.
23. Νάκον Λάμπρον.
24. Ὀλύμπιον Διαμαντῆ.
25. Παππαπολίτην Χαράλαμπον.
26. Παξιμαδὴν Ἰάκωβον.
27. Πονηρόπουλον Νικόλαον.
28. Παππαλεξόπουλον Σπυρίδωνα.
29. Πρασακάκη Νικόλαον.

